

ஏப்ரல் 2025

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 299

தமிழ் கற்கும்
கலைஞர்கள்
முயற்சிகளும் சுவாசங்களும்

விலை:
ரூபா 100/=

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

ஒள:25
சுடர்:11
299

பரிதவிப்பு மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்
ஓவியர் : கிறிஸ்த நல்லரைத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-71-7362862
0094-11-2586013

மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info

அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☎ G. BALACHANDRAN
Acc. No. - 009020348846
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX

சந்தா விபரம் ☎ ஒரு வருடம்
Sri Lanka (LKR) 1000

Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1500
Malaysia (RM)	150
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

☉ புகளபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்
பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வெப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

☉ ஞானம் சஞ்சிகையானது பொதுவெளி (Public
Domain) பதிப்புரிமை உடையது.

○ கவிதைகள்	
எஸ். ஒலா றைட் / அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	10
கு. யர்சினி	10
சு. சுடர்நிலா	13
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா	36
கவிஞர் அகலாங்கன்	47
மு. இ. அச்சி முகம்மது	47
காரைக்கவி	53
கனகசபாபதி செல்வநேசன்	53
சீத்தா பரமானந்தன்	56
○ சிறுகதைகள்	
உ.நிசார்	06
ஷெல்லிதாசன்	11
இரா. சிவலிங்கம்	19
சி.மௌனகுரு	37
பாலரத்னம் சரண்யா	43
ஏ.ஏ.ஹெச்.கே. கோரி	50
○ கட்டுரைகள்	
பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா	03
மொழிவரதன்	17
கெங்காதரஜயர் சர்வேஸ்வரன்	21
எ.கிறேஷா மிலாணி	41
○ விமர்சனம்	
மயில்வாகனம் தனபாலசிங்கம்	48
○ பத்தி	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	54
○ வாசகர் பேசுகிறார்	
	56
○ அஞ்சலி	
	42

ஆசிரியர் பக்கம்

ம்தர விபூஷணம்

இலங்கை ஜனாதிபதியாக **அனூர குமார தசாநாயக்க** அவர்கள் பதவியேற்றபின்னர், தமது **முதலாவது** வெளிநாட்டு விஜயமாக இந்தியாவுக்கு கடந்த **டிசம்பர் 2024** இல் சென்றிருந்தார். இதன்போது இரு நாடுகளினதும், பரஸ்பர நலன்கள் குறித்து பேச்சுவார்த்தைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதன் தொடர்ச்சியாக இலங்கை ஜனாதிபதியின் அழைப்பின் பேரில் இலங்கைக்கான உத்தியோகபூர்வமான விஜயத்தை இந்தியப் பிரதமர் **ஸ்ரீ நரேந்திர மோடி** அவர்கள் **ஏப்ரல் 2025** இல் மேற்கொண்டிருந்தார்.

இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடியின் விஜயமானது இலங்கையின் எதிர்கால அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன்போது இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் **7 உடன்படிக்கைகள்** கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளன. இவை, பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், மின்சாரம், டிஜிட்டல், கிழக்கு மாகாண அபிவிருத்தி ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன.

- 1 - பாதுகாப்பு ஒத்துழைப்பு தொடர்பான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை.
- 2 - மின்சார இறக்குமதி, ஏற்றுமதிக்கான உயர் மின்னழுத்த நேரடி மின்னோட்ட இடை இணைப்பை செயற்படுத்துவதற்காக, இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை.
- 3 - டிஜிட்டல் பரிமாற்றத்திற்காக மக்கள் மட்டத்தில் செயற்படுத்தப்படும் வெற்றிகரமான டிஜிட்டல் தீர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை.
- 4 - திருகோணமலையை வலுசக்தி மையமாக மேம்படுத்துவதில் ஒத்துழைப்பதற்காக இலங்கை, இந்தியா, ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் ஆகிய நாடுகளுக்கு இடையிலான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை
- 5 - இந்திய - இலங்கை சுகாதார அமைச்சகளுக்கு இடையில் சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவத்துறை தொடர்பான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை.
- 6 - இந்தியாவின் மருந்து விதிமுறைகள் ஆணைக்குழுவுக்கும் இலங்கை தேசிய ஔடதங்கள் ஒழுங்குபடுத்தல் அதிகாரசபைக்கும் இடையிலான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை.
- 7 - கிழக்கு மாகாணத்தில் பல்துறை நன்கொடை உதவிகளுக்கான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை

இந்தியப் பிரதமரின் இவ்விஜயத்தின்போது மறுசீரமைக்கப்பட்ட மறைவ - ஓமந்தை புகையிரத பாதை உத்தியோகபூர்வமாக அங்குராப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டதுடன், அனூராதபுரத்திலுள்ள ஸ்ரீ மகாபோதி விகாரையில் வழிபாடுகளிலும் ஈடுபட்டனர். 1996 இல் வருடம் உலகக் கிரிக்கட் கோப்பையை வென்ற இலங்கை வீரர்களையும் மோடி அவர்கள் சந்தித்து அளவளாவினார் குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறைவாக அனூராதபுரத்திலிருந்து 'இராமர் பாலம்' என இராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள **இலங்கை இந்திய நல் இணைப்புப் பகுதியின் மேலாக** வெறலிகொட்டரில் இந்தியாவைச் சென்றடைந்தார்.

இலங்கை இந்திய உறவில் வரலாற்று பக்கங்களில் பலகறைகள் படிந்திருக்கலாம். கருத்து வேறுபாடுகள், கோப தாபங்கள், ஏமாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எது எவ்வாறிருப்பினும், 'கூப்பிடு தூரத்திலுள்ள' நட்பு நாடு; சகோதர நாடு; இலங்கை கீழே விழுமபோது தூக்கிவிட ஓடிவரும் முதலாவது நாடு. இலங்கை இந்திய உறவென்பது எந்நிலையிலும் விட்டுக்கொடுக்க முடியாத உறவு.

தற்போதைய இலங்கை இந்திய அரசியல் தலைவர்கள் இவ்வுறவுக்கு **புத்துணர்ச்சி பாய்ச்சியுள்ளார்கள்**. இதன் முத்தாய்ப்பு வைப்பது போன்று இலங்கை ஜனாதிபதி, இந்திய பிரதமருக்கு **'ம்தர விபூஷண வருது'** என்ற உயரிய விருதினை வழங்கி, கௌரவித்துள்ளார். நல்லதே நடக்கட்டும்; பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

திறனாய்வு நோக்கில் உருவழங்கலியல்

பேராசிரியர்
சபா.ஜெயராசா

வரன்முறையான ஆற்றுகைக் கல்வி வளர்ச்சியோடு “உருவழங்கலியல்” (Chreography) என்பது படிமலர்ச்சி கொண்டு மேலெழுந்து வருகிறது. அசைவுகளைப் பயிலவும் பயில்விக்கவும், அளிக்கைகளைத் திட்டமிடவும் அது துணைசெய்கிறது. ஆடலில் தொடங்கிய அந்தக் கருத்துவடிவம், உடலசைவுக் கலைகள் அனைத்தையும் உள்ளடங்குகிறது.

ஆடல் அசைவுகளின் ஒழுங்கமைப்பு விளக்கமாகவும், அசைவுகளை விளக்கும் குறியீட்டு நிலை ஆவணமாகவும் உருவழங்கலியல் ஏடுவிளங்குகின்றது. ஆடலில் இருந்து உருவாக்கம் பெற்ற உருவழங்கலியற்கலை இன்று அரங்கியலில் அனைத்திலும் பயன்படுத்தப்படும் கருத்து வடிவமாகவும் நீட்சி கொண்டுள்ளது.

ஆடல் இலக்கு, உடற்கோலம், உடல் வினைப்பாடு, வெளிமை (Space), நிலைத்தல், நிறுவல், அசைதல், என்பவற்றை உள்ளடக்கி நேரம், வலுப்பிரயோகம் (Energy) ஆகியவற்றோடு இணைந்த உளக்கட்டுகை (Mentalset) ஆகியவை உருவழங்கலியல் அடிப்படைகளாகின்றன.

வெளிமையில் ஆடற்கோலம் மூன்று பரிமாணமாகவும், நேரம் நான்காவது பரிமாணமாகவும் அமையும். உருவழங்கலியல் வரிவடிவில் குறியீட்டுப் படுத்தலாக (Notation) அமையும்.

ஆடற்கல்வி வளர்ச்சியில் பல்வேறு விதமான குறியீட்டு முறைகள் உருவாக்கம் பெற்று வந்துள்ளன. ஒவ்வோர் ஆடல் வகைக்கும் ஏற்றவாறு வேறு வேறு விதமானவை உருவாக்கம் பெற்றன. குறிப்பிட்ட ஆடல்வகைக்கேற்ற குறியீடுகை மற்றைய ஆடல்களுக்குப் பொருத்தமற்றது.

அந்நிலையில் பன்மை நிலை உருவாக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது. கிராமிய ஆடல்களுக்குரிய குறியீடுகைச் செயற்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டமை, அத்துறையில் நிகழ்ந்த பிறிதொரு வளர்ச்சியாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

இத்துறையில் 1982^{ஆம்} ஆண்டின் ஒரு புரட்சி நிகழ்ந்தேறியது. ஈடிடொம்புரோவர் என்பவர் கணினி மயப்பட்ட குறியீடுகையை உருவாக்கினார். ஆடல் உருவழங்குனரால் குறித்துரைக்கப்பட்ட அசைவு நிலையை, திரையிலே உயிர்ப் பூட்டிக்காட்டும் வகையில் அது உருவாக்கம் பெற்றது.

இந்தியமரபில் ஆடல் அசைவு வரையறைகளை சொற்களால் விளக்கும் மரபு, பரதமுனிவரின் “நாட்டிய சாஸ்திரத்தில்” உருவாகி, நந்திகேஸ்வரரின் “அபிநய தர்ப்பணத்தில்” மேலும் வளர்ச்சி கொண்டது.

அதேவேளை, ஆடல் அசைவுகளையும், உறுப்பு நிலைகளையும், தொடர்ச்சிகளையும் விளக்கும் வாய்மொழிப்பாடல்கள் நாட்டுப்புற ஆடற்கல்வியில் இடம்பெற்றிருந்தது. அந்த வழக்கு இன்றும் தொன்மையான மலைக் கிராமங்களிலே உண்டு.

உடலசைவுகளை ஒழுங்கமைந்த கோல வருவுக்குள் கொண்டுவருதல் உருவழங்கலியலில் முதற்கண் முதன்மை பெறுகின்றது. ஆடல் அசைவுகள் (அடவுகள்) ஒவ்வொன்றும் நீண்டகால ஆடல் அனுபவத்திலிருந்து உருவாக்கம் பெற்றவை. ஆற்றல்மிக்க ஆடல் ஆசிரியர்கள் அவற்றில் நெகிழ்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் செய்து அழகு வலுவேற்றும் செய்து வந்துள்ளனர். (They Create Their Own Variation On Existing Dances)

எதைச்சொல்லவேண்டும் எத்தகைய மன வெழுச்சியை வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலிருந்து உருவழங்கலியல் செயற்பாடு ஆரம்பிக்கின்றது. ஒவ்வோர்

ஆடல் ஆசிரியரும் தத்தமது ஆளுமைக்கும் ஏற்றவாறு ஒரே ஆடற்பொருளை வெவ்வேறு உருவழங்கலால் கையளித்துவந்துள்ளனர்.

இந்தியசெல்வியல் ஆடல் மரபில் ஒரே பொருளை மரபுவழிவந்த ஒரே உருவழங்கலியல் வழியாகக்கையளித்தலை மேற்கொள்ளும் ஒற்றைப்பரிமாண முறையே பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மேலைப்புல ஆடல் மரபில் புதிய புதிய அசைவுகள், முத்திரைகள் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தும் பன்மைத்துவமும், புதுமைப் புலரியும் மேற் கொள்ளப்படுவதால், ஒரே நிலைச்சலிப்பூட்டல் விடுவிக்கப்பட்டுகிறது.

ஆடல் உருவழங்கலியல் மூன்று படி நிலைகளைக் கொண்டது,

(1) பொருத்தமான அசைவுகளைத் தேடிச்சேர்த்தல் அல்லது உருவாக்குதல்.

(2) அசைவுகளை ஆடல் உருத்தொடர்கள் (Dance Phrases) ஆக்குதல்.

(3) நிறைவான வடிவை உருவாக்குதல்
மேலைப்புலத்தில் வழமையையும், மரபுகளையும், சம்பிரதாயங்களையும் மீறி புதிய புதிய ஆடல் உருத்தொடர்கள், மார் தாகிரகாம் (1894-1991) இசரோடாடங்கன் (1877-1927) மிசேல் போக்னி (1880-1942) ஆகியோரால் உருவாக்கப்பட்டுப் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. அவை ஆக்கநிலை ஊக்கலைத் திரட்டிக்கொண்டன.

ஆடல் உருத்தொடர் ஆக்கல் மிகுந்த உறுநோக்குடன் மேற்கொள்ளப்படும் பணியாகின்றது. அது பல அசைவுத் தொடர்களுடன் தொடக்கமும் முடிவும் கொண்டது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட உடல்வலுப் பிரயோகத்தைக் கொண்ட நிறைவுநிலையாக அது அமையும்.

அவை எழுந்தமானமான துண்டமாகவோ, தனித்ததுண்டாகவோ அமையாது அசைவுகளின் தொடர்ச்சியை இணக்கமுடன் இசைவுபடுத்தும் வகையில் அமைக்கப்படவேண்டும்.

அசைவுகள் வன்மையானவை என்றும், மென்மையானவை என்றும், பாசுபடுத்தப்படும். வன்மையான அசைவுகள் அதிகவலுப் பிரயோகத்துடன் இணைந்தவை.

கிரகாமுடைய ஆடல் உருத்தொடர்கள் குறுகியனவாயும், வலிமை கொண்டனவையாயும், அப்பட்டமான (Stark) வடிவுடையனவையாயும்,

தொடர்ச்சி நெகிழ்ச்சி மற்றும் நீர்மைப் பண்புடையனவாயும் அமைந்தன.

ஆடலின் நிறைவுவடிவைக் கொடுக்கும் மொழுது, கதையின் நிலை, தொடக்கம் உச்சம், இசையின் உள்ளீடு, அரங்கவடிவமைப்பின் நிலை, ஆடுவோர் எண்ணிக்கை முதலாம் பரிமாணங்களையும் கருத்திலே கொள்ளல் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

ஆடல் உருவழங்கலியல் என்பது அளிக்கையின் முழுவடிவம். ஆடற்கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றுடன் உற்றிணைவுகொண்டு இயல்பு இணைவு (Organic Unity) நிறைவுடன் அமைக்கப்படும்.

புதிய புதிய அசைவுகளையும் பொருத்தமான குறியீடுகளையும் கண்டறிவதற்கு இணக்கல் (Improvisation) துணை செய்த வண்ணமிருக்கும்.

ஆடற்கலையின் வளர்ச்சிக்கு இணக்கலே அடிப்படையாக அமைந்தது.

ஆய்வாளர்கள் ஆடல்வகைப்பாட்டுக்குள் ஒன்றாக சீண்டல் ஆடலைக் (Contra Dance) குறிப்பிடுகின்றனர். **சீண்டல் ஆடல்** என்பது ஆடலை வரன் முறையாகப் பயிலாதவரும் ஆடக்கூடியது. அது சமூக ஆடற் பிரிவுக்குள் அடக்கப்படுகிறது. அதேவேளை கலை நிறைவும் கொண்டது.

சீண்டல் ஆடலை எவ்வயத்தினரும் ஆடலாம் எவ்விடத்திலும் ஆடலாம் அதற்கென வரையறுக்கப்பட்ட ஆடைகள் இல்லை. வரையறுக்கப்பட்ட இசையும் இல்லை. எவ்வகையான இசை பொருந்துகின்றதோ அதற்கேற்றவாறு ஆடலாம் ஒரே ஆடல் வடிவைப் பலமுறை மீள ஆடி நிகழ்த்தலாம்.

ஆடலியலில் சீண்டல் ஆடலும் ஏற்புடைய ஓர் வகையான அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குரிய ஆடல் உருவாக்கற் செயற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆடற் கலையை மேலும் வளர்ப்பதற்குரிய படிப்பிணைகளும் சீண்டல் ஆடலில் இருந்து கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

அதற்குரிய ஆடல் உருவழங்கலியற் செயற்பாடு முன்னெடுக்கப்பட்டு வருதல் சமூகநிலையில் அதன் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஆடல் உருவழங்கல் பல்வேறு நுட்பங்களைக்கொண்டது, அவை வருமாறு,

(1) ஒரே ஆடலை முகத்துக்கு முகம் நோக்கியவாறு ஆடுதல், அது கண்ணாடிப் படுகை (Mirroring) எனப்படும்.

(2) ஆடல் அலகுகளின் தொடர்ச்சியைப் பின்னோக்கி நகர்ந்தவாறு ஆடுதல், இது பிற்கோர்ப்பு (Retrograde) எனப்படும்.

(3) ஒரே அசைவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிகழ்த்துதல், இது வரன்அமைவு (Canon) எனப்படும்.

(4) உயர்மட்டம்மற்றும் தாழ்மட்டங்களில் ஆடல், உயர் மட்டத்தில் ஆடல் மேலைப்புல ஆடல்களின் சிறப்பியல்புகளும் ஒன்றாகும், ஆடலில் வெவ்வேறுமட்டங்களில் ஆடல், மட்டப் புரிகை (Levels) எனப்படும். பரதத்தில் தாழ்மட்டத்தில் ஆடல், “அரை மண்டி” எனப்படும்.

(5) ஒருவருக்குபின் ஒருவராக நிலை கொண்டு ஒரே அசைவுகளை ஒரே நேரத்தில் மேற்கொள்ளல், அது நிழலாக்கம் (Shadowing) எனப்படும்.

(6) ஒன்றுக்குமேற்பட்டோர் குறித்த அசைவுகளை ஒரே நேரத்தில் ஒன்று பட்டுமேற் கொள்ளல், அது ஒன்றெனவாதல் (Unison) எனப்படும்.

மேற்கூறியவற்றைத் தவிர, வடிவ கணித வடிவங்களைத் தளக்கோலமாக மேற்கொள்ளும் முறைமையும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆற்றுகைக் கலைகளில் உருவழங்கலியல் என்பது அசைவுகள் குறித்தவிளக்கமாகவும், நெறிப்பாடாகவும் அமையும், ஆடலில் இது உருவாக்கத்துக்குரிய வரைபாக அமையும்.

மேலைப்புலத்தில் ஆடல் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வரலாற்று ஆவணமாக உருவாக்கவியல் ஏடுகள் விளங்குகின்றன.

ஆடற்கலையிலிருந்து வளர்ச்சிபெற்ற “உருவழங்கல்” இன்று பல்வேறு துறை களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உடற்கலை, அரங்கியல், இராணுவ அணிவகுப்பு, நீச்சற் கலை, திரைப்பட ஆடல், பனிச் சறுக்கற் கலை, முகிழ்கோலக்காட்சி (Fashion Show) கூட்டுக்காட்சி (Show Choir) கடதாசி விளையாட்டுக்கலை (Cardistry) காணொளி விளையாட்டுக்கள், உயிர்ப்பூட்டற்கலை (AnimatedArt) முதலாம் பல்வேறு கலைகளிற் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

ஆடல் உருவழங்கற்கலை ஆவணங்க ளுக்குரிய சட்டபூர்வமான காப்பு ஏற்பாடுகளும், பதிப்புரிமையும், அனுமதியின்றி, பிறர்பயன் படுத்துவதைத் தடுக்கும் சட்டவாக்கங்களும் உள்ளன.

கதைசொல்லும் ஆடல், இசை வடிவங்களுடன் இணைந்த ஆடல், தூய ஆடல், (நிருத்தம்) இருநிலை (Binary) இசையுடன் இணைந்த ஆடல் முப்பரிவு (Ternary) இசை சார்ந்த ஆடல், குறிப்பிட்ட பொருளை மீளும் இயம்பும் மீளிகை வடிவம் (Rondoform) மரபு இசை ஆடல், முதலாம் பல்வேறு ஆடல் வடிவங்களுக்கு ஏற்றவாறு ஆடல் உருவழங்கலியலை ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்கின்றனர்.

இந்திய ஆடல் மரபில் ஆசிரிய பரம் பரையினரால் தொடர்ச்சியாகக் கையளிக் கப்படும் உருப்படிக்களையே தொடர்ந்து ஆற்றுகை செய்து கொண்டிருப்பதால், ஆடல் உருவழங்கல் என்பது தேக்கநிலையில் இருப்பதாக ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சமகாலத் தமிழ்ச்சூழலிற் புதிய கலை அனுபவங்கள் நிகழத் தொடங்கியுள்ளன. உலகமயமாக்கல், நவீன கல்விப் பரவல், கலைகள் வர்த்தகப் பொருள்களாக்கப்படுதல், இலாபநோக்கு, முதலியவை கலைகளிலே செல்வாக்கை நிகழ்த்துகின்றன, திரைப்பட ஆடல், எண்ணிமருட்டின் இணைந்த ஆடல், செயற்கை நுண்மதியுடன் இணைந்த ஆடல் முதலியவை வளர்ச்சிக்கொள்கின்றன.

அவற்றின் பின்புலத்தில், உருவழங்கலியல் மேலும் ஊன்றிய கவனத்தைப்பெறத் தொடங்கியுள்ளது. உலக ஆடல் உருவழங்கலியலில் பின்-நவீனத்துவ ஆடல் ஆசிரியர்கள் பன்மைநிலையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். ஆடலின் இறுக்கத் தன்மையைத் தளர்த்தல், புவியீர்ப்பு விசையுடன் இசைந்து, உணர்ச்சிக் குவிப்புக்கு வலுவூட்டுதல். ஆடல் விதிகளை உடைத்தல், முதலியவற்றுக்கு பின்-நவீனத்துவம் வலுவூட்டுகின்றது.

தமிழ்ச்சூழலில் ஆடல் திறனாய்வு என்பது நயத்தல், சவைத்தல் என்ற அடைப்புக்குள் நின்றுவிடுகிறது.

கரலம்* பதில்* செரன்னது

உ. நிசார்

மாலியத்தும்மா, நெல்லுப் பாணைக்கு நெருப்பைக் கூட்டிவிட்டு வந்து திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். அப்போது பக்கத்தில் சத்தமொன்று கேட்க அவள் அத்திசையில் தனது பார்வையைச் செலுத்தினாள்.

“மாமி, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.”

“வஅலைக்குமுஸ்ஸலாம், வெகுகாலத்துக்குப் பெறகு வந்தீக்குறாய். ஸெய்த்தான், வா வா இங்க வந்து எனக்குப் பக்கத்துல உக்காரு.”

மாலியத்தும்மாவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஸெய்த்தான், மாலியத்தும்மாவுக்குப் பக்கத்தில் வந்து அமர்ந்து கொண்டாள்.

“சரி புள்ள, ஒன்னக் கண்டது சந்தோசம். ஊருக்கு எப்ப வந்தாய்? சொக துக்கங்கள் எப்பிட?”

“மாமி, வந்ததெண்டா நேத்துத்தான். சொகமா ஈக்குறேன். ஆனா ஏன்ட புருசன், என்ன ஊட்ட உட்டு போகச் செல்லிட்டாரு. என்னமோ இஸ்மாயில் காக்கா ஹயாத்தோட ஈக்குறது மரியாதயா பெய்த்துது. அவரிட்ட வந்து விசயத்தச் சென்னேன். ஸெய்த்தான், நீ ஏண்ட தங்கச்சியாச்சு. வேண்டிய மட்டுக்காலம் ஒனக்கு இந்த ஊட்டுல ஈக்கலாம்.” என்று செல்ல அது எனக்கு ஆறுதலாய் பெய்த்திது.

“ஸெய்த்தான், நீ புள்ளகளயும் கூட்டிட்டா வந்தாய்?”

“அவர் புள்ளகளை என்னோட அனுப்ப விரும்ப இல்ல. பொடியன் புள்ளகள்தானே, அதனால அவரோடயே உட்டுட்டு வந்திட்டேன்.”

“அதுவும் சரிதான். நீ அவரோட போகக்குள்ள புள்ளகளை எடுத்திட்டுப் போக இல்லயே.”

“மாமி, நீங்க செல்லுறது சரிதான். ஆனா புள்ளகளை உட்டுட்டு வர எனக்குக் கவலயா ஈந்துச்சிது.”

“ஸெய்த்தான், நீ ஒண்டுக்கும் பயப்புடாதே. ஒண்ட இஸ்மாயில் காக்காவப் போல நானும் ஒனக்குத் தொணயாக ஈப்பேன்.”

“ஒங்களைப்பத்தி எனக்குத் தெரியாமலேயா? மாமி, நீங்க ஒரு சீதேவி எண்டு ஊரே கத்ச்சுது.”

“ஒண்ட மொகத்தப் பாத்தா நீ பசியில ஈக்குறமாதிரி வெளங்குது. புட்டுச் சுட்டது ஈக்கு. அதுல ஒரு புடியத் திண்டிட்டு இரி.”

“மாமி, கொஞ்சம் இரீங்கோ, அடுப்புல நெருப்பு அணஞ்சி பெய்த்தீக்குது. நான் பெய்த்து நெருப்பக் கூட்டிட்டு வாரேன்.”

“புள்ளே, நெருப்பக் கூட்டத் தேவ இல்ல. நெல்லப் புழுங்க மூடுர நேரம் சரி. அங்கால ஈக்குர சாக்குத் துண்ட எடுத்துத் தா. நானே புழுங்க மூடுறென்.”

அதன்படி ஸெய்த்தான், பக்கத்தில் இருந்த சாக்குத் துண்டை எடுத்துக் கொடுக்க, மாலியத்தும்மா அதை எடுத்து நெல்லுப் பாணையை மூடி, அதன் மேல் ஒரு பாரத் தையும் வைத்தாள். அதன் பிறகு இருவரும் சமயலறை வரை வந்தனர்.

“ஸெய்த்தான், புட்டு ஈக்கு, தேங்கப்பால் ஈக்கு, கறி ஈக்கு, கித்துல் பாணியும் ஈக்கு, ஒனக்கு தேவயான மாதிரி எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு சாப்பிடு.”

அதன்படி ஸெய்த்தான் பீங்கான் ஒன்றை எடுத்து, தனக்கு தேவையான உணவுகளைப் பரிமாறிக் கொண்டு பக்கத்தில் இருந்த பலகைக்கட்டை ஒன்றில் உட்கார்ந்து சாப்பிடத் தொடங்கினாள்.

ஏழை ஒருத்திக்கு பசியார உணவு கொடுத்த மகிழ்ச்சியில் மாலியத்தும்மா, ஸெய்த்தானை சிறிது நேரம் கண் கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டு தின்றாள்.

“ஸெய்த்தான், நெல்லு மணக்குது. நான் போறேன். நீ ஆறுதலா வா.”

நெல்லுப்பாணை வரை வந்த மாலியத்தும்மா அடுப்பு நெருப்பை அணைத்து விட்டு மேல்ப் பாணை நெல்லை வேறாகவும், கீழ்ப்பாணை நெல்லை வேறாகவும் இறக்கி அவற்றை வெவ்வேறு பாய்களில் குவித்தாள். அப்போது அவ்விடத்துக்கு ஸெய்த்தானும் வந்து சேர்ந்தாள். அதன் பிறகு இருவருமாக நெல்லை பாய்களில் துழாவினார்கள்.

“ஸெய்த்தான், நீ வந்தது எனக்குப் பெரிய ஓதவியாப் பெய்த்திட்டுது. சரி இப்ப இனி நாங்க ரெண்டு பேரும் வெத்தில ஒரு வாய் திண்டிட்டு ஈப்போம்.”

மாலியத்தும்மா வந்து மீண்டும் திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். அதை தொடர்ந்து ஸெய்த்தானும் வந்து மாலியத்தும்மாவுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தாள். அதன் பிறகு மாலியத்தும்மா அருகிலிருந்து வெற்றிலைச்செம்பை எடுத்து ஸெய்த்தானின் பக்கமாக வைத்தாள். ஸெய்த்தான் அதிலிருந்து ஒரு பாக்கைத் தெரிந்து அதை சீவத் தொடங்கினாள்.

“மாமி, நீங்க தந்த புட்டையும், கறியையும் வயிறார உண்டேன். அல்லா ஒங்களுக்கு மென்மேலும் பரக்கத்துச் செய்ய வேணும்.”

“அது சரி, ஸெய்த்தான், ஓண்ட புருசன், ஒன்ன ஊட்ட உட்டு தொரத்தினத்துக்குக் காரணம் என்ன எண்டு எனக்கிட்ட செல்ல இல்லயே.”

“மாமி, அவர் கொஞ்ச நாளா எடுத்ததுக்கெல்லாம் என்னோட முரண்பட்டாரு, சண்ட புடிச்சாரு, எடுத்தெறிஞ்சி பேசினாரு, அதுவும் நான் காலையில் தேத்தண்ணிய ஊத்தி அவர்ட கையில் குடுக்குறத்துல ஈந்து, ராவேல படுக்கப் போறத்துக்கு மொதல்ல வெத்தில, பாக்கு மடிச்சிக் குடுக்குறது வரைக்குமான அத்தன வேல வெட்டிகளையும் ஒழுங்காக, அழகாக செஞ்சி வந்தேன்.”

“அது சரி, ஸெய்த்தான், புள்ள ரெண்டையும் அவர் இப்போ வச்சிக்கொண்டாலும் காதிக் கோட்டுல ஒனக்கெதிரா தலாக் வழக்கொண்டு வந்தால் புள்ள ரெண்டுட பொறுப்பு ஒன்னச் சாரும் எண்டுதான் காதியார் தீர்ப்பு வழங்குவாரு.”

“மாமி, எனக்குக் காதிக்கோடு போகத் தேவயொண்டு ஈக்காது.”

“புள்ளே, அதுபபடி? புருசன், பொஞ்சாதிக்குள்ள ஒரு பிணக்கு வந்தால் காதியார் தானே அத தீர்த்து வெச்ச வேணும்.”

ஸெய்த்தான் வெற்றிலைச் செப்பிலிருந்து ஒரு வெற்றிலையை எடுத்து அதன் அடி நுனி பறித்து, தான் இதுவரை அரிந்த பாக்கில் ஒரு பங்கை அதற்குள் வைத்து மடித்து விட்டு மாலியத்தும்மாவின் முகத்தை நோக்கினாள்.

“மாமி, ஏண்ட கத வேற. நீங்க அதை அறிஞ்சி வெச்சிருக்கிறீங்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது.”

“அதென்ன கத புள்ளே, அது?”

“இப்ப என்னக் கட்டீர ரெண்டாவது புருசன் ஒரு மணிப்பொட்டிக்காரர் என்டது ஒங்கமுக்குத் தெரியும்தானே.”

“ஏன் தெரியாம?”

“யாவாரத்துக்காக ஊர் ஊராப் போன அவர் எங்கட ஊருக்கும் வந்தாரு. எங்கட ஊட்டுக்கும் வந்தாரு. அப்ப அவர் என்ன விரும்பினாரு. நானும் அவர் விரும்பினேன்.”

“ஓ... ஓ... அந்த விசயம் தெரியும். அப்ப வாழாவெட்டி ஒன்னப்பத்தியும் ஓண்ட உம் மாவப் பத்தியும் ஊரேல்லாம் தப்புத் தவறாக கதச்சாங்க.”

ஸெய்த்தான் மடித்துத் தனது கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த வெற்றிலைக்கு அளவான சுண்ணாம்பு தடவி, அதற்குள் ஒரு புகையிலைத் துண்டையும் வைத்து மாலியத்தும்மாவின் கையில் வைத்தாள். அதன் பிறகு அவளும் பாக்கு வைத்து மடித்த ஒரு வெற்றிலையை சுண்ணாம்பு தடவி தனது வாய்க்குள் திணித்துக் கொண்டாள்.

“மாமி, அப்ப நான் வாழா வெட்டியான கதயயும் கேளுங்கோ. நான் சின்ன வய சிலேயே ஏண்ட வாப்பா மொளத்தாப் பெய்த்துட்டாருதானே. கூட்டம் குடும்பம் ஈந்தும் அவங்க எங்களுக்கு எந்த ஓதவி ஒத்தாசும் செய்ய இல்ல. ஊடொண்டுல ஒரு ஆம்புள இல்லயெண்டால் ஊரில உள்ள ஆம்புளயெல்லாம் அந்த ஊட்டுப் பொம்புளக்கி ஓதவி ஒத்தாச செய்ய வார வழக்கமொண்டு எங்கட ஊர்களில ஈக்குதானே. அன்வர் காக்காவும் அப்பிடி வந்து போன ஒரு ஆள்தான். அவர் ஏண்ட அழகு வடிவப் பாத்து, கொணநலங்களக் கண்டறிந்து, என்னக் கலியாணம் கட்டிக் கொள்ள எங்கட உம்மாட்ட ஒருநாள் விருப்பம் கேட்டிருந்தாரு. உம்மாவுக்கு வேற செய்ய வழி ஒண்டும் இல்லாததனால் நான் அவருக்கு அண்டு வாழ்க்கப்பட்டேன்.”

“ஒரு நாள் நான் புள்ளயக் குளிப்பாட்டி தொட்டிலுக்குள்ள போட்டுட்டு, ஏண்ட காதுல ஈந்த தோடு ரெண்டயும் கழட்டி புள்ளோட மார்புல வெச்சிட்டு, மாமிக்குத் தெரியாம எங்கட ஊட்டுக்கு வந்திட்டேன்.”

உம்மா, வாப்பா, கூட்டம் குடும்பத்தாரிடம் ஈந்து எதிர்ப்பு ஒண்டும் வர இல்லையா?”

“எதிர்ப்பு வந்துச்சிதுதான். ஆனா அவர் அந்த எதிர்ப்புகள கணக்கெடுக்க இல்ல, ஊருல நாலு பேரும், லெப்பயும் வந்து எங்க ரெண்டு பேருக்கும் நிக்காஹ் நடத்திட்டு போனாங்க. ஏண்ட விருப்பப்படி அந்த நிக்காஹ ரெஜிஸ்ட்டர் பண்ண நான் உட இல்ல.”

“இதென்னடி புள்ளே இது, நீ என்னத்துக்கு அப்பிடி ஒரு முடிவு எடுத்தாய்?”

“மாமி, மொதல் புருசன், அவர் தலாக் வழக்கில என்னப்படுத்தின பாட்டுக்கு நானே எடுத்த முடிவுதான் அது. மணிப்பொட்டிக் காரரும் நான் சென்ன படியே கேட்டுக் கொண்டு அதுக்கு ஓம் பட்டாரு.”

ஸெய்த்தான் சொன்னதைக்கேட்டதும் ஏற பட்ட அதிர்ச்சியில் மாலியத்தும்மாவின் பொக்கை வாய் திறப்பட்டு கண்களும் அகல விரிந்தன.

“அன்பு, ஆதரவு, இரக்கம், தயவு, புரிந்துணர்வு எல்லாத்தாலயும்தான் கணவன், மனைவி உறவு உறுதியாக வேணும். அந்த உறவு ஒரு கடதாசீல எழுதி உறுதிப்படுத்த முடியுமாக ஈந்தால் கச்சேரிகளும், காதிதக் கோடுகளும் தேவ இல்லயே மாமி.”

“புள்ள, நீ நல்லா நியாயம் பேசப் படிச்சீக் கிறாய். ஏண்ட வயசுக்கில்லாத அனுபவம் ஒனக்கிட்ட ஈக்குது. சரி, சரி, வா நெல்லுப் பாய்கள ஒருமொற துழாவிவிட்டு வருவோம்”

அன்றைய நாள் மாலியத்தும்மாவின் வேலைகளை, இலகுவாக்க பல வழிகளில் உதவி செய்த ஸெய்த்தான் மாலையானதும் விடைபெற்றுப்போக ஆயத்தமானாள். அப் போது மாலியத்தும்மா ஒரு தொகைப் பணத்தை அவளின் கைகளில் வைத்து மடக்கி விட்டாள்.

“ஸெய்த்தான், ஒனக்கு இங்க தொடந்து வேல வெட்டிகள் ஈக்கு. நீ ஏண்ட ஊட்டு சமயல் வேலகளுக்கு ஒதவி செய்ய வேணும், நெல்ல அவிச்சிக் காச்சி எடுக்க உதவி செய்ய வேணும். ஏண்ட தனிக்குத் தொணயாக ஈக்க

“ஸெய்த்தான், அந்த அன்வரட உம்மா ஒரு பொல்லாத வம்புக்கார வாயாடி. அப்பிடி ஈக்க நீ எப்பிடி அந்த ஊட்டுல காலம் கழிச்சாய்?”

“ஐயோ! மாமி, அத என்னத்துக்கு கேக்குரீங்க? அவட மகனுக்கு நான் வசிய மருந்தொண்டக் குடுத்து அவரக் கலியாணம் கட்டிக் கொண்டதாக அவ அடிக்கடி என்னோட தகராறு பண்ணிக் கொண்டிருந்தா. அது போதாதெண்டு எனக்கு திட்டு பதுவாக்கூட செஞ்சா. ஏண்ட மாமி, எனக்கு அந்த புருசனோட வாழ உட இல்ல. நான் புள்ள யொண்டப் பெத்தெடுத்துக்குப் பெறகும் மாமி சண்ட தக்கங்கள் ஓய இல்ல. மகன், அவட வாய மூட முயற்சி எடுக்கவும் இல்ல.”

“புள்ளே, அதுக்குப் பெறகு என்ன நடந்திச்சது?”

“புள்ளயொண்டு ஈந்ததால நானும் பொறுத்துப் பாத்தேன், ஏண்ட பொறுமய அவ சோதிச்சிக்கொண்டு ஈந்தா. அதால நான் ஒரு முடிவு எடுத்தேன். ஒரு நாள் நான் புள்ளயக் குளிப்பாட்டி தொட்டிலுக்குள்ள போட்டுட்டு, ஏண்ட காதுல ஈந்த தோடு ரெண்டயும் கழட்டி புள்ளோட மார்புல வெச்சிட்டு, மாமிக்குத் தெரியாம எங்கட ஊட்டுக்கு வந்திட்டேன்.”

“பாக்கப்போனா நீ ஒரு துணிச்சல்காரியா ஈக்குராய். அதுக்குப் பெறகு என்ன நடந்திருச்சி?”

“அவங்க போலிசுக்கு போனாங்க. புள்ளய ஏண்ட தலயில கட்டப் பாத்தாங்க. நான் அதொண்டுக்கும் மசிய இல்ல. அதுக்குப் பெறகு புருசன் காதிக்கோட்டுல எனக்கெதிரா வழக்குப் போட்டாரு. வழக்கு முடிய அவர் எனக்குத் தலாக்குச் சென்னதும் நான் புள்ளய அவருக்கு பொறுப்புக் குடுத்திட்டேன்.”

“ஒரு புருசனுக்கு வாழ்க்கப்பட்டு புள்ள யொண்டயும் பெத்தெடுத்த ஒன்ன, ரெண்டாவது புருசனா வந்த மணிப்பொட்டிக்காரரு கலியாணம் கட்டிக் கொள்ளுறத்துக்கு அவர்

வேணும். நான் இதெல்லாத்துக்கும் ஒனக்கு போதுமான கூலியத் தந்திடுவேன்.” “மாமி, நீங்க இப்ப செல்லிடங்க. ஒங்கட வீட்டு வேலயெல்லாத்தையும் ஏண்ட ஊட்டு வேலயா எடுத்து செஞ்சி தருவேன். ஏண்ட உம்மா, வாப்பா ரெண்டு பேரும் இந்த ஊட்டுக்கு ஒழச்சவங்கதானே.”

அன்று மாலியத்தும்மாவிடம் விடைபெற்றுச் சென்ற ஸெய்த்தான் அதன் பிறகும் அங்கு வேலை செய்வதற்கு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான். அவளுக்கு அது ஒரு திருப்தியை அளித்தது.

சில நாட்கள் கழித்து ஒரு நாள் காலை மாலித்தும்மாவின் வீட்டு வாசலில் இரண்டு சிறுவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர். அதைக் கண்ணுற்ற மாலியத்தும்மா அங்கே வந்து சிறுவர்களை ஒரு கேள்விக்குறியுடன் நோக்கினாள்.

“எங்கட உம்மா இங்கே ஈக்குறாவா?”

“அப்ப நீங்க ரெண்டு பேரும் ஸெய்த்தான்ட பிள்ளைகளா? சரி, சரி, நான் ஸெய்த்தானக் கூப்பிடுறேன்.”

மாலியத்தும்மா, உடனே வீட்டின் பின் புறமாக நின்ற ஸெய்த்தானை அழைக்க வீட்டுக்குள் சென்றாள்.

“ஸெய்த்தான், ஓண்ட புள்ளைகள் ரெண்டு பேரும் வந்திருக்காங்க.”

உடனே ஸெய்த்தான் அவ்விடத்துக்கு ஓடி வந்தான். அவளுக்கு தனது பிள்ளைகளைக் காண மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

“ஏண்ட கண்மணிகளே, என்னத் தேடிக்கொண்டு வந்தீங்களா?”

மகிழ்ச்சி மேலீட்டால் அவள் தனது பிள்ளைகளை கட்டியணைத்து, முத்தம் கொடுத்து, கொஞ்சி மகிழ்ந்தாள்.

பிரிந்திருந்த தாயின் அரவணைப்பை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ள போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த சிறுவர்களில் மூத்த சிறுவன் சற்று தாயிடம் இருந்து பிரிந்து மெதுவாக குரல் கொடுத்தான்.

“உம்மா, வாப்பா ஒங்கள கையோட கூட்டி வரச் சென்னாரு.”

தாயும், பிள்ளைகளும் ஆரத்தமுவி அரவணைத்து மகிழ்வதைக் காண மாலியத்தும்மாவின் கண்களிலும் கண்ணீர் மல்கியது.

“மாமி, நான் புள்ளைகளோட இப்பவே பெய்த்திடுறேன். சொனங்கினா அவர் ஆயிரம் கேள்வி கேப்பாரு.”

“இரி, இரி, புள்ளைளுக்கு என்னமாவது தின்னக் குடுத்து கூட்டிட்டுப் போ.”

அதன்படி மாலியத்தும்மா அருகில் இருந்த மேசையொன்றில் வைக்கப்பட்டிருந்த பலகாரங்களையும், வாழைப்பழங்களையும் எடுத்து சிறுவர்களுக்கு கொடுக்க, அவர்கள் பசியாறிவிட்டு தனது தாயுடன் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

“ஏண்ட வேலவெட்டிகள் போலவா அவளட குடும்ப வாழ்க்கை. போகட்டும், போகட்டும், அவள் புள்ள குட்டிகளோட சந்தோசமா வாழட்டும்.”

தனக்கு ஏற்பட்ட இழப்பைப் பற்றி கவலைப்படாது, ஸெய்த்தான் திரும்பவும் தனது கணவனுடன் சேர்ந்து சந்தோசமாக வாழப்போவதைப் பற்றிய மகிழ்ச்சியே மாலியத்தும்மாவுக்குள் மேலோங்கி நின்றது. ஒரு சில மணித்தியாலங்களுக்கு மட்டுமே அந்த மகிழ்ச்சி அவளின் மனதில் நின்றாடியது. அடுத்த நாள் காலை அவள் தனது அன்றாட வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும் போது ஸெய்த்தான் வந்து முற்றத்தில் நின்று கொண்டான்.

“ஸெய்த்தான், நீ நேத்து புருசனோட சந்தோசமாக வாழப் போன பொம்புள. என்ன இது நீ திரும்பவும் இங்க வந்து நிக்கிறாய்.?”

“மாமி, அத என்னத்துக்கு கேக்குறீங்க?”

“என்ன புள்ளே? என்ன நடந்திச்சிது?”

“மாமி, நான் ஊட்டுக்குப் பெய்த்து கொஞ்ச நேரத்துல மணிப்பொட்டிக்காரரு ஒரு அடிவருடி ஆலிம ஊட்டுக்கு வரவழ்ச்சிக் கொண்டு வந்தாரு. அந்த ஆலிமட பத்வா ஓண்ட கேட்டுட்டு அவரட முன்னாடி எனக்கு தலாக் சென்னாரு. அவரட கூட்டாலிமார் ரெண்டு பேர் அதுக்கு சாட்சியாக நிண்டாங்க.”

“அல்லாட அரசு, குர்சு எல்லாம் நடுங்குற வேலய அவன் செஞ்சிட்டானே. ஐயோ..! நீ பாவம் புள்ளே...”

“இல்ல மாமி, அந்த ஆள் தலாக் செல்லாம எனக்கு மொதல்ல மொத்தாப் போனா, நான் நாலு மாசமும் பத்து நாள் இத்தா காக்கவும் வேண்டி வருமே. அதால அவர் எனக்கு தலாக் சென்னது மனசுக்கு நிம்மதியா ஈக்குது மாமி.”

வாழ்வெனும் ஒவியத்திரையில்
 ஒரு தங்க நூலினால்
 இன்னும் சொல்லப்
 படாத
 ஒரு கதையை நீங்கள் பின்னுகிறீர்கள்
 அதன் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும்
 கனவுகளுக்கு இட்டுச்
 செல்லுகின்ற
 இன்னும் செப்பனிட
 வேண்டிய
 ஒரு பாதை விரிகின்றது

உங்களின் விழிகளின் ஆழத்தில்
 ஓர் ஒளி பிரகாசிக்கின்றது
 ஒரு நம்பிக்கையின்
 சைகை ஒளி
 தெய்வீகமான ஓர்
 இதயம்
 உலகம் முழுமுனுக்கலாம்
 ஆனால் உங்கள் ஆத்மா
 அதனை அறியும்

அங்கு கிடக்கின்ற அழகு
 ஒவ்வொரு கணமும்
 மின்னுகிறது
 எனவே
 பறந்து செல்லும்
 பறவையைப் போல்
 உங்கள் ஆத்மா
 உயரப்பறக்கட்டும்
 ஒளியின் கணகணப்போடு
 உங்கள் இதயம்
 பாடட்டும்

வாழ்க்கை அழகினுக்கு
 நீங்கள் ஒருகலாசூபம்
 அது என்றென்றும்
 இதயத்தில்
 நிலைத்திருக்கும்
 ஒரு தலைசிறந்த படைப்பு

ஆங்கல் மூலம் : S.OIA WRITE

எஸ்.ஒலா ஹட் (ஆபிரிக்கா)

**தமிழ் வடிவம்:
 அன்னலட்சுமி இராஜதுரை**

ஆத்மாவின் அழகுப்பு

வறுமைப் பெண்

வாடிய முகம்
 வறண்ட புருவம்
 இளமைப் பருவம்
 ஆனால் வயதான தோற்றம்
 ஆறுதல் சொல்ல யாரும் இல்லை
 கட்டி அணைக்க உறவுகள் இல்லை
 கலங்கரை விளக்கானது வாழ்க்கை
 கானல் நீரானது பயணம்
 ஏளனம் என்னை பார்த்து சிரித்தது
 ஏராள ஏக்கம் என்னுள் புதைந்தது
 வறுமையினை
 வர்ணிக்க வார்த்தை இல்லை
 உயிரற்ற
 உடலாய் உலாவுகின்றேன்
 தனிமையில்
 வீதியோர நாயாய்
 விடியலை காண விளைகின்றேன்
 இறைவா! எனை ஏன்
 இப்படி படைத்தாய்
 அழுகின்றேன்
 அமுது கொண்டிருக்கின்றேன்
 வயிற்று பசிக்காய்...
 பல நாள் பட்டினியைப் போக்க
 பணமில்லா வாழ்க்கையினை
 வாழ்கின்றேன்
 இருப்பதற்கு இடமில்லை
 பருப்பதற்கு அறையில்லை
 தலையணை கூட இல்லை
 தவிக்கின்றது மனது
 என் கை
 எனக்கு துணி என்றிருந்தேன்
 ஆனால் ஆனால்
 இறைவன்
 என் கையில் அதிர்ஷ்டத்தை
 படைக்கவில்லை
 யாரை குறை கூற
 இறைவனையா? இல்லை
 என்னையா ?
 சிறகடித்து பறக்க நினைத்தேன்
 வானில் வலம் பெற நினைத்தேன்
 வாழ்க்கையின் இன்பத்தை அனுபவிக்க
 நினைத்தேன்
 ஆனால் அனைத்தும் கற்பனையானது
 எனக்கான புதிய விடியலை
 புதிய ஆரம்பத்தை காண விளைகின்றேன்
 வறுமைப் பெண்ணிலிருந்து

கு. யாசீன்

(கிழக்குப்

பல்கலைக்கழகம்

தமிழ்த் துறை -

மூன்றாம் வருடம்)

தனது இருபத்தைந்து வயதிலிருந்து ஓர் ஆசிரியையாக அரச சேவையில் உள் நுழைந்த வதனா ரீச்சர், அறுபது வயதை அடைந்ததால் சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொண்டாள்.

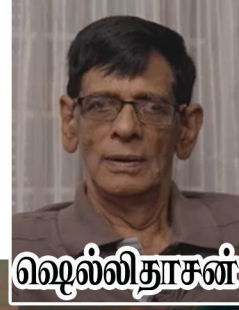
சமார் முப்பத்தைந்து வருட ஆசிரியத் தொழிலிலும், தனது மண வாழ்விலும், எத்தனை துன்ப துயரங்கள், மகிழ்ச்சிகளையும், அனுபவங்களையும் கடந்து வந்த வதனா ரீச்சர், அன்று தனது வீட்டு விறாந்தையின் வெறுந்தரையில் ஒரு கையை மடக்கி தலையின் கீழ் வைத்துப் படுத்தபடி தனது பழைய நினைவுகளில் மூழ்கிக் கிடந்தாள்.

அவளது அரச சேவையானது வதனா ரீச்சருக்கு பல அனுபவங்களை கற்றுக்கொடுத்தாலும், எதற்கும் அடிபணியாது எவருக்கும் பயப்படாது ஒரு தற்றுணிவுடன் செயற்பட்ட காலத்தையும், சிலவேளைகளில் அதற்கு

பல அனுபவங்களை பெற்றுக்கொண்டதையும் அவளால் மறக்கமுடியவில்லை.

யாழ் நீர்வேலியில் ரீச்சரின் வீடு. யாழ் நகரப்பகுதியில் கற்பித்த வதனா ரீச்சருக்கு ஐந்தாவது வருடமுடிவில் கிளிநொச்சியிலுள்ள ஒரு கிராமப்புற பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் வந்தது.

நித்தம் காலை ஆறு மணிக்கு நகரப்பகுதியிலிருந்து கிளிநொச்சிக்கு பஸ்சில் ஏறினால் சிலவேளைகளில் ஏழரையையும் தாண்டியே கிளிநொச்சிக்கு செல்லவேண்டி

வெல்லிதாசன்

எதிர்மறையான சம்பவங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி வந்ததையும்

எண்ணும்போது தன்னைத்தானே அவள் தேற்றிக்கொள்வதுண்டு.

தான் கற்பிக்கும் காலத்தில் வந்த இட மாற்றங்களும், புதிய பாடசாலைகளில் பணியாற்ற வரும்போது தன்னோடு பணி புரிந்த சில பெண் ஆசிரியைகள் கொடுத்த தொல்லைகளும், சில இடங்களில் தலைமை ஆசிரியர்கள் எனப்படுபவர்கள் தம்மை ஒரு எசமானர்களாகக் கருதி அவமதித்த வகைகளையும் வதனா ரீச்சர் இப்பொழுதும் நினைவுகூர்ந்து பார்ப்பதில் தவறுவதில்லை. அதுமாத்திரமல்ல, தான் கற்பித்த காலத்தில் தான் சந்தித்த பல்வேறு குண இயல்புகளையுடைய மாணவர்களுக்கு தானும் கற்பித்து, அவர்களிடமிருந்து தானும்

ஏற்படும். பின்பு கிளிநொச்சி நகரப்பகுதியில் இறங்கி மீதி ஒரு கிலோமீற்றர் தூரத்தை துவிச்சக்கரவண்டியிலேயே செல்லவேண்டும். இதற்காக ஒரு தெரிந்தவீட்டில் துவிச்சக்கரவண்டியொன்றை வதனா ரீச்சர் கொண்டு வந்து வைத்து அதில் தனது மீதித் தூரத்தை கடப்பதுண்டு. ஆனாலும் என்ன குத்தி முறிஞ்சாலும் உரிய நேரத்துக்கு பள்ளிக்கூடத் துக்குச் செல்லமுடியாது. அந்தப் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியருடன் ஏழு ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். தலைமை ஆசிரியரும் ஏனைய ஐந்துபேரும் கிளிநொச்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். வதனா மாத்திரம் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவள். கிளிநொச்சியில் வசிக்கும் ஆசிரியர்களும் அதிபரும் பாடசாலைக்கு உரிய நேரத்தில் வந்து கையொப்பமிடுவதுண்டு. ஆனால்

வதனா ரீச்சரால் இது முடியாத காரியமென்பதால் பாடசாலை அதிபர் இதை சாட்டாக வைத்து வதனா ரீச்சரை பலவிதத்தில் ஆட்டிப் படைப்பதும் சிவப்புக்கோடுகீறி பயப்படுத்தி வருவதும் வழக்கமாக இருந்து வந்தது. இதற்கு ஏனைய ஆசிரியர்களும் அதிபருக்கு துணைபோய் நல்லபெயர் வாங்குவதுமுண்டு.

அந்த நாளையில் அரசு உத்தியோகத்தர்களின் சம்பளமானது அவர்கள் பணிபுரியும் பணிமனைகளின் கணக்காளர்களால் அல்லது உயர் பதவியில் இருப்பவர்களால் சம்பளப் பணத்துக்குரிய காசோலைகள் வங்கியில் மாற்றப்பட்டு, கொடுப்பனவு படிவங்களில் கையொப்பமிடப்பட்டபின் தனித்தனியே என்வல்ப்பில் போடப்பட்டு அவர்களுக்கு கையளிக்கப்படுவதுண்டு. அதே நடைமுறையில் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் சம்பளமும் அந்தந்த பாடசாலை அதிபர்களால் வங்கியில் மாற்றி தனித்தனியே வழங்கப்பட்டுவந்தது. இது சில பாடசாலை அதிபர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமைவதுண்டு. எல்லா அதிபர்களும் அப்படியல்ல. வதனா ரீச்சர் பணிபுரியும் பாடசாலை அதிபர் சம்பள நாளில் சில பெண் ரீச்சர்களின் சம்பளத்தில் ஒரு தொகை பணத்தை கடனாக கேட்பதுபோல கூறிப்பெறுவதும் பின்பு அதை கொடுக்காமல் விடுவதும் வழக்கமான சங்கதியென வதனா ரீச்சர் அங்கு வந்தபின்பே அறிந்த இரகசியம். ஆனாலும் அதிபரின் தந்திரச் செயல்களை பல ஆசிரியர்கள் நிராகரித்த வேளையில்தான் வதனா ரீச்சர் அந்தப் பள்ளிக்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்தான்.

வதனா ரீச்சரின் நாளாந்த வருகைத் தாமதத்தை அதிபர் மிக கச்சிதமாக பயன்படுத்திவந்தார். மாதாமாதம் சம்பளத்தில் வதனா ரீச்சர் குறிப்பிட்ட தொகையை அதிபருக்கு கொடுத்தே ஆகவேணும். அப்படிச் செய்ய மறுத்தால் வருகைப் புத்தகத்தில் சிவப்புக்கோடு விழுவதுடன் லீவாகவும் கருதப்பட்டு பாடசாலைக்கு வருவது ஒழுங்கல்ல என குற்றச்சாட்டும் மேலிடத்துக்குச் செல்லும் என்பதை வதனா ரீச்சர் இங்கு பணிபுரிந்த சில ஆசிரியர்களின்மூலம் ஏற்கனவே அறிந்ததுண்டு. இதற்கு என்ன தீர்வென அறியாத வதனா ரீச்சர் அதிபரின் அறியாயங்களை பொறுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் கடமையாற்றி வந்ததுமுண்டு.

இதுதான் பரவாயில்லையென்றால், தமது மகளின் திருமணமானது பல முயற்சிகள் எடுத்தும் சரிவராது வயதெல்லையைத் தாண்டி செல்வதை அவதானித்த வதனா ரீச்சரின் பெற்றோர், மகளுக்கு வலிய வந்த அந்தத் திருமணத்தை தட்ட மனமின்றி அவள் தலையில் கட்டிவைத்தனர்.

கிளிநொச்சியில் பல ஏக்கர் கணக்கில் வயல்களுக்கும், மேட்டுக்காணிகளுக்கும் சொந்தக்காரப் பணக்காரனான ஒருவனை ஒரு புறோக்கர் பேசிவர, வதனாவின் பெற்றோர் அதனில் ஏமாந்துவிட்டனர் என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஆரம்ப காலத்தில் புதிய மாப்பிளை தன்னை பெரும் பணக்காரனென்ற பந்தாவில் நடந்து கொண்டாலும் காலப்போக்கில் குடி போதையில் மூழ்கி எந்தவித தொழிலும் செய்யாது இருந்த நிலங்களையும் விற்றுச் சுட்டு குடித்துக் கும்மாளமடித்ததுடன் மனைவியான வதனா ரீச்சர் கொண்டுவரும் சம்பளப் பணத்தையும் பறித்தெடுத்து குடித்துவந்தான். கலியாணமே கட்டாமல் சுதந்திரமாக வாழ பெண்ணால் முடியாது என்றா அவர்களின் தலையில் சில பெற்றோர் குடிகார மட்டைகளையும் உழைத்தே அறியாத சோமாரிப்பயல்களையும் கட்டி பலி கொடுக்கின்றனர்? மாதாமாதம் இவளுக்கு வாய்த்த கணவனுக்கு அவள் எவ்வளவு சம்பளமெடுக்கிறாள் என்ற பட்டியல் கொடுத்தே ஆகவேணும். அதில் குறையும் தொகைக்கு கணக்குக் காட்டியே ஆக வேண்டும். கணக்குக்காட்டினாலும் குறையுந் தொகைக்கு அடியும் உதையும் நிச்சயமுண்டு. இதை அவளது பாடசாலை அதிபருக்குக் கூறினாலும் அவரும் அசைந்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. அதிபரின் செயலை மேலிடத்துக்கு அவள் அறிவித்தாலும் அதிபரின் செல்வாக்கானது அதையெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிவந்ததை ரீச்சரால் ஜீரணிக்கமுடியவில்லை.

ஒருபுறம் பாடசாலை அதிபரின் சம்பளச் சுரண்டல், மறுபுறம் கணவனென்ற காதகனால் அவள் படும் பாடு. பொறுத்தார் பூமியாள்வார் என்று பல நல்லவர்கள் இவளை தேற்றிவந்தனர். ஏதோ நல்ல காலத்துக்கு திரும்பவும் நகரப்பாடசாலைக்கு அவளுக்கு இடமாற்றம் வந்ததால் பிந்தி பாடசாலைக்குப் போவதும் அதனால் நாளாந்தம் அதிபருக்கு

அஞ்சி கைகட்டி நிற்பதும், சம்பளப்பணத்தில் ஒருபகுதியை அதிபருக்கு தாரைவார்ப்பதும் ஒருபடியாக ஓய்வுக்கு வந்தது.

ஆனால் ஏழரைச் சனியன் பிடித்த மாதிரி ஒரு கலியாணத்தால் சனியனையே கணவனாகக் கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை நினைத்து நினைத்து வதனா ரீச்சர் நாளாந்தம் கண்ணீரில் குளித்தாள்.

வதனா ரீச்சர், சங்கீதம், நடனம் என்பவற்றில் டிப்ளோமாப் பட்டதாரி. அவளிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் பரீட்சை அடைவுமட்டம் ஏனைய கல்லூரிகளைவிட சிறப்பாக அமைந்துவருவதால், வதனா ரீச்சர் படிப்பிக்கும் பாடசாலைக்கும் பெருமையைத் தேடித்தந்தது.

வருடந்தோறும் நடைபெறும் தமிழ் தினப் போட்டிகளில் வதனா ரீச்சரிடம் பயிற்சிபெறும் பல மாணவிகள் தேசிய மட்டத்தில் தங்கப் பதக்கத்தை தட்டிவருவதுண்டு. அதே போல வதனா ரீச்சரால் நெறியாள்கை செய்யப் படும் நாட்டிய நாடகங்களும் வலய மாகாண மட்டங்களையெல்லாம் தாண்டி தேசிய மட்டத்தில் கொடிகட்டிப்பறந்துவந்தன. இதனால் இவளிடம் பயிலும் மாணவர்களின் பெற்றோரிடம் வதனாரீச்சருக்கு பெரும் மதிப்பும் மரியாதையும் ஏற்பட்டதென்றால் மிகையாகாது.

ஆனால் பாடசாலையில் தனது மாணவர்களால், பெற்றோரால், கல்வித்திணைக்களத்தால் அவளுக்குக் கிடைக்கும் மதிப்பும் மரியாதையில் ஒருசதவீதமேனும் அவளது கணவனால் அவளுக்கு கிடைக்காததையிட்டு அவள் நித்தம் நித்தம் தண்ணீர் தொடிக்குள் நீந்தியபடி கண்ணீர்விடும் மீனைப்போல அழுதுவந்தாள். அவளின் மனக்கவலைகளை கணவனை இழந்த அவளின் தயார், கூடப்பிறந்த சகோதரர்கள் உறவுகள் அறிந்தும் ஒன்றும் செய்ய முடியாத கையறுநிலையிலேயே இருந்தனர்.

அவளது கணவனின் குடிபோதை ஒருபுறம். அவளிடம் ஒட்டிக்கொண்ட சந்தேகக் குணம் இன்னொருபுறம் அவளை சிப்பிலியாட்டி உயிரை வாங்கிக்கொண்டிருந்தன.

தமிழ் தினப்போட்டிகளோ வேறு விழாக்கள் நடைபெற்றாலோ வதனா ரீச்சருக்கு ஓய்வு கிடைப்பதில்லை. பாடசாலை இரண்டு மணிக்கு முடிவடைந்தும் போட்டிகளில் பங்குபற்றும் மாணவ மாணவிகளுக்கு போட்டிக்கான பயிற்சியை நாளாந்தம்

உடையார்

முற்றமெல்லாம் அரும்பியிருக்கும் கோரைப் புற்களைப் பார்த்தபடி கொல்லையில் மல்லாந்து கிடக்கிறது பிடிமூன்ற மண்வெட்டி நிலம் விழுந்து சிதறிய சூரியக் கதிர்களைக் கிளறி வெறுமையைக் கொத்துகின்றன கோழிகள் பேரேச்சம் சூழ்ந்த தோப்பில் பறவைகளே இல்லை காய்ந்து போன வாழைச்சருகுகளில் புகுந்து ஊளையிடுகிறது வயற்காற்று சாக்குக் கட்டிலில் காட்சிப்படுத்தியிருக்கும் தொண்டுகிழத்தின் உடல்முழுதும் விதைப்புக் காணியில் விழுந்த பிரிகோடுகள் வீங்கியிருக்கும் தொந்திக்குள் செரிக்காதிருக்கும் ஏக்கரக் காணிகளைச்சுற்றி விதைக்கச்சான் மூட்டைகள் குறுக்கே கிளைவாய்க்கால் தப்புத்தண்ணியில் உயிருக்காய் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் விரால் மீனாய் இடைநடுவில் அந்தறிக்கிறது ஆத்துமா புட்டுக்கட்டிகளை விழுங்கும் எறும்புகளோ தினமும் தாகம் தீர்க்கின்றன கடைவாயில் வழியும் ஒரு கரண்டி உரிமைப்பாலில்..

- ச.சுடர்நீலா

(விடுகைவருடம், பேராசனப் பல்கலைக்கழகம்)

**அன்று
அடி உதை வாங்கி
அரை நீர்வாணத்துடன்
ஓடிச்சென்ற கணவன்
என்ற சனியன்
மீண்டும் வதனாவைத் தேடி
அவள் வீட்டுப்புக்கம் நனைத்தும்
தலைவைத்துப் படுக்கவில்லை.**

நடத்தியே ஆகவேண்டும். இதனால் தினமும் அவள் வீட்டுக்கு வந்து சேர ஆறு ஏழுமணியாகிவிடுவதுண்டு. சந்தேகக் கணவனுக்கு இதுவே போதும். “யாரோடையடி சல்லாபிச்சிட்டு வாறாயடி...” இப்படி சொல்ல முடியாத பல தூஷண வார்த்தைகளால் அவளைத் துளைத்தெடுப்பதும், வந்த வீச்சுக்கு கையால் காலால் அவளை அடிப்பதும் நாளாந்த சங்கதியுமாகிவிட்டது.

அவன் காண வதனா ரீச்சர் எந்த ஆணுடனும் ஏன் சாதாரணமாக தன்னிடம் படிக்கும் மாணவனுடனோ கதைத்தால் போச்சு. சந்தேகப் பேய் அவனில் ஏறி உருவாடத் தொடங்கிவிடும். அதன்பின் என்ன... அடி உதைதான்.

சனி ஞாயிறு விடுமுறை நாட்கள் மற்றும் பாடசாலை விடுமுறை நாட்களில் வதனா ரீச்சரின் வீட்டுக்கு பல மாணவிகள் சங்கீத, நடனப்பயிற்சிகளுக்கு வருவதுண்டு. கணவனுக்குப் பயந்து வீட்டுக்கு வர அவள் அனுமதிப்பது கிடையாது. ஆனால் கணவன் சங்கரனுக்கோ அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் தேவையென்றாலும் மாணவர்கள் வீட்டுக்கு வருவது பிடிப்பதில்லை.

சங்கரன் காலையில் எழுந்து முகங்கழுவி தேனீர் குடித்துவிட்டு உடுத்த அழுக்கு உடையுடன் வெளியே புறப்பட்டால், மதியம் அவன் சாப்பாட்டுக்கு வர மூன்று நாலுமணியாகும். அவன் எங்கு போறான் எதற்குப் போறான் என்பது யாருக்குமே தெரியாது. அதுவும் நிறைவெறியில் அவன் வீட்டுக்கு வரும்போது கையில் எங்காவது கிடைக்கும் நாறல் மீனை வாங்கி ஒரு பொலித்தீன் பையில் போட்டு வீசியபடி பலமாக சினிமாப்பாடல் எதையாவது உரத்துப் பாடிக்கொண்டு வருவது அவனது வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

இந்த அட்டாதுட்டிகளை வதனாவின் தாயார், வதனாவின் இளைய சகோதரர்கள் இரண்டு பேருக்கும் சொல்லி கவலைப்படுவதுண்டு. சகோதரர்கள் இருவரும் திருமணம் செய்து வேறுவேறு இடத்தில் வசித்தாலும் தங்கள் தாயாரையும் சகோதரியையும், சகோதரியின் ஒரேயொரு மகளான தமிழினியையும் பார்க்க அடிக்கடி வருவதுண்டு.

வதனா ரீச்சரின் கணவனான சங்கரனுக்கு இன்னுமொரு ஆணாதிக்க குணம் பரம்பரையாக ஓட்டிக்கொண்டது. அவனது தந்தையும் ஒரு குடிகாரன்தான். ஆனால் குடித்தாலும் உழைப்பதிலும் குடும்பத்தைப் பார்ப்பதிலும் கவனமுள்ளவன். இருந்தும் தனது மனைவியை ஒரு அடிமையைப்போலவே அவன் நடாத்திவந்தான். தான் சொல்வதே சட்டம். தன்னிடம் கேட்டே மனைவி எங்கே போவதென்றாலும் போகவேண்டும். அவனுக்குப் பிடித்த உணவுகளையே சமைக்கவும் வேண்டும். சாப்பிட்டு ஆகவும் வேண்டும். அதற்கு மேலாக இன்னுமொரு குணம். காலையோ மதியமோ இரவோ கணவன் சாப்பிட்ட பின்பே மனைவி சாப்பிடவேண்டும். மத்தியானச் சாப்பாடு மணி ஐந்தானாலும் கணவன் வந்து சாப்பிட்டபின்பே மனைவி சாப்பிட வேண்டும். அப்படி தப்பித்தவறி மனைவி பசியில் சாப்பிட்டுவிட்டால் வீட்டிலே களோபரந்தான். எனவே சங்கரனின் தாயார் கணவன் எந்தநேரம் வந்தாலும் பட்டினி கிடந்தே சாப்பிட்டுவந்தாள். இப்படியான பரம்பரைப் பழக்கத்துக்கு சங்கரனும் அடிமையானதால் தனது மனைவியும் தான் எந்தநேரம் கழித்து வீடுவந்து சேர்ந்தாலும் அதற்குப்பின்பே சோற்றில் கை வைக்கவேண்டும். தற்செயலாக

அதை வதனா மீறினால் அன்று வீடே போர்க்களமாக மாறிவிடும். அதுமாத்திரமல்ல வலிந்து தினந்தினம் ஏதாவது சண்டைகளை இழுத்து மனைவிக்கு அடிப்பதும் உதைப்பதும் மட்டுமல்ல, அவளை அறைக்குள் பூட்டிவைத்து சிகரெட்டால் சுட்டு காயப்படுத்தியும், கண் மண் தெரியாமல் அவளது தலையில் தனது கை விரல்களைப்பொத்தி பலமாக கதறக் கதறக் குட்டி சித்திரவதை செய்வதுமுண்டு. இந்த அட்டூழியங்களை தாங்கமுடியாத வதனாவின் தாயார் தனது மருமகனுக்கு தகுந்த பாடம் படிப்பிக்க எண்ணம் கொண்டவளாகவும், தன் மகளுடன் திருமணமென்ற பெயரில் ஒட்டிக் கொண்ட ஏழரைச் சனியனை அகற்றவும் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தாள். மகளுக்குச் செய்யும் கொடுமைகள் ஒருபுறம். மாமியாரையும் சங்கரன் சும்மா விட்டு வைக்கவில்லை. மகளுக்கு சீதனமாகக் கொடுத்த வீடுவளவை தனது பெயருக்கு மாற்றி எழுதித்தந்துவிட்டு அவளை வீட்டை விட்டுப் போகும்படியும் சதா தொல்லை கொடுத்துவந்தாள். ஆனால் மருமகனின் பய முறுத்தல்களுக்கு சற்றும் அஞ்சாத அவள் மருமகனையே வீட்டை விட்டு அகற்ற திட்ட மிட்டாள். இது வதனா ரீச்சருக்கு தெரிந்தாலும் தாயாரின் செயலில் நியாயமிருப்பதுடன் தனதும் தனது ஒரேயொரு மகளின் எதிர் கால நிம்மதியின் பொருட்டு அதை எதிர் கொள்ளவும் தயாரானாள்.

ஒருநாள் புரட்டாதிச் சனிக்கிழமை. விரத நாள் என்பதால் வதனா ரீச்சர் நேரத்துடன் குளித்து முழுகி சாமி கும்பிட்டு சமையல் வேலைகளைச் செய்து முடித்துவிட்டு வெளியே வந்தாள். அவளிடம் சங்கீதம் நடனம் பயிலும் பிள்ளைகளை பதினொருமணியளவில் வரும்படி கூறியிருந்ததால் பல மாணவிகள் அன்று வந்திருந்தனர். பாடங்களும் தொடங்கி வீடெல்லாம் சங்கீத ஒலியுடன் சலங்கை யொலியும் சங்கமித்து பரபரப்பாக ஒலித்த வண்ணமிருந்தன. ரீச்சரின் மகளும் நடனத்தில் ஆர்வமுள்ளவள் என்பதால் அவளும் ஆர்வத் துடன் பயின்று கொண்டிருந்தாள். வதனா ரீச்சரின் சகோதரர்கள் இருவரும் அன்றைய தினம் தங்களது சகோதரியின் வீட்டுக்கு வந்து தாயாரையும் கோயிலுக்குப் கூட்டிக் கொண்டு போய் எள்ளெண்ணை எரித்துவிட்டு வந்து நின்றனர்.

நேரமோ மதியம் இரண்டை தாண்டிக் கொண்டிருந்தது. வதனா ரீச்சர் தனது தாயார், மகள், சகோதரர்களுக்கு வாழை இலைகளை மேசையில் போட்டு உணவைப்பரிமாறியதுடன், காகத்துக்கும் ஒரு சிறு வாழையிலையில் ஒருபிடி சோற்றை கறிகளுடன் கலந்த வெளியே உயரத்தில் வைத்துவிட்டுவந்து அவர்களை சாப்பிடும்படி கேட்டுக்கொண்டாள். ஆனால் அவள் சாப்பிட தயாராகவில்லை. இதனை அவதானித்த வதனாவின் தாயார் “பிள்ளை நீயும் சாப்பிடுபிள்ளை. இவ்வளவு நேரமாய் பிள்ளையளுக்கு பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்து நல்லா களைச்சப் போனாயடி. அதுவும் இண்டைக்கு சனிக் கிழமை விரதம் வேறை” என்றாள். ஆனால் தனக்கு பசி குடலைப்பிடிக்கினாலும் சாப்பிட மறுத்துவிட்டாள். அதனை அவதானித்த அவளது சகோதரர்கள் “அக்கா நீ சாப்பிடாவிட்டால் நாங்களும் சாப்பிட மாட்டோம்”. என்று உறுதியாக சொல்லி நிற்க, தாயாரும், மகளும் கூட அதை ஆமோதிப்பது போல போட்ட சாப்பாடுகள் அப்படியே இருக்க எழும்ப ஆயத்தமாயினர். நடக்கிறது நடக்கட்டுமென்ற கோதாவில் வதனா ரீச்சரும் ஒரு வாழையிலையை கழுவி எடுத்துவந்து அதில் சோறிகறிகளைப்போட்டு சாப்பிடத் தொடங்க, தாயாரும், சகோதரர்களும் மகளும் ஒரே மேசையிலிருந்து சந்தோசமாக சாப்பிட்டு எழும்பிய நேரம்... “நானை முதல் குடிக்க மாட்டேன்...” என்ற சினிமாப்பாடலை அபசரமாக பாடியபடி சங்கரன் நிறைவெறியில் ஆடியபடி வந்துகொண்டிருந்தான். அவனின் வருகையை அறிந்து அங்கு கூடியிருந்த மாணவர்கள் பயந்தபடி அவ்விடத்தைவிட்டு கலைந்து சென்றுவிட்டனர். இதையெல்லாம் பார்க்க வதனா ரீச்சருக்கு தனது மானமே போய்விட்ட கோபத்தில்

“ஏய் நீ குடிச்சால் சும்மா வரவேண்டியது தானே... அவற்றை திறத்துக்கொரு பாட்டு வேறை” என சங்கரனைப் பார்த்து வைதாள்.

“அடி.. நாயே.. உன்ரை சங்கீதத்தை விட எத்தனை மடங்கடி என்றை பாட்டு திறமடி” எனச் சொன்னவன் நேராக அடுக்களைக்குள்ளே போனவன் தனக்குச் சாப்பாடு போட்டுக்கொண்டுவர உத்தர விட்டான். வதனாவும் வெறுப்புடன் அவனுக்கு சாப்பாட்டை பரிமாறியபோது “எடி நாயே நீ சாப்பிட்டியா” என அவளைக் கேட்க,

“மூண்டு மணியை தாண்டினபிறகும் எந்த நாயும் ஊர்மேஞ்சிட்டுவரும் குடிகார மட்டைக்காக காவலிருக்காது” என காட்டமாக பதிலிறுத்தாள்.

“அப்ப தாலிகட்டின புருஷன் நான் தடிபோல இருக்க நீ சாப்பிட்டீயா.. என்ன துணிச்சலடி... உன்ரை தம்பிமாறைக்கண்டதும் உனக்கொரு கெப்பர்” என்றவன், தனக்கு முன்னால் இருந்த சாப்பாட்டுக் கோப்பையை சோற்றுடன் எடுத்து அவளின் முகத்தில் வீசினான். வீசிவிட்டு திடீரென பிசாசுபோல எழுந்தவன் அவளது கையை இறுகப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டுபோய் படுக்கை அறைக்குள் போட்டு உள்ளே தாழிட்டுக் கொண்டதுடன், வதனாவை கண்டபடி தாக்கிக்கொண்டிருந்தான். வதனா கணவனின் அடி உதையின் வேகம் தாங்காது அறைக்குள் இருந்து அலறினாள். சங்கரனும் வதனாவை புரட்டியெடுத்து அடித்ததுடன் சத்தம்போடாதையடியென பலமாக கத்தியபடி அவளின் தலையில் தனது கை விரல்களை மடக்கி குட்டுகுட்டென குட்டி அரக்கத்தனத்தை அரங்கேற்றிக் கொண்டிருந்தான். படுக்கை அறையிலிருந்து பலமான அலறல்களை செவிமடுத்த வதனாவின் தாயாரும் சகோதரர்களும் அவ்விடத்துக்கு விரைந்து வர வதனாவின் மகள் அம்மாவின் அழுதரல் கேட்டு பலமாக கத்தத்தொடங்கினாள். படுக்கையறைப்பக்கம் வந்த வதனாவின் சகோதரர்கள் அறைக்கதவை பலமாக பட படவெனத்தட்டி கதவைத்திறக்கும்படி கேட்டும் அதையெல்லால் செவிமடுக்காத சங்கரன் வதனாவை அவள் அலற அலற மேலும் தாக்கிக்கொண்டே இருந்தான். இதை மேலும் பொறுக்க முடியாத அவளது தம்பியர் இருவரும் கதவில் பலமாக உதைக்க கதவு படீரென திறந்துகொண்டது. கணவனின் தாக்குதலால் தரையில் கிடந்த சகோதரியைக் கண்டவுடன் அவளின் தம்பியருக்கு எரிமலையென கோபம் கொப்பளித்தது. தமது சகோதரியின் தலை திட்டுத்திட்டாக வீங்கியிருப்பதுடன் அவற்றிலிருந்து இரத்தமும் சொட்டுவதை அவதானித்த அவர்கள் சங்கரனை அமத்திப் பிடித்து அவளின் முதுகில் கோபந்தீர் ஓங்கி மாறிமாறிக் குத்தினர். அவர்களின் தாக்குதலைத் தாங்கமுடியாத சங்கரன் “ஐயோ ஐயோ” என அலறியபடி அவர்களிடமிருந்து

திமிறிதப்பிவிட எத்தனித்தான். ஆனால் வலுவாக மாட்டுப்பட்ட அவன் அவர்களின் அடியுதையை தாங்காது ஒருவாறு விடுபட்டு ஓட்டமெடுக்க, அவனது அரையில் கட்டியிருந்த சாரம் அவனை விட்டுவிலகிவிட உள்ளே போடப்பட்ட பென்ரருடன் அவன் அறையைவிட்டு வெளியே ஓடிவந்தான். ஆனாலும் அவனை துரத்தித்தூர்த்தி வதனாவின் சகோதரர்கள் ஒருபுறம் பலமாகத் தாக்க இதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த வதனாவின் தாயார் தனது ஆத்திரம் தீர் அவனுக்கு தானும் துரத்தித்தூர்த்தி தும்புத்தடியால் அடிஅடியென அடித்துவிரட்டினாள். சங்கரனும் தப்பினால் போதும் என்ற தோரணையில் வீட்டுக்கு முன்னால் இருந்த ஒழுங்கையால் விழுந்தடித்து ஓடிக்கொண்டிருந்தான். அவன் ஓட ஓட வதனாவின் தம்பிமார் அவனை அடித்தடித்து விரட்டி அவர்களின் கண்ணுக்கெட்டாத தூரத்திக்கு கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வீடுவந்து சேர்ந்தனர். அதற்கிடையில் வதனாவின் தயார் சங்கரனின் அடி உதையால் மயங்கிக்கிடந்த மகளை ஒரு ஓட்டோவைப் பிடித்து அதில் ஏற்றி வைத்தியசாலைக்குப் பறந்தாள்.

அன்று அடி உதைவாங்கி அரை நிர வாணத்துடன் ஓடிச்சென்ற கணவனென்ற சனியன் மீண்டும் வதனாவைத்தேடி அவள் வீட்டுப்பக்கம் நினைத்தும் தலைவைத்துப் படுக்கவில்லை.

ஒரு கனவுபோல் தன் வாழ்வில் அரங்கேறிய விடயங்களை இரைமீட்டிய வதனா ரீச்சர், தனது கணவனைப்பற்றிய நினைவை முற்றாக இதயத்திலிருந்து அழித்த வளாய் தனது மகளது குடும்பத்துடன் நிம்மதியாக வாழ்ந்துவந்தாலும், அந்தப் பிசாசு அவ்வப்போது வெறியாட்டம் போட்டு அன்றைய காலங்களில் அவளது தலையில் பலமாக குட்டி சித்திரவதை செய்து கொடுமைப் படுத்தியதால் அவளது மூளை நரம்பில் பலத்த தாக்கத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டது. அதனால் வதனா ரீச்சர் திடீர் திடீரென கண்ட இடத்தில் வலிவந்து விழுந்து அவ லப்படுவதை எந்த வைத்தியத்தாலும் மாற்ற முடியவில்லை.

நானும் அந்தனி ஜீவா என்னும் ஆளுமையும்

மொழிவரதன்

அந்தனி ஜீவா என்றொரு ஆளுமை மலை யகத்தவர்களால் விதந்து பேசப்பட வேண்டிய ஒருவரெனில் தவறில்லை. அவர் மலையகத்தில் பிறக்காவிட்டாலும்கூட தன்னை மலையக மண்ணோடு இணைத்துக் கொண்டவர்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட அந்தனி ஜீவா மறக்க முடியாதவர் எனது முதலாவது சிறுகதை நூலான, **மேகமலைகளின் ராகங்கள்** நூலுரு பெற **மலையக வெளியீட்டகமும்** முக்கிய காரணம் எனலாம். **மாத்தளை வடிவேலன், சாரல்நாடன், சு.முரளிதரன்** போன்றோர்களும் இதன் பின்னணியில் இருந்தனர். இது எனக்கு தூண்டுதலை கொடுத்தது.

“எழுதுங்கள் சேர்.... எழுதுங்கள் சேர்” என அவர் இலக்கிய கூட்டங்களில் காணும் போதெல்லாம் அன்புடன் கடிந்து கொள்வார்.

“சு.முரளிதரன் கவிதை எழுதுவதை நிறுத்தி விட்டார். அவர் எழுதுதல் வேண்டும்” என பொது மேடையில் அவரை முன்னால் வைத்துக்கொண்டே உரத்துக்கூறுவார்.

அந்தனி ஜீவா அவர்கள் தனது பதிப்புரையில், மலையக எழுத்தாளர்களின் படைப்பாக்க இலக்கிய முயற்சிகள் நூலுருவில் வெளிவர வேண்டியது காலத்தின் தேவையும் கடமையுமாகும் என்று குறிப்பிடும் அவர் மலையக வெளியீட்டகத்தின் எட்டாவது வெளியீடாகவும் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகவும் மொழிவரதனின் “மேகமலைகளின் ராகங்கள்” வெளிவருகின்றது என்கிறார்.

ஒரு நாடக ஆசிரியராக ஊடகவியலாளராக, சமூக செயற்பாட்டாளராக பேச்சாளராக,

ஆய்வாளராக இவர் பல்துறை சார்ந்த வல்லவராக திகழ்ந்தார்.

ஜீவா அவர்கள் **ஒரு கூடைக்கொழுந்து** எனும் தலைப்பில் மலையக சிறுகதைகளை சிலர் தொகுத்த வேளையில் எனது சிறுகதையையும் சேர்த்திட வழி செய்தார்.

மலையக இலக்கியம், சிறுகதை, வரலாறு என வரும்வேளைகளில் எல்லாம் மறவாமல் “மொழிவரதன்” என்ற பெயரையும் உச்சரித்திடவோ எழுதிடவோ அவர் தயங்குவதில்லை. தனக்கு கிடைக்கும் எல்லா தளங்களையும், களங்களையும் அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

மத்திய மாகாணத்தில் மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா நடந்தவேளை **முகமும் முகவர்பும்** எனும் தலைப்பில் மலையக எழுத்தாளர்களின் விபரங்களை **கே.பொன்னுந்துரை**பும் அவரும் தொகுத்ததோடு அதில் என்னையும் மறவாமல் சேர்த்துக்கொண்டார். அமரர் **டி.வீ.மாரமுத்து** அவர்கள் அவ்வேளை அமைச்சிலே மதிப்புரைக்குமுத்தலைவராக கடமையாற்றியதோடு **வீ. பூத்தீர்ச்சாமணி** அமைச்சராக இருந்தார்.

தேன் போல், எறும்பு போல சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் அந்தனி ஜீவா கொழும்பு தமிழ் சங்கத்திலே ஓரிடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதுடன் எமது மலையக படைப்பாளிகளை ஆங்கே அறிமுகம் செய்யத்தவறவில்லை.

கொழுந்து சஞ்சிகையை தொடங்கிய அவர் **கோ.நடேசாயர், சி.வீ.வேலுப்பிள்ளை** போன்றோர்களை பற்றி தேசிய ரீதியாக அனைவரும் அறிந்திடும் வண்ணம் அவர்களை பற்றி எழுதினார். எனது **மண்ணின் மைந்தர்கள்** என்ற

சிறுகதை முதல் சில சிறுகதைகளை ஆங்கே பிரசுரித்திட வழி செய்தார்.

இடதுசாரி கொள்கையை தனது கொள்கையாக வரித்துக்கொண்ட அவர் சிற்சில முரண்பாடுகள் காரணமாக சிலபல இடதுசாரி கட்சிகளுடன் முரண்பட்டதுடன் தனது மார்க்ஸீச இடதுசாரி முகாமைவிட்டு அவர் வெளிவரவில்லை எனலாம். இதற்கு ஆதாரமாக அவர் இறுதி காலத்தில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியுடன் (J.V.P) இணைந்து செயலாற்றியதை கூறுதல் இயலும்.

தேசம் என்ற அவர்களின் கட்சிப் பத்திரிகையில் பணியாற்றினார். அங்கும் **மல்லிகை சுகுமார்** போன்ற சில மலையக படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

சடாரென கோப்பட்டு கருத்துக்களை மறுதலித்து ஆவேசப்பட்டு பேசும் ஜீவா அவர்கள் அட்டன் கொட்டகலை பிரதேச இலக்கிய கூட்டங்களில் பிரபல தொழிற்சங்கத்தை நேரடியாக சாடுவதுண்டு. ஒரு வேளை அவ்வாறு “ஓவராக” பேசிக் கொண்டிருந்தவேளை சு.முரளிதரன் அவர்கள் கொஞ்சம் அடக்கி வாசிக்குமாறு சைகையால் காட்டியது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

ஜீவா அவர்கள் எல்லா அரசியலாளர்களுடனும் நட்பு ரீதியாக பழகக்கூடியவரே. ஆனால், அவர்கள் யார்? அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? என்பதுபற்றி வெளிப்படையாக போட்டுடைக்க பின்னிற்கமாட்டார்.

மலையகத்தில் கண்டி கல்ஹின்ன அச்சகத்தின் வெளியீடுகள் போல், அமரர் துரைவி அவர்களின் முயற்சி போல் அந்தனி ஜீவா மலையக வெளியீட்டகத்தின் மூலம் ஏறத்தாழ பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளிக்கொணர காரணமாக இருந்துள்ளார்.

ஆக்ரா எனும் அக்கரப்பத்தனை பிரதேசத்தில் “மேக மலைகளின் ராகங்கள்” தந்த மொழிவரதன் என்ற அடையாளத்தை எனக்கு தந்தவர் அந்தனி ஜீவா அவர்களே மலையக வெளியீட்டாக முயற்சிகள் பற்றி பார்த்தோம். மேலும் அவரது படைப்புலகம் பற்றி சிறிது பார்க்கலாம். மலையக பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளை தொகுத்து **குறஞ்சீக் குயில்கள்** எனும் பெயரில் ஜீவா அவர்கள் வெளியிட்டமை பெண்களுக்கு படைப்புலகிற்கு உள் நுழையவும், ஓர் அங்கீகாரம் பெறவும் தூண்டுதலாக இருந்தது எனலாம். மேலும்

சிறு விரிந்த காலம், மலையகமும் இலக்கியமும், கண்டி மாவட்டத் தழிற்சீகரன் வரலாற்றுப் பதிவுகள் (தொகுப்பு) என பல நூல்களை இவர் தந்துள்ளார்.

இதில் சிறுகு விரிந்த காலம் அந்தனி ஜீவாவின் வாழ்வு, இலக்கிய, சமூக பயணம் தொடர்பானமாகும்.

அந்தனி ஜீவாவின் நாடக நூல் **அக்கனிப் பூக்கள்** ஆகும். மேலும் அன்னை இந்திரா காந்தி, நடேசய்யர், மலையகத்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு **மலையகம் வளர்ந்த கவிதை, மலையக மாணிக்கங்கள், திருந்திய அசோகன்** (சிறுவர் நாவல்) **நெஞ்சில் நிறைந்த ஜீவராப்பிய பயணம்** (பயணக் கட்டுரை) **மலையக தொழிற்சீங்க வரலாறு, ஈழத்தல் தழிற் நாடகம்** போன்ற பல நூல்களை நூலுருவில் தந்தவர் அந்தனி ஜீவா.

அசுரத்தனமான அவரது செயற்பாடுகளும் பலரின் உதவிகளை தயங்காது அணுகி பெற்றுக்கொண்ட தொடர் பாடல்களும் இவரின் நூல்களின் பிரசவத்திற்கு துணை நின்றன என்பது எனது தனிப்பட்ட கருத்தாகும். இவைகள் மட்டுமல்ல அவரது பத்தி எழுத்துக்களும்சூட பல இலக்கிய சஞ்சிகைகளிலும் நாளேடுகளிலும் பரந்து பொதிந்து கிடக்கின்றன.

“பொன்மனி” போன்ற நல்லதொரு கலைச் சினிமாவைத் தந்த **காவலூர் இராஜதுரை** இறுதி காலத்தில் அவுஸ்திரேலியாவில் பேசாது மௌனமாகி இருந்த சோகத்தை அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம்பெயர்ந்த **மலையகப்பதி** அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், அந்தனி ஜீவா அவர்களும் இயல்பான தனது நடையை மறந்து மௌனமாய் வாழ்ந்த இறுதிக்காலம் எமது நெஞ்சை கசக்கிப் பிழிகின்றது. எவ்வாறெனினும் தனது மாணவனின் உயர்ச்சியைக் கண்டு பொறாமை கொள்ளாத ஓர் ஆசிரியனைப் போல அமரர் அந்தனி ஜீவா அவர்களும் தனது சக படைப்பாளிகள், வளரத்துடிக்கும் இளம் படைப்பாளிகள் ஆகியோர்களின் உயர்வு கண்டு மகிழ்பவர் அவர் என்றும் ஈழத்து இலக்கிய உலகிலும் குறிப்பாக மலையக இலக்கிய பரப்பிலும் வாழ்வார். எனது வாழ்வில் எனது நா இறுதி மூச்சு வரை அவரது நாமத்தை ஒலித்தவண்ணமே இருக்கும்.

சிறுகதை

புனிதா

இரா. சீவலிங்கம்

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை புனிதாவின் வீடு சற்று சோகமாக இருந்தது. புனிதாவிற்கு கட்டார் நாட்டிற்குப் போவதற்கு பாஸ்போட்டும், டிக்கட்டும் வந்திருந்தன. புனிதா தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து தன்னுடைய மாமனையே திருமணம் முடித்துக் கொண்டாள். கடுமையான உழைப்பாளி. இரண்டு பெண் குழந்தைகளை அடுத்தடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டாள். இரு பத்தைந்து வயதிலேயே நாற்பது வயது தோற்றத்தைப் பிரதிபலித்தாள். கணவன் திருத்தம் இல்லை. தோட்டத்தில் வேலைக்கு போவதும் குறைவு. தினமும் கிடைக்கும் கூலி வேலையை செய்வதும் மாலையில் குடித்து விட்டு சண்டை போடுவதையே ஒரு வழக்கமாக கொண்டிருந்தான். வீட்டில் நடக்கின்ற நல்லது கெட்டது எல்லாம் அவள்தான். குடும்பத்தில் எல்லாவற்றுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தாள். கிடைக்கின்ற வருமானம் சாப்பாட்டிற்கே போதாமல் இருந்தது. கடன் வாங்காத இடமே கிடையாது. கழுத்தில் ஒரு மஞ்சட் கயிறு, கையில் பித்தளை வலையல், காதில் பித்தளைத் தோடு, நல்ல உணவையோ, நல்ல உடையையோ இதுவரைக்கும் பார்த்தது கிடையாது. இரண்டு பெண் குழந்தைகளை அடுத்தடுத்து பெற்ற சுகம் மட்டும்தான். வேறு எந்த சுகத்தையும் அனுபவிக்காத அபலைப் பெண்.

இன்றுடன் தோட்ட வேலையில் இருந்து விடுபட்டு கட்டார் நாட்டை நோக்கி புறப்பட போகின்றாள். இதை நினைக்கும்போதே அவளுக்கு வயிறு பற்றி எரிகின்றது. கணவன் பிள்ளைகள் என்று சந்தோசமாக இருக்க வேண்டிய வயதில், கடல் கடந்த நாட்டுக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக போவதை நினைக்கும் போது ஒருவித பயமும் சோகமும்

ஏற்படுகின்றது. வயதுக்கு வந்த பதினைந்து வயது மூத்த மகள். சின்னவளுக்கு பதிமூன்று வயது முடிந்து பதினான்கு வயது தொடங்குகிறது. இவர்களை நினைக்கும்போது தான் இவளுடைய இதயமே வெடிக்கும் போல் இருந்தது. இரண்டு வருடங்கள் எப்படி பிரிந்து இருக்கப்போகின்றோம் என்று யோசித்துக் கொண்டே வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றாள்.

புனிதாவை வழியனுப்புவதற்கு உறவினர்கள் பலர் வந்திருந்தார்கள். மொத்தமாக பனிரெண்டு பேர் கொழும்புக்குப் போவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கின்றார்கள். புனிதா லயத்தில் ஒவ்வொரு வீடாக பயணம் சொல்லிவிட்டு கண்ணீரோடு வேனில் ஏறுகின்றாள். நெற்றியில் விபூதி பூசப்பட்டு நெற்றியே மறைந்து இருந்தது. விநாயகர் கோவிலில் சூடம் பற்ற வைத்த கையோடு வேன் புறப்படுகின்றது. போகும் போது பலர் பல அறிவுரைகளை சொல்கின்றார்கள். வீட்டு வேலைகளைக் கவனமாகச் செய்ய வேண்டும். வீட்டுக்காரர்களுடன் பிரச்சினைகள் பண்ணக்கூடாது. பிழைக்கப்போன இடத்தில் மரியாதையாக நடந்துக்கொள்க. இரண்டு வருசம் தெரியாமலே போய்விடும். மாசாமாசம் சல்லியை சரியா அனுப்பனும். புள்ளைக்கள நாங்க பார்த்துக்கிறோம். வேனில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் தன் வாய்க்கு வந்தபடி புத்திமதிக்களை சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

கணவன் மணியோ, வாய் திறக்க வில்லை. வரும் வழியில் எங்கேயோ சாராயத்தை வாங்கி, வந்தவர்கள் சிலருடன் சேர்ந்துக் குடித்துவிட்டு, மனைவி, பிள்ளைகள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒன்றும் தெரியாதவன் போல் அமர்ந்திருந்தான். சாராய

ஒரு நாள் தலைச்சுற்று வந்து பெரியாஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு சென்ற போது அவளை பரிசோதித்த டாக்டர். இவள் கர்ப்பமாக இருக்கின்றாள் என சொல்லியபோது. ஒரு நிமிடம் ஆஸ்பத்திரியே நிசப்தமாக இருந்தது.

நாற்றம் வேன் முழுவதும் பரவி இருந்தது. புனிதா தனது இரண்டு பிள்ளைகளையும் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு மகள் கவனமாக இருக்கனும். ரெண்டு பெரும் ஸ்கூல் போங்க நா சல்லி அனுப்புறேன். வேணுங்கிறத வாங்கிக்கிங்க. நல்லா படிக்கனும். தேவையில்லாத வேலைகளைச் செய்யக்கூடாது. பயலுகளோடு பழகக் கூடாது. நா வர்ர வரைக்கும் அப்பா சொல்றத கேட்டு நடக்கனும். ஸ்கூல் போய் படித்து நீங்களாவது நல்ல தொழிலுக்கு போகனும். அம்மா மாதிரி

கஸ்டப்படக்கூடாது என சொல்லும் போதே மகள்களின் கண்களில் கண்ணீர் ஆறாக ஓடுகின்றது. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் அம்மாவைப் பிரிய போகின்றோம் என்ற சோகம் பிள்ளைகளை வாட்டியது. கொழும்பு ஏயார் போட்டில் கையில் பேக்குடன் போயிட்டு வாறேங்க, புள்ளைகளை கவனமா பார்த்துக்குங்க என விடைபெற்றபோது அனை வரும் கண்களை கசக்கிக் கொண்டனர்.

இரண்டு பிள்ளைகளும் அம்மாவை கட்டிப்பிடித்து பயணம் சொல்லும் போது, கண வனிதம் கடைசியாக விடைபெறும் போதும் புனிதாவின் உடல் உறுப்புக்கள் பல வழமைக்கு மாறாக வேலை செய்வதை உணர்ந்தாள். தாயின் பிரிவு பிள்ளைகளைச் சோகத்தில் வாட்டியது. காலம் உருண்டோடுகின்றது. புனிதாவின் பணம் மட்டும் மாதம் மாதம் வந்து கொண்டிருந்தது. புனிதாவின் மூத்த மகள் க.பொ.த சாதாரணப் பரீட்சை எழுதி விட்டு வீட்டில் இருந்தாள். மற்றவள் தரம் பத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். புனிதா வேலைக்குப் போன இடம் நல்ல இடம். எந்த குறையுமில்லாமல் இருந்தாள். பிள்ளைகளின் கவலைதான் அவளை வாட்டியது.

மணி இப்போதெல்லாம் அதிகமாக குடிப் பதும், ஆடம்பர செலவுகளைச் செய்வது மாக இருந்தான். தன் பெரிய மகள் வளர்ந்து எடுப்பாக அழகாக இருந்தாள். வீட்டு வேலை களைச் செய்வதும். தங்கைக்குப் படிப் பதற்கு உதவி செய்வதுமாக இருந்தாள்.

ஒரு நாள் இரவு குடிபோதையில் வந்த மணி, தன் பெரிய மகளை தன் காம பசிக்கு இரையாக்கிக் கொண்டான். வெளியில் சொல்ல வெட்கப்பட்ட மகள் ஒன்றுமே நடக்காதது போல் இருந்து விட்டாள். தன் தகப்பனை பார்க்கவே அருவருப்பாகவும், கேவலமாகவும் இருந்தது. அன்றுடன் அவ ஞடைய நடையுடை பாவனை எல்லாம் மாறியது. ஒரு நடை பிணம் போல் அந்த வீட்டில் இருந்தாள். இவ்வாறு பல தடவைகள் குடிபோதையில் தன் மகளுடன் நடந்து கொண்டிருக்கின்றான். ஒரு நாள் தலைச்சுற்று வந்து பெரியாஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு சென்ற போது அவளை பரிசோதித்த டாக்டர், இவள் கர்ப்பமாக இருக்கின்றாள் என சொல்லியப் போது, ஒரு நிமிடம் ஆஸ்பத்திரியே நிசப்தமாக இருந்தது. அப்போது தந்தை அங்கு இல்லை. எங்கேயோ தலைமறைவாகி விட்டான். எப்படியோ மகளின் நிலைமையைக் கேள்விப்பட்ட புனிதா கத்திக் கதறினாள். உருண்டு புரண்டாள். சாகப்போனாள். ஐயோ! என்னுடைய மகளைப் எப்படி போய் பார்ப்பேன். அவளுக்காகத்தானே இங்க வந்து மாடா உழைச்சேன். அந்த குடிகாரப்பாவி இப்படி செஞ்சிட்டானே என ஓலமிடுகின்றாள்.

விஸா முடிய இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னரே, அந்த வீட்டிலிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தாய் நாட்டிற்கு புறப்படுகின்றாள். தோட்டத்துக்கு வந்த புனிதா தான் கொண்டு வந்த பொருட்களுடன் வீட்டினுள் நுளையும் போது கர்ப்பவதியாய் அமர்ந்திருந்த தன் மகளைப் பார்த்து கதறினாள். வந்த வேகத் திலேயே தன் மகளை அழைத்துக் கொண்டு பொலிஸ் ஸ்டேசனை நோக்கி நடந்தாள். இந்த மாதிரி காம வெறியர்களை உலகிலேயே வைக்கக்கூடாது. இவர்களுக்கு தகுந்த பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும் என தோட்ட இளைஞர்களின் உதவியோடு தன் கணவனைத் தேடிப் பிடித்து (அந்த காம வெறியனை) மரத்தடியில் கட்டி வைத்து அடித்து காறி உமிழ்ந்து பொலிஸில் ஒப்படைக்கின்றாள்.

இன்று கணினிகள் எமது கட்டளைகளைப் புரிந்துகொண்டு செயற்பட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஆனால், ஆங்கிலம் உட்பட ஒரு சில மேற்கத்தைய மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய மொழிகளையே அவை சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்கின்றன. ஒரு மொழியைக் கையாளக் கணினிக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதென்பது அவ்வளவு சுலபமான விடயம் அல்ல. இந்தக் கட்டுரை, எவ்வாறு கணினிகளுக்குத் தமிழ்மொழியமைப்பைக் கற்றுக்கொடுக்கலாம் என்ற அறிமுகத்தைத் தருகிறது. குறிப்பாக, எவ்வாறு உருபன், சொல், வாக்கியம் போன்ற அமைப்பியற் கூறுகளை அடையாளம் காணக் கற்றுக்கொடுக்கலாம்; அதனுடாக எவ்வாறு மொழி அமைப்பைப் புகட்டலாம் என்ற விடயங்களையும் அவற்றில் உள்ள சவால்களையும் இந்தக் கட்டுரை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

தமிழ் கற்கும் கணினிகள் முயற்சிகளும் சவால்களும்

கெங்காதரஜயர் சர்வேஸ்வரன்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கணினிகள் எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு இன்று பிணைந்துவருகின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம், அவை எமது மொழிகளைப் புரியத் தொடங்கியிருப்பது அல்லது புரிந்தவைபோன்று செயற்படுவதேயாகும்.

மனிதர்களால் மட்டுமே செய்யமுடியும் என்று நம்பியிருந்த வேலைகள் பலவற்றைக் கணினிகள் இன்று செய்கின்றன. மனிதரைப் போன்று மற்றவர்களுடன் ஊடாடுகின்றன. புதிய படைப்புகளை உருவாக்குகின்றன. மென்பொருள்களை வடிவமைக்கின்றன. இது போன்ற மாற்றங்களால், நாம் இதுவரை செய்துவந்த சில தொழில்கள் இல்லாது போகின்றன. புதிய தொழில்கள் உருவாகின்றன. முக்கியமாக கடந்த சில வருடங்களாகச் செயற்கை நுண்ணறிவுத் துறையில் நிகழ்ந்துவரும் புரட்சிகள் இவற்றுக்கெல்லாம் வழிவகுத்து வருகின்றன. இதுபற்றி **ஞானம் (290)** இதழில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தோம்.

கணினிகள், ஆங்கிலம் போன்ற கணினி வளம் மிகுந்த மொழிகளை மட்டுமல்லாது, நாம் எழுதும் பேசும் தமிழையும் ஓரளவுக்குக் கையாளத் தொடங்கியிருக்கின்றன. நாம் தமிழில் எமது கேள்

வியைத் தட்டச்சினால் அவை அலசி விடையளிக்கின்றன. வாய்மொழியாகக் கேட்டாலும் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொண்டு செயற்படுகின்றன. ஆனால், உரைகளைக் (text) கையாளும்போது அவை தமிழைத் தமிழாகப் புரிந்து செயற்படுகின்றனவா அல்லது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பி னூடாகத் தமிழைக் கையாள்கின்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம்.

இக்கட்டுரையில் கணினிகள் தமிழ் போன்ற சிக்கலான மொழியமைப்பை எவ்வாறு புரிந்துகொள்கின்றன என்பது குறித்த ஓர் அறிமுகத்தைப் பார்ப்போம்.

மிக அண்மைக் காலம்வரை கணினிகளுக்கான கட்டளைகளை Java, C++, Python போன்ற செய்நிரலாக்க மொழிகள் (programming languages) எனும் சிறப்பான மொழிகளின் உதவியுடனேயே வழங்கக்கூடியதாக இருந்தன. ஏனெனில், நாம் பேசும் மொழிகள் மயக்கம் நிறைந்தன. **ஒலியன்** (phoneme), **உருபன்** (morpheme), **சொல்** (word), **வாக்கியம்** (sentence) போன்ற கூறுகளிலும் **பொருண்மையியல்** (semantics), **மயன்வழியியல்** (pragmatics), **சொல்லாடல்** (discourse) என அனைத்து நிலைகளிலும் மயக்கங்கள் நிறைந்துள்ளன. உதாரணமாக, வாக்கியங்களில் ஏற்படும் மயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால்,

“குட்டி யானையைப் பார்த்தது”

என்ற வாக்கியத்தில், “குட்டி” யானையைப் பார்த்தது என்றும் கொள்ளலாம் அல்லது இந்த வாக்கியத்தில் தொக்கிநிற்கும் “அது” “குட்டி யானையைப்” பார்த்தது என்றும் கொள்ளலாம். போதுமான சூழல் அறிவு, சந்தர்ப்ப அறிவு, துறைசார் அறிவு இல்லாவிட்டால் மயக்கந் தெளிவது கடினம். நாம் எமது தாய்மொழியில் இந்த மயக்கங்கள் தொடர்பாகச் சிறப்பாகக் கற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் எம்மால் சூழல் அறிவு மற்றும் சந்தர்ப்ப அறிவால் மயக்கம் தெளியமுடிகிறது.

எம்மைப் போன்று கணினிகள் ஒரு மொழியைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் மயக்கந் தெளிவதற்கும் அதற்கு மொழியியல் அறிவு அவசியம். அதாவது, உருபங்கள் சேர்ந்து எவ்வாறு சொற்கள் பிறக்கின்றன, சொற்கள் கோர்க்கப்பட்டு எவ்வாறு வாக்கியங்கள் உருவாகின்றன. ஒரு குறித்த பொருளை மயக்கமறக் காட்டுவதற்குச் சொற்கள் எவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படவேண்டும், சொல்லாடல் தெளிவிற்கு மாற்றுப் பெயர்கள் (pronouns) எவ்வாறு கையாளப்படவேண்டும் என மொழியியலறிவு பல மட்டங்களிலும் தேவை. அத்தோடு கணினிகள் சூழலறிவையும் சந்தர்ப்ப அறிவைப் பெற அவற்றுக்குப் பெருந் தொகையான தரவுகளும் அவசியம்.

கணினிகளுக்கு மொழியியலறிவு பல வழிகளிலும் புகட்டப்படுகின்றன. அவற்றில் முக்கியமாக, மொழியியல் விதிகள் மற்றும் மொழியியல் வளங்கள் (linguistic resources) போன்றவற்றைப் பயன்படுத்திப் புகட்டுதல், பெருந்தரவுகளின் (Corpora) உதவியுடன் புகட்டுதல் எனப் பிரதானமாக இருமுறைகளைக் குறிப்பிடலாம். இவ்விரு முறைகளையும் இணைத்த கலப்பு முறைகளும் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

பெருமொழி மாதிரிகள் மொழியறிவு

ChatGPT, Gemini, Claude, Deep seek, Grok மற்றும் Llama போன்ற பெருமொழி மாதிரிகள் (Large Language Models) பெருந்தரவுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. அவை எவ்வளவு பெரியன என்றால், உலகிலுள்ள ஏறக்குறைய அனைத்து இணையத்தளங்கள், புத்தகங்கள், ஆக்கங்கள், செய்தித்தளங்கள், சமூக வலைத்தள தரவுகள் என அனைத்தையும் உள்ளடக்கியவை. நாங்கள் பிரத்தியேகமானவை என இணையத்தில் சேமித்திருக்கும் தகவல்களும் சிலவேளை இவற்றில் அடங்கலாம். உதாரணமாக, இன்று பிரபல்யமாக இருக்கும் ChatGPT இயங்குவதற்கு அடிப்படையான பெருமொழி மாதிரியைப் பயிற்றுவிப்பதற்குப் புழக்கத்திலுள்ள அனைத்து மொழிகளையும் உள்ளடக்கிய சில ரில்லியன் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. உரைகள் மட்டுமல்ல, காணொலிகள், படங்கள், ஒலிகள் என அனைத்து வளங்களும் பயிற்றுவிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விரிவுகருதி அவை பற்றிய அலசல்கள் இங்கே தவிர்க்கப்படுகின்றன.

ஒரு ஒப்பீட்டுக்காக, ஒரு மனிதன் தனது 70 வருட வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு 200 பக்க உள்ளடக்கத்தை வாசிக்க முடியுமென்றால், ChatGPT பயிற்றுவிக்கப்பட்ட அந்த முழுத்தரவையும் வாசித்து முடிக்க மனிதனுக்கு 2000 பிறப்புகளுக்கு மேல் தேவைப்படலாம்.

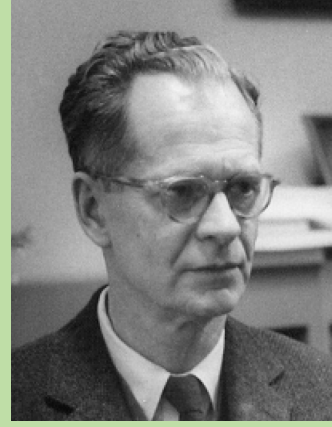

சில பெருமொழி மாதிரிகள்

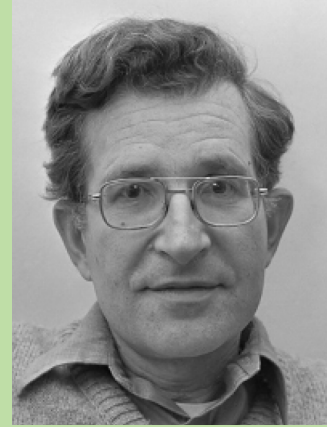
இப்பெருமொழிமாதிரிகள் மொழியை எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கின்றன என்பது குறித்த தெளிவான விளக்கங்கள் இன்னமும் இல்லை. அவை தாமாகவே பெருந்தரவகங்களின் உதவியுடன் மொழிகளைப் பயில்கின்றன. இச்சுகற்றலுக்காக, இன்று பெரும்பாலும் இரு வழிமுறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்காக, எமது முனையை ஒத்த, பெரிய, பில்லியன் கணக்கான நரம்பணுக்களைக் கொண்ட வலையமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு அதற்குப் பெருந்தரவகங்களிலுள்ள தரவுகள் முதல் உள்நீடு செய்யப்படும்.

ஒரு வாக்கியத்திலுள்ள சொற்களில் இடையில் உள்ள ஒரு சொல்லைத் தவிர்த்து கணினிக்குக் கொடுத்து கணினியை அந்தச் சொல்லை நரம்பணு வலையமைப்பின் உதவியுடன் கண்டுபிடிக்கச் செய்து தானாகச் சரியான விடையுடன் ஒப்பிட்டு பின்னர் நரம்பணு வலையமைப்பில் மாற்றங்களைச் செய்தல் என்பது ஒரு வழிமுறை. நாம் பரீட்சைகளில் இடைவெளி நிரப்புவது போன்று பெருமொழி மாதிரிகளும் பல கோடி வாக்கியங்களில் இடைவெளி நிரப்புவதன்மூலம் மொழியைக் கையாளப் பழகுகின்றன.

ஒரு வாக்கியத்தில் தரப்பட்ட சொற்களுக்கு அடுத்ததாக எந்தச் சொல் வரவேண்டும் என உய்த்தறிய வைத்தல் இரண்டாவது முறை. தரவுகளைக் கொடுப்பதையும், நரம்பணு வலையமைப்பை உரிய கணித சூத்திரங்களுக்கமைய உருவாக்குவதையும் தவிர மொழி பற்றிய வேறு எந்தத் தகவல்களையும் நாம் கொடுப்பதில்லை. ஆனால், அவை ஒரு வாக்கியத்தில் இடையில் உள்ள சொல்லைக் கண்டறிவதன் மூலமும் வாக்கியத்தில் தரப்பட்ட சொற்களுக்கு அடுத்ததாக வரவேண்டிய சொல்லைக் கண்டறிவதன் மூலமும் மனிதர்களைப் போன்று, சில சந்தர்ப்பங்களில் மனிதர்களை விடவும் சிறப்பாக மொழிகளைக் கையாளப்

பி. எ.ஃப். ஸ்கின்னார்

சோம் சாம்ஸ்கி

பயின்றுவிடுகின்றன. (ChatGPT போன்றவை மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டாம் முறைக்கமைய மொழியைக் கையாளும் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன.) மனிதர்கள் கணினிகளையும் பெருமொழி மாதிரிகளையும் உருவாக்கினாலும் எவ்வாறு அவை மொழிகளைக் கையாளும் திறனை பெறுகின்றன என்பது குறித்த தெளிவை இன்னமும் பெறவில்லை.

ஒரு மொழியை மனிதர்களாகிய நாம் எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கிறோம் என்பதும் அதிசயமே. மொழியியலாளர் சோம் சாம்ஸ்கி

ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது, அதனுடைய மூளையில் இயல்பாகவே அனைத்து மனித மொழிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு உலகப் பொது இலக்கணக்கத்தை (universal grammar) உள்ளடக்கிய மொழித் தேட்டப் பொறி (language acquisition device) ஒன்று உள்ளது என்கிறார். குழந்தைகள் இப் பொறியைப் பயன்படுத்தி, அவற்றின் சுற்றுப்புறச் சூழலில் கேட்கும் பார்க்கும் மொழித்தரவுகளைக் கொண்டு, தமது தாய்மொழிகளின் அமைப்பைக் குறுகிய காலத்தில் பெற்றுக்கொள்கின்றன என்கிறார்.

இதற்கு அடுத்ததாக பிரபல்யமாக இருக்கும் கோட்பாடு **பி. எஃப். ஸ்கின்னர்** முன் வைத்தது. குழந்தைகள் பிறக்கும்போது அவற்றுக்கு மொழி தொடர்பான எந்த வித அறிவும் இல்லை; அவை பின்னர் சுற்றுப்புறச் சூழலில் கேட்கும் பார்க்கும் மொழித்தரவுகளைக் கொண்டு தாய்மொழியைக் கற்றுக்கொள்கின்றன என்கிறார் இந்த நடத்தையியல் நிபுணரான பி. எஃப். ஸ்கின்னர். இன்னமுமே மனிதர்களுக்கு எவ்வாறு மொழியறிவு கிடைக்கிறது என்பதும் ஆய்வுக்குரிய விடயமாகவே உள்ளது.

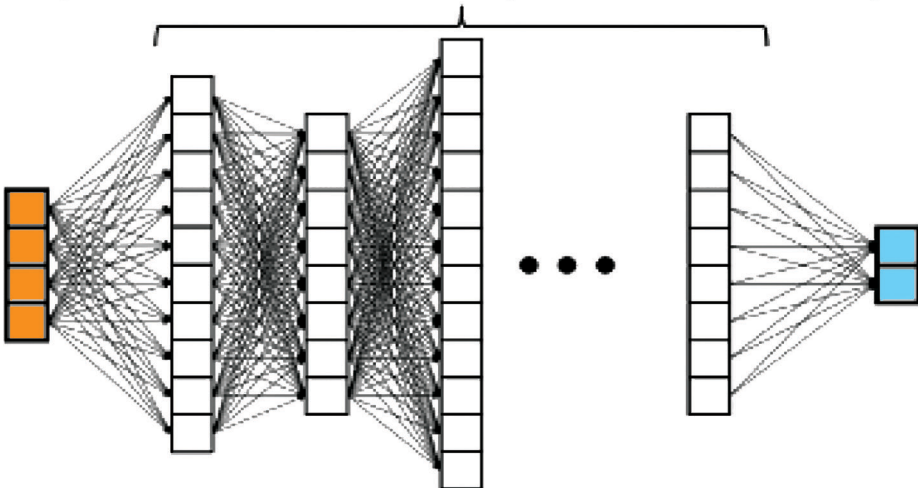
மனிதர்கள் ஒரு மொழியைப் பெற்று அல்லது கற்று மொழியறிவை உள் வாங்கியது போலப் பெருமொழி மாதிரிகளும் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றனவா அல்லது அவை புள்ளி விபரவியல் விதிகளுக்கு ஏற்ப தமக்குத் தரப்பட்ட தரவுகளை ஒழுங்குபடுத்திப் பின்னர் ஒப்புவிக்கின்றனவா என்பது இன்னமும் வாதப்பிரதிவாதங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கின்ற விடயம். எது எப்படியோ அவை எமது மொழிகளைக் கையாளும் திறனை வளர்த்துவருகின்றன என்பது மட்டும் உண்மை.

மிக அண்மையில் வந்து உலகத்தையே திரும்பிப் பார்க்க வைத்த DeepSeek பெருமொழிமாதிரியில் ஒரு பரிசோதனைக்காக, **பாரத பற்றி ஒரு கவிதை எழுத சொன்னோம்.** அது தந்த கவிதை அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லாவிட்டாலும், கவிதையின் நிறைவில், “பாரதியின் எழுத்துகள் வாழ்வெழுத்துகள்” என்று எழுதியது. இந்த “வாழ்வெழுத்துகள்” என்ற சொற்பயன்பாடு அதிகம் அறியப்பட்டது இல்லை. இணையத்திலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், DeepSeek எப்படியோ இந்த வினைத்தொகையை

Input layer

Hidden layer

Output layer

கணினி நரம்பணு வலையமைப்பு மாதிரி

உருவாக்கியிருக்கிறது. அது முற்றாக வினைத்தொகையின் பண்புகளை விளங்கிப் பயன்படுத்தியதா அல்லது புள்ளி விபர வியல் அடிப்படையில் எழுத்துகளைக் கோர்த்து உருவாக்கியதா என்பதை அறிய வினைத்தொகை தொடர்பாக இன்னும் சில கேள்விகளைக் கேட்டபோது அவற்றால் சரியாக விடையளிக்க முடியவில்லை. ChatGPT உம் இவ்வாறான வினைத்தொகை தொடர்பான கேள்விகளுக்குச் சரியான விடைகளை அளிக்கவில்லை. ஆனால், இம் மாதிரிகள் சொற்களைப் பொருத்தமாக உருவாக்கி, கோர்த்து வாக்கியங்களை அமைக்கின்றன. எனவே, மொழிப் பெரு மாதிரிகள், மொழிகளைப் புரிந்து செயற்படு கின்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

கண்களுக்கு மொழியமைப்பைப் புகட்டுதல்

மிக அண்மைக் காலம்வரை கணினி களுக்குள் மொழியைக் கையாளும் திறன் எவ்வாறு புகுத்தப்பட்டது? அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட நுட்பங்கள் எவை? அவை தொடர்பான சவால்கள் எவை? இனிப் பார்ப்போம்.

உரைகளைக் (text) கணினிகளில் கையாள்வது மிகவும் சிக்கலான விடயம். உரையில் இருக்கும் மயக்கமே அவற்றைக் கணினியில் கையாள்வதனைச் சிக்கலாக் கின்றன. இந்த மயக்கம் பல நிலைகளிலும் இருக்கும். மனிதர்கள் அம்மயக்கங்களை மொழியியலறிவு, பொருத்தமான சூழல், சந்தர்ப்பம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இலகுவாகத் தீர்த்துக்கொள்வர். ஆனால், கணினிகள் அவ்வாறு அல்ல.

நாம் உரைகளைப் பல வடிவங்களிலும் கையாள்கிறோம். அவை நாம் பயன் படுத்தும் கருவிகள், தேவைகள், ஊடகங்கள் எவை என்பதற்கு அமைய மாறுபடும். அத்தோடு நாம் எண்ணும் பொருளுக்கு ஏற்ப சொந்தெரிவு, இலக்கண அமைப்பு, தரிப்புக்குறிகள், உணர்ச்சிக் குறிகள் எனப் பல வேறுபாடுகளும் உரைகளில் இருக்கும். இவ்வேறுபாடுகளை மனிதர்கள்

இலகுவாகப் புரிந்துகொண்டாலும் கணினி களுக்குப் புரிய வைப்பது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. குறிப்பாக இன்றைய சமூக ஊடகங்களில் பயன்படுத்தப்படும் உரையைக் கணினிகள் மட்டுமல்லாது மனிதர்களே புரிந்து கொள்வது கடினம்.

பெரும்பாலும் இன்றைய இளைய தலைமுறை பயன்படுத்தும் இந்த ஊட கத்தில் அவர்களின் சொற்பயன்பாடு, அவற்றை எழுதப் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலவழி உள்ளீட்டுமுறை – Romanization / Tenglish போன்ற பல காரணங்கள் அத்தரவுகளைக் கணினிகள் புரிந்துகொள்வதைச் சிக்கலாக்குகின்றன. அத்தோடு, இன்று மொழிக்கலப்பு விரவிக் கிடக்கிறது. ஆங்கிலம், சிங்களம் எனப் பல மொழிகள் தமிழ் உரை களில் கலந்திருக்கின்றன. அவையும் மொழி களைக் கையாள்வதிலுள்ள சிக்கலைக் கூட்டுகின்றன.

வாக்கியங்களை அடையாளங் காணல்

முதலில் நாம் கொடுக்கும் உரை களை கணினி வாக்கியங்களாகப் பிரித்துக்கொள்ளும். உரையை வாக்கி யங்களாகப் பிரிப்பது என்பது அவ் வளவு சுலபமான காரியமில்லை. இதற் காக நாம் நிறுத்தற்குறிகளைப் பயன் படுத்துவோம். ஆனால் அது போது மானது அல்ல. உதாரணமாக, முற்றுப் புள்ளிகள் எப்போதும் வாக்கிய முடி வைக் காட்டுவதில்லை. உதாரணமாக, திரு. ஞானம் என எழுதும்போது நாம் பயன்படுத்தும் புள்ளி வாக்கிய நிறைவைக் குறிப்பதில்லை. ஆகவே, நாம் வாக்கிய நிறைவைக் கண்டுகொள்வது எவ்வாறு என்பதை நாம் கணினிக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு, எந்தெந்த இடங்களில் முற்றுப் புள்ளி வந்தால் வாக்கிய முடிவாகக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்ற விதிகளை எழுதவேண்டும். அதற்கு ஒரு தரவகத்தை (corpus) எடுத்து அதனை

அலசிப் பார்க்கவேண்டிய தேவை உள்ளது. ஏனெனில் அன்றாட பயன்பாட்டில் தரிப் புக்குரிகளின் / முற்றுப்புள்ளிகளின் பயன்பாடு அவற்றுக்குரிய இலக்கணத்தில் இருந்து மாறுபடலாம். எனவே அவற்றுக்குரிய இலக்கண விதிகளோடு, நாம் கணினிகளுக்கு நிறைய வாக்கியங்களைக் கொடுக்குமிடத்து அவை வாக்கியம் நிறைவுறும் விதத்தை ஒருவாறு கற்றுக் கொள்ளும். ஆனால், இன்னமும் கணினிகளால் வாக்கியங்களை 100% திறனாகப் பிரிக்க இயலாது.

நாம் ஏட்டில் உள்ள உரைகளைக் கணினி வழி ஆராய முற்பட்டால் வாக்கியங்களை அடையாளங்காண்பதென்பது இன்னமும் சிரமமான காரியமாகும். ஏனெனில் ஏட்டில் உள்ள உரைகளில் பெரும்பாலும் நிறுத்தற்குறிகள் பயன்படுத்துவது இல்லை. அத்தோடு, பழைய ஏடுகளில் எழுதும்போது சொற்களுக்கு இடையில் இடைவெளி விடுவதில்லை. பழைய ஏடுகளை சாதாரணர்களால் வாசித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியா திருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். கணினிகள் பழைய ஏட்டில் உள்ள உரைகளைக் கையாளத் தெரிந்துகொள்ள இன்னும் பல காலம் எடுக்கலாம்.

சொற்களை அடையாளங் காண்பதில்

கணினிகள் வாக்கியங்களை அடையாளங் கண்டுவிட்டால், அடுத்ததாகச் சொற்களை அடையாளங் காணவேண்டும். எனவே சொற்கள் என நாம் முதலில்

கண்டு கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் இடைவெளிவிட்டு எழுதுவதெல்லாம் சொற்கள் எனக் கொள்ள இயலாது. இதனால், ஆங்கிலத்தில் இடைவெளி விட்டு எழுதும் கூறுகளை ‘token’ (தமிழில் சிட்டை என்று குறிப்பிடலாம்) என்றும் அவை ஒரு சொல்லுக்குரிய வகிபாகத்தை எடுக்கும்போது அவற்றை ‘word’ என்றும் கொள்வர்.

நொல்காப்பியர் சொல் வகிபாகம் தொடர் பான விளக்கத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

சொல்லெனப் படுப பெயரே வ்ணெயென் றாய்ரண் டென்ப வறந்தச் சொரே

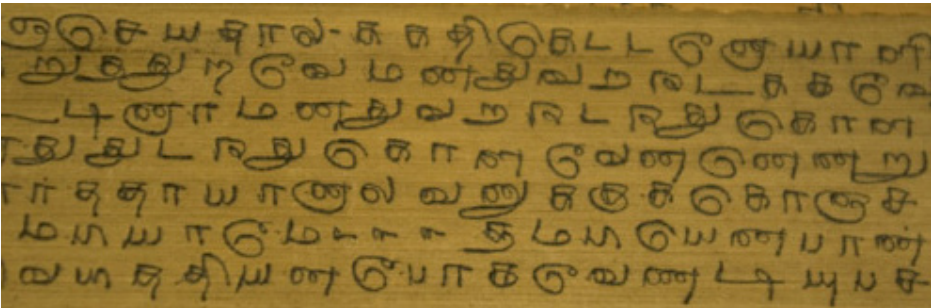
(சொல்லாவன பெயர்ச் சொல்லும் வினைச் சொல்லுமென இரண்டென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்)

என்றும்,

இடைச்சொற் களவியு முரிச்சொற் களவியு மவற்றுவுழ் மருங்கீற் றோன்று மென்ப

(இடைச்சொற்கிளவியும் உரிச்சொற்கிளவியும் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து தோன்றும்)

சில சிட்டைகள் (சொற் கிளவிகள்) வாக்கியத்தில் இலக்கணப் பொருளையே தரும், அகராதிப் பொருளையல்ல. உதாரணமாக, “அம்பு வில்லில் இருந்து புறப்பட்டது” என்ற வாக்கியத்தில் உள்ள “இருந்து” என்பதும் “அவன் அந்தப்

கணினிகள் பழைய ஓலைச்சுவடிகளில் உள்ள உரைகளைக் கையாளத் தெரிந்துகொள்ள இன்னும் பல காலம் எடுக்கலாம்.

“அவள் நாட்டை ஆண்டாள்”.

“ஆண்டாள் பிரபந்தம் பாடினாள்”

எனும் வாக்கியங்களிலுள்ள

“ஆண்டாள்”

இரு பொருள்களில் வருகின்றது.

முன்னைய வாக்கியத்தில்

“ஆட்சிசெய்தல்” என்ற பொருளிலும்

இரண்டாவதில் “ஒருவருடைய பெயர்” என்ற

விளக்கத்திலும் வருகிறது.

இது சொல் நிலையில் ஏற்படும் மயக்கம்.

இவ்வாறான மயக்கம்

தமிழில் விரவிக் கிடக்கின்றன.

இவ்வாறான மயக்கங்களைத்

தீர்ப்பதற்கு நாம் கணினிக்கு

பல்லாயிரக்கணக்கான வாக்கியங்களை

அவற்றிலுள்ள சொற்களை

அடையாளப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

பாணையைச் செய்ய வேண்டும்” என்பதில் உள்ள “வேண்டும்” என்பதும் தனிச் சிட்டைகளாக எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அவை மேற்கூறிய சந்தர்ப்பங்களில் சொற்களுக்கான தரத்தைப் பெறா. அவை குறித்த வாக்கியத்தின் தொடரியல் இயக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. உதாரணமாக, “இருந்து” நீங்கல் வேற்றுமையாகவும் “வேண்டும்” வினைநோக்கத் துணை வினையாகவும் (model auxiliary) தொழிற்படுகின்றன. ஆனால், இந்தச் சிட்டைகள் அகராதிப் பொருளைத் தந்து “சொல்” எனும் நிலையைப் பெறும் சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, “குழந்தை அம்மா வேண்டும் என்று அழுதது”. இங்கே “வேண்டும்” ஒரு “சொல்” எனும் தகுதியைப் பெற்று வந்திருக்கிறது.

இன்று தமிழில் சொற்களைப் பிரித்து எழுதும்முறை விரவிக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு சொற்களைப் பிரித்தும் சேர்த்தும் எழுதும் முறைகள் மயக்கத்தையும் அதனால் கணினிகள் சொற்களை அடையாளங் காணுவதில் சிக்கல்களையும் ஏற்படுகின்றன.

சொற்களை அடையாளங்கண்ட பின்னர் அவற்றுக்கான வகைப்பாடுகள் சேர்க்கப்படும். இதிலும் மயக்கங்கள் அதிகம். முதலில் நாம் சிட்டைகளை எவ்வாறு வகைப்படுத்தவேண்டும் என்பதை கணினிக் குச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். பெயர் - வினை - இடை - உரி என்ற எமது ஆரம்ப கால வகைப்பாடு இன்றைய தமிழை நாம் புரிந்துகொள்ளப் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. பிற்காலத்தில் வந்த மொழி

யியலாளர்கள் பெயர், வினை, இடை, பெயரடை, வினையடை என்ற வகுப்பை அறிமுகப்படுத்தினர். ஆனால், கணினிக்கு வகைப்பாட்டினைப் புகட்டும்போது முடிந்தளவு மயக்கம் இல்லாது இருக்க வேண்டும். இதனால், ஆய்வாளர்கள் சிட்டைகளை அதன் உருபனியல் கூறுகளையும் கருத்திற்கொண்டு சில நூற்றுக்கணக்காகவும் வகுத்துள்ளனர். இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கில் வகுத்தாலும் கணினிகள் குழம்பிப் போய்விடும். அவ்வாறாக மிக நுணுக்கமாக வகுத்தால் எமக்கு பில்லியன் கணக்கான சிட்டைகளையுடைய தரவகம் இருந்தால்தான் கணினிகள் வகைப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள இலகுவாக இருக்கும்.

இன்று உலகளாவிய ரீதியில் உலக மொழிகளுக்குப் பொதுவான உலகப் பொது வகைப்பாடு (Universal Part of Speech - UPOS) கணினிகளில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்த வகைப்பாட்டில் பெயரடை, வினையடை, வியப்பிடைச் சொல், பெயர், வினை, முதன்மைப் பெயர் போன்ற திறந்த வகைகளும் பின்னொட்டு, துணைவினை, இணைப்பிடைச் சொல், வரையறை அடை, இலக்கம், சொல்லுருபு, மாற்றுப் பெயர், நிரப்பிடைச் சொல், தரிப்புக்குறி, குறியீடு, இதர சொற்கள் என 13 வகைகளாக வகைப்படுத்தி வாக்கியங்களில் உள்ள சிட்டைகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த 13 வகைப்பாடு சரியானதா அல்லது தமிழுக்குப் பொருத்தமானதா என்ற ஆய்வு இந்தக் கட்டுரையின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால், இந்த வகைப்பாட்டை 150 இற்கும் அதிகமான மொழிகள் உள்வாங்கிப் பயன்படுத்துகின்றன. இதனால், நாம் தமிழை அம் மொழிகளுடன் ஒப்பிட இந்த 13 வகைப் பாட்டைப் பயன்படுத்துவது பயன்தரும்.

இந்த வகைப்பாட்டைக் கணினிக்கு சொல்லிக்கொடுப்பதிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, பசு “நடந்தது” - “நடந்தது” வினைமுற்று. “நடந்தது எது?” - “நடந்தது” வினையாலணையும் பெயர். “நடந்தது” என்ற சொல் வினையாகவும் பெயராகவும் வருகிறது. ஆனால், “நடந்தது” வினையாலணையும் பெயராக இருக்கும்போது அதனை “பெயர்” என்று கணினிக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியாது. ஏனெனில் அதில் இறந்தகால இடைநிலை “த்” இருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் இவை செயற்படுபொருளையும் ஏற்கும், ஆனால்

எழுவாயைக் காட்டாது. உதாரணமாக, “பூப் பறித்ததைப் பார்த்தேன்”. இங்கே, “பறி” காலத்தைக் காட்டுகிறது, செயற்படுபொருளை ஏற்கிறது. அத்தோடு, “பார்” வினை கொடுக்கும் இரண்டாம் வேற்றுமையையும் ஏற்கிறது. இது போன்ற வாக்கியங்கள் இலகுவான வாக்கியங்களாகத் தெரிந்தாலும், நுணுகிப் பார்க்கும்போது பல சிக்கல்கள் தெரியும். இவ் விளக்கங்களை எல்லாம் கணினிக்கு நாம் கொடுத்தாலே அவை இச்சொற்களை முறையாக விளங்கிக் கொள்ளும். இவ்வாறு பெயர் தன்மையையும் வினைத் தன்மையையும் காட்டும் மயக்கம்தரும் சொற்களைக் கலப்பு வகை (mixed categories) என்று கணினிக்குப் புகட்ட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

சில சமயங்களில் ஒரு சொல்லின் தொழிற்பாடே மாறுபட்டு வரும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

உதாரணமாக,

“அவள் நாட்டை ஆண்டாள்”,

“ஆண்டாள் பிரபந்தம் பாடினாள்”

எனும் வாக்கியங்களிலுள்ள “ஆண்டாள்” பல பொருள்களில் வருகின்றது. முன்னைய வாக்கியத்தில் “ஆட்சிசெய்தல்” என்ற பொருளிலும் இரண்டாவதில் “ஒருவருடைய பெயர்” என்ற விளக்கத்திலும் வருகிறது. இது சொல் நிலையில் ஏற்படும் மயக்கம். இவ்வாறான மயக்கம் தமிழில் விரவிக் கிடக்கின்றன.

இந்த மயக்கத்திற்கு இன்னுமொரு காரணம் தமிழ் ஒரு திறந்த சொல் ஒழுங்கு (Free word order) மொழியாக இருப்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் எழுவாய் - பயனிலை - செயற்படுபொருள் என்ற சொல் ஒழுங்கு அவசியம் பேணப்படவேண்டும். ஆனால், தமிழில் எழுவாய் - செயற்படுபொருள் - பயனிலை என்ற ஒழுங்கு கட்டாயமில்லை. எனவே, மேற் குறித்த வாக்கியங்களில் “ஆண்டாள்” வாக்கியத்தில் வரும் ஒழுங்கை வைத்து அதன் வகையைக் கணிக்க முடியாது.

இவ்வாறான மயக்கங்களைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் கணினிக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான வாக்கியங்களை அவற்றிலுள்ள சொற்களை அடையாளப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதிலுள்ள சொற்களின் சூழலறிவையும் சந்தர்ப்ப அறிவையும் பெற்று, கணினிகள் சொற்களின் வகைப்பாட்டினை அறிந்துகொள்ளும்.

இவ்வாறாக, நாம் கொடுக்கும் வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து, சொற்களுக்குரிய வகைப்பாட்டினை அடையாளப்படுத்தி தரும் மென்பொருள்களை நாம் Part of Speech taggers அல்லது POS taggers என்று சொல்வோம். தமிழுக்கு இவ்வாறான ஒரே மென்பொருள்களே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உருபங்களை அடையாளங்காணுதல்

உருபங்கள் சேர்ந்து ஒரு சொல்லை உருவாக்கினாலும், கணினியைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலும் சொல்லின் வகையை அடையாளங் கண்ட பின்னரே அதன் உருபுகளை ஆய்வது வழமை. ஏனெனில் சொல்லின் வகை, அதாவது பெயரா வினையா என்ற

வகைப்பாடு தெரியாவிட்டால் அனைத்து உருபங்களையும் குறிப்பாக அடையாளங் காண்பது கடினம். உதாரணமாக, ஆண்டாள் என்பதற்கு,

வினை -> ஆள் + ட் + ஆள்

என்றும்

பெயர் -> ஆண்டாள்

என்று இரண்டு விடைகளைக் கணினி தரும். இது பெரும்பாலும் உதவாது. ஏனெனில் ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு குறித்த சந்தர்ப்பத்தில் இச்சொல் ஏதாவது ஒரு குறித்த பொருளிலேயே வரும். எனவே, அதன் வகையை அடையாளங் கண்டால் பொருத்தமான உருபங்களை அடையாளங் காணலாம்.

தமிழ்போன்ற உருபங்கள் செறிந்த மொழிகளில் (Morphologically rich) ஒரு சொல்லின் உருபங்களை ஆராய்வதன்மூலம் பல இலக்கணப் பொருள்களைப் பெறலாம். உதாரணமாக, “அவளா வந்தான்” என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், POS tagger அதனை பெயர் - வினை என்று அடையாளம் காட்டும். ஆனால், இவ்விரு சொற்கள் பற்றிய நிறையத் தகவல்கள் உருபனியல் ஆய்விலேயே வெளிப்படும்.

“அவன்+ஆ வா+ந்(த்)+த்+ஆன்”

என உருபனியல் ஆய்வின் உதவியுடன் ஆ - வினா/வியப்பு பொருள் என்றும் த் - இறந்தகாலம், ஆன் - படர்க்கை, ஒருமை, ஆண்பால் என்றும் கணினி புரிந்துகொள்ளும். அப்போதுதான் பயனிலைக்கும் எழுவாய்க்கும் இடையில் உடன்பாடு சரியாக இருக்கிறதா என்பதையும், இந்த வாக்கியம் சரியான வாக்கியமா என்பதையும் கணினியால்

அடையாளங் காணலாம். அத்தோடு, ஆ - என்பது வினாவா வியப்பா என்பதனை கணினி பின்னர் அறியக் கூடியதாக இருக்கும்.

தமிழிலுள்ள சந்தி விதிகளும் புணர்ச்சி விதிகளும் மிகச் சிக்கலானவை. இந்த விதிகளை முறையாக கணினிகளுக்குக் கொடுக்காவிட்டால் அதனால்

“காரோட்டிச் சென்றான்”

என்ற வாக்கியத்திற்கும்

“காரோட்டிச் சென்றான்”

என்ற வாக்கியத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, உருபனியலாய்வில் சந்திகள் மிகக் கவனமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு குறிக்கப்படவேண்டும். சந்தி விதிகளுக்கும் புணர்ச்சிவிதிகளுக்கும் இலக்கணங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்றைய இணையத்தமிழை விளங்கி ஆய்வு செய்வதற்கும் கணினிகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கும் அவை போதுமானவையா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம்.

தமிழில் உள்ள உருபனியற் செழுமை எவ்வளவு அதிகமெனில், ஒரு வினை அடியை வைத்துக்கொண்டு ஆயிரத்துக்கு அதிகமான சொற்களை/கூட்டுச்சொற்களை உருவாக்கலாம். **புராசீர்யர் அகஸ்தியலங்கம்** 4 வினையடிகள் வரை சேர்ந்து ஒரு கூட்டு வினையை உருவாக்கலாம் என்கிறார். **கீர்யா** பதிப்பகத்தார் ஒரு வினைக்குரிய 254 வடிவங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சில ஆய் வாளர்கள் 8000 வரையான வடிவங்களை ஒரு வினையடி பெறும் என்கின்றனர். நாம் 3000 இற்கும் அதிகமான வினையடிகளைக் கொண்டு ஏறக்குறைய 57 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட வினைகளை / கூட்டுவினைகளை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இப்பட்டியலிலுள்ள சில வினைகள் பயன்பாட்டில் இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால், இலக்கணப்படி சரியான உருபனியலைக் கொண்ட வினைகளாக இருக்கும்.

உதாரணமாக, வந்துகொண்டிருந்திருக்கிறான் என்பதனை எடுத்துக் கொண்டால்,

“வா + (கொள்+இரு) + இரு”

என நான்கு வினையடிகளினதும் இதர உருபங்களினதும் கூட்டாகும். வா என்ற அடிக்குப் பின்னால் வரும் அனைத்து வினையடிகளும் சேர்ந்து நிறைவுத் தொடர்ச்சி (perfect continuous) காலத்தை உணர்த்துகின்றன.

**சந்தி விதிகளுக்கும் புணர்ச்சிவிதிகளுக்கும்
இலக்கணங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தாலும்
இன்றைய இணையத்தமிழை விளங்கி
ஆய்வு செய்வதற்கும்
கணினிகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்கும்
அவை போதுமானவையா
என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம்.**

தமிழில் உருபனியல் செழுமைக்கு அப் பால் உருபனியல் மயக்கங்களும் உண்டு. உதாரணமாக, “இன்” உருபன் வினைகளில் இறந்த காலத்தைக் காட்டும், பெயர்களில் இன்னிசை உருபன் ஆகவும் உடைமை வேற்றுமை உருபனாயும் வரும். ஆகவே, இந்த மயக்கத்தை தீர்க்கக் கணினிகளுக்கு அதிக தகவல்கள் தேவை. அப்போதுதான் தரப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் உருபனின் தொழிற்பாடு என்ன என்பதை கணினி புரிந்து கொள்ளும்.

இவ்வாறு உருபன்களை வகை குறித்துக் காட்டுவதற்கு பல குறிப்பு முறைகள் இருந்தாலும் இன்று உலகப்பொது உருபனியல் குறியீட்டுக்கான UniMorph என்ற ஒரு நியமம் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனைப் பயன்படுத்தி தமிழிலுள்ள அனைத்து உருபனியல் கூறுகளை உள்வாங்குவதில் போதாமைகள் இருந்தாலும் இந்த நியமத்தினை நாம் விரிவுபடுத்திக் கொள்ளமுடியும்.

சொற்கள் இணைந்து எவ்வாறு தொடரியல் விதிகளுக்கு அமைய வாக்கியங்களை உருவாக்குகின்றன என்பதையும் கணினிக்குப் புகட்டவேண்டும். ஒரு வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை, செயற்படுபொருள் எவை? வாக்கியத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லினதும் வகிபாகம் என்ன? போன்ற விடயங்களைக் கணினிக் குச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும்.

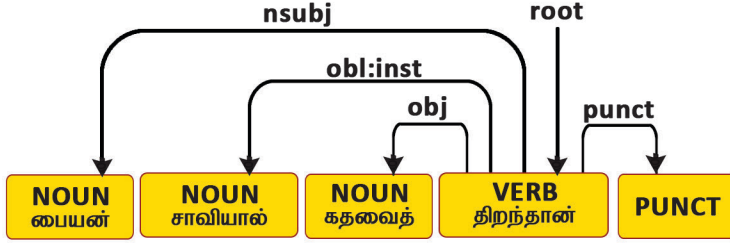
மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு, அண்மை உறுப்புப் பகுப்பாய்வு போன்ற கோட்பாடுகள் தொடரியலை ஆய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும் இன்று சார்பு இலக்கணக் கோட்பாடுகள் (dependency grammar approaches) தொடரியலை ஆய்வதற்குப் பெரிதும் பயன்படுத்துகின்றன. சில நடத்தைவியல் ஆய்வாளர்கள் மனிதர்களும் சார்பு இலக்கணக் கோட்பாட்டுக்கமையவே வாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்கின்றனர் என்றும் கூறுவர் - அது ஆய்வுக்குரிய விடயம்.

சார்பு இலக்கணத்தைப் பற்றிச் சுருக் கமாகச் சொன்னால், அது ஒரு வாக்கியத்திலுள்ள சொற்கள் அவ்வாக்கியத்தின் பயனிலையில் எவ்வாறு தங்கியிருக்கின்றன, குறித்த வாக்கியத்தில் ஒவ்வொரு சொற்களின் தொழிற்பாடுகள் எவை என்பவற்றை ஆய்வு செய்யும் முறையாகும். இந்தச் சார்பிலக்கணக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல வடிவ வாதங்கள் (formalisms) இருக்கின்றன. அவற்றில், சொற் செயற்பாட்டு இலக்கணம் (Lexical Functional Grammar – LFG) மற்றும் உலகப் பொது சார்புகள் (Universal Dependencies - universal dependencies.org) என்பன தமிழின் தொடரியல் இலக்கணத்தை கணினிக்குக் கொடுப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, உலகப்பொதுச் சார்புகளைப் பயன்படுத்தி 150 இற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளின் இலக்கணங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிக்கல் நிறைந்தவை தற்காலத்தில் புழக்கத்தில் உள்ள உரைகள். முக்கியமாக, இணையத்தமிழும் உலகமயமாக்கமும் அதனால் ஏற்பட்ட மொழித்தொடர்பும் மொழி புகட்டுதலைச் சிக்கலாக்குகின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம் தற்கால தமிழுக்கு ஒரு முழுமையான தற்கால இலக்கணம் இல்லாதிருப்பதாகும். அதற்கான சில முன்னைடுப்புகள் உலகெங்கிலுமிள்ள அறிஞர்களால் எடுக்கப்பட்டாலும் அவ்வேலைகள் பெரிதாக நகர்வதைக் காணோம்.

ID	Form	Lemma	POS	XPOS	Morph-features	Rel	Deprel	Misc
1	பையன்	பையன்	NOUN	_	Case=Nom Gender=Masc Number=Sing Person=3	4	nsubj	-
2	சாவியால்	சாவி	NOUN	_	Case=Ins Gender=Neut Number=Sing Person=3	4	obl:inst	-
3	கதவைத்	கதவு	NOUN	_	Case=Acc Gender=Neut Number=Sing Person=3	4	obj	-
4	திறந்தான்	திற	VERB	_	Gender=Masc Mood=Ind Number=Sing Person=3 Polarity=Pos Tense=Past VerbForm=Fin Voice=Act	0	root	-
5	.	.	PUNCT	_	PunctType=Peri	4	punct	-

உலகப்பொது சார்பு முறைக்கமைய வாக்கியங்கள் விளக்கப்படும் விதம்

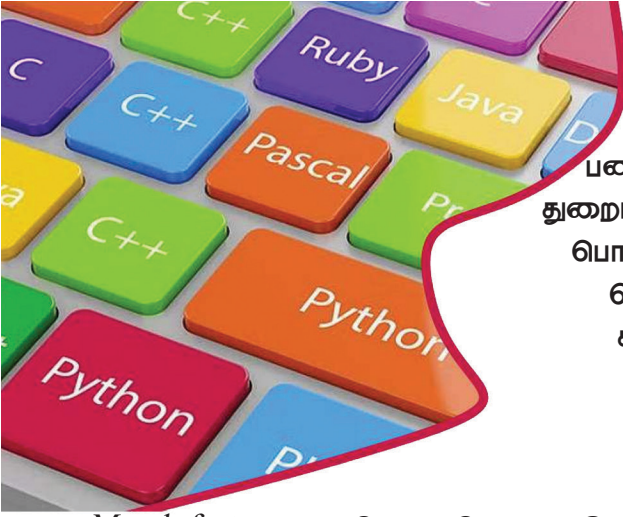
அடிப்படையில் மேற்குறித்த இரண்டு முறைகளுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. LFG என்பது, விதிகளை அடிப்படையாக்கக்கொண்டது. அதாவது, தமிழில் உள்ள தொடரியல் இலக்கணத்தை விதிகளாக உள்ளீடு செய்யவேண்டும். இதற்கு தமிழ் வாக்கியங்களை ஆழ்ந்து கற்று அவற்றுக்கிடையிலான பொதுவிதிகளைக் கண்டு அவற்றைக் கணினியில் விதிகளாக எழுதவேண்டும். ஆனால், உலகப்பொது சார்பு முறைக்கமைய தமிழிலுள்ள வாக்கியங்களையும் அவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புகளையும் சார்புகளாகக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வகையில் வாக்கியங்களையும் அவற்றுக்கு இடையிலான தொடர்புகளையும் குறித்துக் காட்டி உருவாக்கும் ஒரு மொழியியல் வளத்தினை (linguistic resource) மரவங்கி (treebank) என்பர். சிலவேளைகளில் சார்பு மரவங்கி (dependency treebank) என்றும் அழைப்பர்.

உருவாக்கப்பட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் அல்லது மரவங்கியின் உதவியுடன் இலக்கணப் பகுப்பாய்வி (grammar parser) என்ற மென்பொருள் உருவாக்கப்படலாம். இந்த மென்பொருளுக்கு ஒரு வாக்கியத்தைக் கொடுத்தால், அது படத்திலுள்ளவாறு, வாக்கியத்திலுள்ள சொற்களைப் பிரித்து, அவற்றுக்கான அடிச்சொற்களை அடையாளங்கண்டு, அவற்றின் வகையைத் தரும். அத்தோடு, ஒவ்வொரு சொல்லுக்குமுரிய உருபனியல் பகுப்பாய்வையும் அவை பயனிலையில் தொடங்கி ஒன்றோடொன்று எவ்வாறு தங்கியிருக்கின்றன என்பதையும் தரும்.

உதாரணமாக, படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு,

“பையன் சாவியால் கதவைத் திறந்தான்.”

என்பதில் அவற்றின் அடிச்சொற்களான பையன், சாவி, கதவு, திற என்பனவற்றை கணினி கண்டுகொள்கிறது. பின்னர் அதற்கான வகையை (UPOS) மூன்றாவது நிரல் காட்டுகிறது. அதற்கு அடுத்ததாக

கணினிகளுக்கு இவ்வாறு மொழியியலைப் புகட்டுவது தொடர்பான ஆய்வுகள். பணிகள் கணினி மொழியியல் எனும் துறையின் கீழ் வருகின்றது. தமிழலகைப் பொறுத்தவரையில் இத்துறையில் பங்கு கொள்பவர்கள் பெரிதும் கணித்துறை சார்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மொழியியலாளர்கள் இந்தத் துறையில் பங்கெடுப்பது மிகவும் அரிதாகவே இருக்கின்றது.

உள்ள Morph-features ஒவ்வொரு சொல்லுக்குமுரிய உருபனில் விபரங்களைத் தருகிறது. உதாரணமாக, சாவியால் என்ற சொல், கருவி வேற்றுமையேற்ற படர்க்கை ஒருமை - அஃறிணைப் பெயராகும். Rel மற்றும் Deprel நிலங்கள் பயனிலையில் தொடங்கி ஏனைய சொற்கள் எவ்வாறு பயனிலையில் தங்கியிருக்கின்றன என்றும் அந்த தங்கியிருத்தல் எவ்வகையானது என்பதையும் குறிக்கிறது. அதாவது, எழுவாயா, செயற்படுபொருளா எனக் குறிக்கிறது. உதாரணமாக, பையன் என்பது பெயர் எழுவாய் (nsubj) என்று காட்டுகிறது.

சவால்கள்

கணினிக்குத் தமிழ் மொழி அமைப்பைப் பயிற்றுவிப்பதில் பல சவால்கள் இருக்கின்றன. செந்தமிழுக்குரிய இலக்கண அமைப்புகளுக்கான ஆய்வுகள் நிறைய உள்ளன. அவற்றைப் பயன்படுத்தி செந்தமிழில் எழுதப்படும் தமிழ் உரைகளைக் கணினிக்குள் கொண்டு போகலாம். ஏனெனில், பெரும்பாலான பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கண்டே முன்னர் இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இந்த செந்தமிழ் இலக்கணத்தை உள்வாங்குவதற்கு ஏற்கனவே இருக்கும் உலகளாவிய சார்பு இலக்கணம் மற்றும் உலகளாவிய உருபனியல் நியமங்களில் சில மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டிவரும். பாவடியில் உள்ள உரைகளை தொடரியல்

இலக்கணத்தை மட்டுமே வைத்து கணினிக்குப் புகட்டுவது சலபமில்லை.

எல்லாவற்றையும்விட சிக்கல் நிறைந்தவை தற்காலத்தில் புழக்கத்தில் உள்ள உரைகள். முக்கியமாக, இணையத்தமிழும் உலகமயமாக்கமும் அதனால் ஏற்பட்ட மொழித்தொடர்பும் மொழிப் புகட்டலைச் சிக்கலாக்குகின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம் தற்கால தமிழுக்கு ஒரு முழுமையான தற்கால இலக்கணம் இல்லாதிருப்பதாகும். அதற்கான சில முன்னெடுப்புகள் உலகெங்கிலுமுள்ள அறிஞர்களால் எடுக்கப்பட்டாலும் அவ்வேலைகள் பெரிதாக நகர்வதைக் காணோம். அவ்வாறான ஒரு இலக்கணம் இருக்கும் பட்சத்தில் நாம் இலகுவாக கணினி வளங்களை உருவாக்கித் தற்காலத் தமிழைக் கணினிக்குப் புகட்டலாம். அத்தோடு, தற்காலத் தமிழைப் புரிந்துகொள்ள புதிய இலக்கணக் கோட்பாடுகள் மேற்குலகத்திடம் இருந்து கடன்வாங்கவேண்டும் அல்லது தமிழுக்காக உருவாக்கப்படவேண்டும். உதாரணமாக, தமிழில் **மென்வீணைகள்** தொடர்பான ஆய்வுகள் அரிதாகவே இருக்கின்றன. ஆனால், மென்வீணைகள் விரவிக் கிடக்கின்றன.

அத்தோடு, பேச்சுமொழிகள் / கிளை மொழிகள் தொடர்பான மொழியியல் ஆய்வுகள் அவற்றுக்கான தரவகங்கள் குறைவாகவே கிடைக்கின்றன. புலப் பெயர்வினால் புதிய கிளைமொழிகள் உருவாகின்றன. இன்று சுவிஸ்லாந்தில்

“சுவில் தமிழ்” தொடர்பான ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன. இன்று இணையத்தில் தமிழ்மொழியைக் கையாளக்கூடிய கருவிகள் இருந்தாலும் அவை பெரும்பாலும் இந்தியத் தமிழ் சார்ந்ததாகவே இருக்கின்றன. ஏனெனில் இணையத்தில் கிடைக்கும் தரவுகள் பெரும்பாலும் இந்தியர்களாலே உருவாக்கப்படுகின்றன. அத்தோடு இலங்கைத் தமிழ்க்குரிய தரவுகள் முறையாக வகுக்கப்படவில்லை. இதனால், கணினிகள் கிளைமொழிகளை முறையாக அடையாளங்காணும் வாய்ப்பில்லை. கூகிள் போன்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் இன்று நாம் இலங்கைக்கான ஒரு தரவகத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுவருகிறோம். இவ்வாறு தமிழின் அனைத்து கிளைமொழிகளுக்கும் தரவகங்கள் ஏராளமாக உருவாக்கப்படவேண்டும். அவை முறையாகத் தொகுக்கப்படவேண்டும்.

கணினிகளுக்கு இவ்வாறு மொழியியலைப் புகட்டுவது தொடர்பான ஆய்வுகள், பணிகள் கணினி மொழியியல் எனும் துறையின்கீழ் வருகிறது. தமிழுலகைப் பொறுத்தவரையில் இத்துறையில் பங்கு கொள்பவர்கள் பெரிதும் கணினித்துறை சார்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மொழியியலாளர்கள் இந்தத் துறையில் பங்கெடுப்பது மிகவும் அரிதாகவே இருக்கின்றது. இந்தியாவில்கூட விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில மொழியியலாளர்களே இத்துறையில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆனால், அமெரிக்கா, ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் இத்துறையில் சாதிப்பவர்கள் மொழியியல் பின்னணி கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இத்துறையில் வேலைவாய்ப்புகளும் இன்று நிறையவே இருக்கின்றன. ஏனெனில், இன்று கணினிகளுக்கு மொழியைப் புகட்டுவது, மொழி தொடர்பான தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்குவது போன்ற பணிகள் மிக அவசியமானவையாகும்.

முடிவுரை

இக்கட்டுரையில் கணினிகள் எவ்வாறு மொழியியலைக் கற்றுக்கொள்கின்றன என்பதையும் அதில் உள்ள சிக்கல்களையும் பார்த்தோம். நாம் குறிப்பிட்டதுபோன்று மொழியியலாளர்களின் பங்கு இன்று இன்றியமையாததாகின்றது. அவர்களின் உதவியாலேயே தமிழைச் சரியாகக் கையாளக் கணினிகளுக்குக் கற்பிக்கலாம். அத்தோடு தற்காலத்தமிழ் இலக்கணங்களும் வகுக்கப்படவேண்டும். மொழியியல் வளங்களும் கருவிகளும் உருவாக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உலகத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையிலுள்ள யாரோ ஒரு தமிழ்மொழி தெரியாதவர் கணினிக்குத் தமிழைக் கையாளக் கற்றுக் கொடுப்பார். கணினியும் செயற்கை நுண்ணறிவுமே தஞ்சமென அதனுடன் ஊடாடி வளரும் எமது இளஞ் சந்ததியும் அத்தமிழையே புழங்க ஆரம்பிக்கும்.

சிந்திப்போம்! செயற்படுவோம்!

வசந்தம் மலர வருகின்ற சித்திரையே
சுகந்தம் பரப்பி சுகந்தருவாய் சித்திரையே
அகங்கள் நிறைய ஆனந்தம் அத்தனையும்
அள்ளியே நீவருவாய் அழகான சித்திரையே

பற்பல தத்துவங்கள் உள்ளடக்கி நிற்கின்றாய்
பண்பாடு கலாசாரம் தாங்கியே ஒளிர்கின்றாய்
இத்தரையில் எதிர்பார்க்கும் ஏற்றமுடை திருநாளாய்
சித்திரையே விளங்குகிறாய் சிறப்புடனே வந்திடுவாய்

இலங்கையில் சித்திரை இன்பத்தை அளித்துவிடும்
இருவினமும் சித்திரையை ஏந்திடுவார் மகிழ்வுடனே
செந்தமிழும் சிங்களமும் கொண்டாடும் திருநாளாய்
சித்திரைத் திருநாள் இலங்கையில் மலர்ந்திடுமே

தமிழகம் கொண்டாடும் வடநாடும் வரவேற்கும்
உலகின் பலவிடங்களிலும் சித்திரை சிறந்திடுமே
புத்துடுப்பு புத்துணர்வு பூரிப்பு அத்தனையும்
சித்திரையின் முத்திரையாய் சிறப்பாக அமைந்திடுமே

இருப்பவரும் மகிழ்வர் இல்லாரும் மகிழ்வர்
இயன்றவரை சித்திரையை ஏற்றவரும் இன்புறுவார்
சமயமும் கலக்கும் சன்மார்க்கம் உடனினையும்
சித்திரையில் அத்தனையும் சொத்தாக அமைந்திருக்கும்

புத்தாடை அணிவார் புதுக்கணக்கும் தொடங்குவார்
பட்டாசும் வெடிப்பார் பட்சணங்கள் பலசெய்வார்
மருத்துநீர் தலைவைத்து மனநிறைய பலநினைத்து
நீராடி நிற்பார் நிறைவுடனே வாழ்வதற்கு

கோவிலுக்குச் செல்லுவார் குறைகளைய வேண்டுவார்
காதலுடன் கடவுளை கைகூப்பித் தொழுதிடுவார்
சோதனைகள் வேதனைகள் சுமையகல வேண்டிடுவார்
சுகமான நினைவுகளைச் சுமந்தபடி தொழுதிடுவார்

மூத்தோரை வணங்குவார் முழுவாசி பெற்றிடுவார்
பெற்றவரை வணங்கிடுவார் பேரன்பாய் தழுவிடுவார்
சுற்றத்தார் சூழவே சுவையாக உண்டிடுவார்
சுந்தரத் தமிழிசைத்து ஊஞ்சலாடி மகிழ்ந்திடுவார்

சித்திரையைச் சிறப்பிக்க பட்டிமன்றம் நடக்கும்
சிங்காரத் தமிழிசை தென்றலில் கலக்கும்
கலை விழாக்கள் கலகலப்பாய் இருக்கும்
களிப்புடனே சித்திரையும் முத்திரையைப் புதிக்கும்

சித்திரையில் கோவில்களில் சிறப்பாக உற்சவங்கள்
பக்குவமாய் நடக்கும் பக்தியுடன் கூடிடுவார்
தேரோட்டம் உற்சவம் ஊர்கூடித் தேரிழுப்பார்
ஆன்மீகம் சித்திரையை அரவணைத்தே நிற்கும்

மங்கலமாம் சித்திரை மனமகிழ வைக்கும்
மனநிறைவு மனவமைதி வந்துவிட வைக்கும்
சந்தததும் வாழ்வினிலே சகலதுமே அமைய
வந்துவிடும் திருநாளாய் சித்திரையும் வரட்டும்

மங்கலமாம் சித்திரை மனமகிழ வைக்கும் !

மகாதேவ ஜயர் ஜெயராசர்

மேனாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர்

மெல்பேன் ஆஸ்திரேலியா

சி. மௌனகுரு

அவர் வீட்டில் இருந்து அந்தப் பெரிய சுப்ப மார்க்கட் 200 யார் தொலைவில் இருந்தது. அவர் ஒரு மெல்லிய நடையுடன் புறப்பட்டால் மூன்று நிமிடங்களுக்குள் அதனை அடைந்து விடுவார்.

அவருக்கு வயது எண்பதற்கு மேல் ஆகி விட்டது. ஓய்வு பெற்ற பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சமூக உளவியல் அவரது துறை ஆனமையினால் மனித நடத்தைகள் அவருக்கு வாலாயமானவை.

அவர் தலைநகருக்கு வந்து மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின் கிராமச் சூழலில் ஓய்வுடன் நிம்மதியாக வாழ்ந்து வந்த. அவருக்கு தலைநகரின் பரபரப்பான சூழல் ஆரம்பத்தில் கஷ்டம் தந்தாலும் பின்னர் பழகிப் போய்விட்டது.

பழக்கம் எல்லாவற்றையும் சரிப்படுத்தி விடும் அவர் தனது சொந்த ஊரிலே பட்டினத்தைச் சார்ந்தவராயினும் அந்தச் சிறிய பட்டினத்திலிருந்து சற்று தொலைவில் இருந்த ஒரு அழகிய கிராமத்தில்தான் குடியிருந்தார்.

அங்கு ஓட்டோவிலே சென்று நகர மார்க்கெட்டிலேயே சாமான்களை வாங்குவார். வழக்கமாக அவர் சிறிய மோட்டர் சைக்கிளில் போவது வழமை வயதானதும் மோட்டார் சைக்கிளை விட்டுவிடுமாறு மனைவி உத்தரவு போட்டுவிட்டாள்.

அந்தக் கிராமமும் அந்தச் சின்ன நகரின் சிறிய மார்க்கட்டும் அவருக்கு மிகப் பிடித்த மானவை. இரண்டு நாளுக்கு ஒருமுறை மார்க்கட் செல்வார். அந்த கிராம நகரத்தில்

அமர்ந்திருந்த மார்க்கெட்டில் பல கடைகள் இருந்தன மரக்கறி கடைகள் தொடக்கம் சில்லறை கடைகள்வரை அனைத்தும் இருந்தன.

ஒவ்வொரு கடையாகச் சென்று அங்குள்ள ஒவ்வொரு விற்பனையாளரையும் சந்தித்து உரையாடிச் சாமான்களை வாங்குவது அவருக்கு மிகவும் விருப்பமான ஒரு செயல்.

அங்கே மனிதர்களை அவர் நன்றாக படித்துக் கொள்ளுவார். அவரைக் கண்டதும் ஒவ்வொருவரும் ஐயா வாருங்கள் என அழைப்பதும் தாங்களே தேர்ந்தெடுத்து நல்ல சாமான்களை அவருக்குக் கொடுப்பதும் என ஒரு உறவு அவருக்கும் விற்பனையாளர்களுக்கு மிடையே இருந்தது அந்த மனித உறவு அவருக்குப் பிடித்த ஒன்று.

அந்தப் பட்டின மார்க்கட்டில் ஓரிரு கிராமத்து பெண்களும் இருந்தனர்.

கீரைக்கடைகள் அங்கு ஒரு புறம் தனியாக இருக்கும், அந்தப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கும் கீரைவகைகளை அவர்கள் கொண்டு வந்து அங்கு வைத்திருப்பர், காலையில் கொண்டு வரும் காலை உணவை உண்டபடியே அவர்கள் வியாபாரம் செய்வர் தங்கள் குடும்ப விஷயங்களை கூட அவரிடம் கூறுமளவு அவர்கள் சிலருக்கு அவர் மிக நெருக்கமாக இருந்தார்

கீரை விற்கும் ஒரு முதியபெண்அவர் களுள் ஒருத்தி. அவள் ஒரு நாள் தனது பேர்த்தியின் படிப்பையும் அதற்கான செலவையும் விஸ்தாரமாக சொல்லிக் கொண்டே கீரை விலை கூறினாள்.

மீன்கள், மரக்கறி வகைகள், பழ வகைகள் அரிசி வகைகள், தானிய வகைகள், பால் வகைகள், சமையலுக்கான பொருட்கள் என வகைவகையாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. கண்ணாடிப் பெட்டிகளுக்குள் சில. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஊர் மார்க்கட் போல ஒவ்வொரு பொறுப்பாளர் இருக்கவில்லை.

அவள் கூறிய கீரை விலை சற்று அதிகம் தான் எனினும் அதிலும் அதிக விலை கொடுத்து கீரை கட்டை அவர் வாங்கிக் கொண்டார். ஆச்சரியத்தோடு அவள் அவரைப் பார்த்தார் அவள் எதிர்பார்த்ததை விட மூன்று மடங்கு பெரியது அந்தத் தொகை.

“இது கூட ஐயா” என்றாள் அவள்.

“பரவாயில்லை பேத்திக்குக் கொப்பியும் பேனாவும் வாங்கி கொடுங்கள்” என்று கூறி விட்டுத் திரும்பினார் அவர். இந்த அனுபவத்தை ஒரு நண்பரோடு அவர் பகிர்ந்து கொண்டார். நண்பரின் பதிலோ வேறுவிதமாக இருந்தது.

“நீங்களும் உளவியலாளர் அவள் உங்களை வென்ற பெரும் உளவியலாளி உங்களை அவள் நன்கு படித்துவிட்டாள். அனுதாப அலை எழுப்பி உங்களிடம் பணம் கறப்பதுதான் அவள் திட்டம்” என்றார் அவர் நண்பர்.

“பரவாயில்லை என்னை ஏமாற்றுதலால் அவள் மகிழ்ச்சியடைகிறாள் அல்லது திருப்தி அடைகிறாள் அல்லது லாபம் அடைகிறாள் அல்லவா என்னால் ஒரு உயிர் திருப்தி உறு கிறது அது எனக்கு மகிழ்ச்சி தரும் ஒன்று” என நண்பருக்கு விடை இறுத்தார் இவர் நண்பரோ இவரை ஒரு வினோத ஜந்து போல பார்த்தார்.

அத்தகைய ஊர் இன்பங்களையும் அனுபவங்களையும் தலைநகர் வந்தபின் அவர் இழந்து போய் இருந்தார். தலைநகரில் இவர் வீட்டருகே. அமைந்திருந்த இந்தச் சூப்பர் மார்க்கெட் அவருக்கு இன்னொரு அனுபவத்தை தந்தது. குளிர்சூட்டப்பட்ட அந்த சுப்ப மார்க்கெட்டுக்குள் ஊரின் மார்க்கெட் போல பல பல பிரிவுகள் இருந்தன.

தள்ளு வண்டி எடுத்துக் கொண்டு தாங்களே சென்று அவற்றை நிறுத்தி, தள்ளுவண்டிக்குள் போட்டுவிட்டு பணம் செலுத்தும் இடத்திற்கு வந்து நின்று காசைக்கூடக் கொடுக்காமல் வங்கி அட்டையை கொடுத்து சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

அவருக்கு ஆரம்பத்தில் எல்லாமே எந்திரங்களாக தெரிந்தன. நிறைய ஊழியர்கள் அங்கே வேலை செய்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும்.. சாமான்களை நிறுத்து அதற்கான விலையை நிர்ணயிக்கும் ஆட்கள் ஒருபுறம்.. வங்கி அட்டையை வாங்கி எந்திரத்துக்குள் போட்டு சாமான்களுக்கான பணத்தை பெற்றுக் கொள்ளும் ஆட்கள் ஒருபுறம்.. சாமான்களை ஒழுங்காக அடுக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆட்கள் ஒருபுறம்.. வருபவர்களின் சாமான்களை வாங்கி வைத்து அதற்கான சீட்டை கொடுக்கும் ஆட்கள் மறுபுறம்.. என அவர்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்

பல மனித இயந்திரங்கள் அங்கே இயங்கிக் கொண்டிருந்தன...

சாமான்கள் பரிவர்த்தனை செய்யும் கவுண்டரில் உள்ள மெஷினில் வாங்குவோர் தமது போன் நம்பரை பதியவேண்டும். அந்த மெஷின் கணக்குகளைப்போடும். சாமான்களுக்கான பற்றுச் சீட்டையும் கக்கிவிடும். மெசின் கக்கும் அந்தப் பற்றுச் சீட்டை இன்னொரு மிசினாகக் கவுண்டரில் நிற்பவர் பிய்த்துத்தருவார்.

ஊரிலே உள்ள மார்க்கெட்டில் சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு தங்களின் அழுக்கு படிந்த கரங்களால். தங்கள் குடும்பக் கதைகளையும் கூறிக்கொண்டு தங்கள் துன்ப

பல மனித இயந்திரங்கள் அங்கே இயங்கிக் கொண்டிருந்தன...

“மனித இயந்திரங்கள் நடமாடும் சுப்ப மார்க்கெட்” என்று இவர் யாரிடமோ அதனை வர்ணித்து இருக்கிறார்.

துயரங்களையும் பகிர்ந்து கொண்டு ஒரு மனிதச் சூட்டோடு கிடைக்கும் அனுபவத்தை எப்படி இந்த இரும்பாலான எந்திர மிஷின்கள் தரமுடியும்? ஊர் மார்க்கெட்டிலே கிடைத்த அந்த அனுபவங்களையும் உறவுகளையும் தலைநகர் சூப்பர் மார்கெட்டிலே அந்த முதியவர் இழந்துவிட்டார்.

தனக்குள் அவர் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வர். “பெயர்தான் சூப்பர் ஆனால் பிணமான சூப்பர்”

எந்தச் சூழலிலும் ஒரு மகிழ்ச்சியையும் ஒரு உறவையும் ஏற்படுத்தும் பண்பு அவரிடம் இயல்பாக இருந்தது. அதனால் அவர் இந்த தலைநகர்ச் சூப்பர்மார்க்கட் செல்லும் வேளைகளில் அங்கு வேலை செய்யும் சிலரைப் பார்த்து சிரிப்பார், நகைச்சுவையாகவும் பேசுவார். அதனால் அங்கு சிலர் இவருக்கு முகம் அளவில் புன்னகை நண்பர்கள் ஆயினார்கள்.

அந்த சூப்பர் மார்க்கட்டில் வேலை புரிந்தவர்களில் மிக அதிகமானோர் இளம் பெண்கள் அது ஒரு வியாபார உத்தி என்பது அவருக்கு தெரியும். எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான அழகான யூனி.பாம் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. தலைமுடியைத் தூக்கி கட்டி உச்சியிலே கொண்டை போட்டிருந்தார்கள் அது சிற்பம் ஓவியங்களில் காணப்படும் பாரம்பரிய அரசவைப் பெண்களை நினைவூட்டியது. தங்களை அழகுபடுத்திக் கொண்டும் இருந்தார்கள். அழகும் இளமையும் பெண்மையும் இன்றைய முதலாளித்துவப் பொருளாதார வியாபாரத்துக்கு அவசியமான கவர்ச்சிகள் அல்லவா?

ஏறத்தாழ அப் பெண் பிள்ளைகள் 20 வயதுக்குள் இருப்பார்கள் என்பது இவரின் ஊகம் அதிகமானோர் சிங்கள யுவதிகள் தமிழர்களும் இருந்தனர் பேசினால்தான் தெரியும் தமிழர்கள் என்று அங்கு பேச்சுக்கு இடமில்லைதானே. அவர்களும் இன்னொருவித மெஷினாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தனர். ஏதாவது ஒரு பொருள் அவருக்கு தேவைப்பட்டால், தேடிப் பார்த்துக் கிடைக்காவிட்டால் அங்குள்ளே யாராவது ஒருவரிடம் இவர் கேட்பார்.

முகத்திலே எந்தவித சிரிப்போ உணர்வோ இன்றி அவர் வந்து இவருக்கு அந்த இடத்தை

காட்டிவிட்டு அதே எந்திர வேகத்தில் வழி காட்டியவர் சென்றும் விடுவார்.

“மனித இயந்திரங்கள் நடமாடும் சுப்ப மார்க்கெட்” என்று இவர் யாரிடமோ அதனை வர்ணித்து இருக்கிறார்.

அடிக்கடி போய் வருதலால் அவருக்கு அங்கு சில புன்னகை நண்பர்கள் வாய்த்தனர், உரையாடல் இல்லை வெறும் புன்னகை மாத்திரம் முகத்தில் மலரும். எந்திரங்களும் புன்னகைக்கும்.. என்று இவர் தனது நண்பரிடம் கூறியிருக்கிறார்.

ஒரே ஆட்களைத் தொடர்ந்து வைத்திருப்பது வியாபாரத்துக்கு பாதகம் என்பது வியாபாரிகளுக்கு தெரிந்திருந்தது. அதனால் சில மாதங்களுக்கு ஒருமுறை அங்கு வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஆட்கள் மாற்றப்பட்டு விடுவார்கள் புதிய முகங்கள் அங்கு நடமாடிக் கொண்டிருக்கும். அதனால் இவர் தனது பழைய புன்னகை நண்பர்களை கூட அடிக்கடி இழந்துகொண்டு இருந்தார்.

அண்மையில் அதேபோல ஒரு புதிய கூட்டம் வந்து இருந்தது. அந்த இளம் கூட்டம் அனைத்தும் ஒன்றில் அந்த சூப்பர் மார்க்கெட்காரர் ஒழுங்கு செய்திருக்கும் ஒரு விடுதியில் இருப்பார்கள் அல்லது தனித்தனி வீடுகளில் இருப்பார்கள் என்பது அவரது ஊகம்

இந்த வயதில் ஆட்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் உல்லாசமாக இளமையில் மகிழ வேண்டிய வயதில் ஊரிலிருந்து வந்து அவர்கள் படும் பாடுபற்றி அவர் அறிவார். அவர்கள் துயரகண்டு பெருமூச்சு விடுவதல்லால் அவரால் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

அந்த ஆராய்ச்சிகளில் அவர் இறங்க விரும்பவில்லை. இறங்கினாலும் பதில் கிடைக்காது என்பது அவருக்கு தெரியும்

ஒரு நாள் அவர் ஒரு பெண்ணிடம் கேட்டார் “நீங்கள் எல்லாம் கொழும்பைச் சேர்ந்தவர்களா வெளியூரை சேர்ந்தவர்களா?” அவள் உடனே பதில் கூறவில்லை சுற்று முற்றும் பார்த்தாள் ஒருவரும் தன்னை அவதானிக்கவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்த கொண்ட பின்னர்

“நாங்கள் வெளியூரைச் சேர்ந்தவர்கள்”. என்றாள். பேச்சைத் தொடர அவள் விரும்ப

வில்லை என்பதை அவளது முகபாவம் காட்டியது. அவள் நிர்வாகத்தால் பயமுறுத்தப்பட்டு இரக்கலாம். இந்தமுறை வந்த புதிய தொகுதி பெண் இளைஞிகள் முன்னையவர்களைவிட வித்தியாசமானவர்களாக அவருக்குத் தெரிந்தது.

அவர்கள் மெல்லிய சத்தமிட்டுச் சிரித்துக் கொண்டார்கள், பகிடி விட்டுக் கொண்டார்கள், ஒருவர் ஒரு பிழையை விட்டபோது மற்றவர் அதனை சிரித்துக் கொண்டு பகிடி விட்டபடி. திருத்தியும் விட்டார்கள். சிற்சில குறும்புகளும் செய்தார்கள். இந்தப் புதிய கூட்டம் இவருக்கு மகிழ்ச்சி தந்தது. வழக்கம்போல சென்று தள்ளுவண்டியை எடுத்துக் கொண்டு சென்று ஒவ்வொரு சாமானாக வாங்கிக்கொண்டு வந்தார்.

மெசினில் அங்கு பணியாற்றிய பெண்கள் மெசினில் இட்டு அந்தந்தப் பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயித்து அந்தச் சிட்டையைப் பொருட்களில் ஒட்டிவிட்டார்கள். அன்று அவர் அதிகமான பொருட்கள் வாங்கியிருந்தார்

பொருட்கள் தள்ளுவண்டியை நிறைத்து இருந்தன. கவுண்டருக்கு வந்துவிட்டார். சாமான்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து வெளியே எடுத்து வைத்தார். அந்த கவுண்டரில் நின்ற மூன்று பெண்களும், என்னமோ சொல்லி சிரித்துக் கொண்டு நின்றார்கள். இப்படி இளம்பிள்ளைகள் அங்கு மனம் விட்டு சிரிப்பதை அவர் முன்னொருபோதும் கண்டதில்லை. அவர் மனம் மிக மகிழ்ச்சியடைந்தது.

குளிர் காற்று அந்தச் சுப்பர் மார்க்கட் எங்கணும் நிறைந்திருந்தது போல மெல்லிய கிளுக் என்ற மனிதச் சிரிப்பொலியும் மார்க்கட் மண்டபத்தை நிரப்பியிருந்தது. அவர்களின் முக குதூகலம் அவருக்கு ஆறுதல் தந்தது. மகிழ்ச்சியும் தந்தது. கிராமத்துப் பேரப் பிள்ளைகளின் குதூகலத்தை அவர் அனுபவித்தார் ரசித்தார்.

எத்தனை மெஷின் வாழ்வுகள் வந்தாலும் மனித உணர்வுகளை அழித்துவிட முடியுமா? ஆழப் புதைந்த விதைகள் மழை பட்டதும் இறுகிய தரையை கிழித்து எழும் முளைகள் போல.. ஆழப் புதைந்த அந்த மனித உறவுகள் இறுகிய சூழலில் முளைத்து எழுந்தமையைக் கண்டதே அவரது மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம்.

முதன்முதலாக அந்த மெஷினை நோண்டிய அந்தப் பெண் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் விலையைப் போட்டுக் கொண்டு வந்தாள். அவள் போட்டாள் என்பதைவிட

பொருட்களிலே ஓட்டப்படிருந்த எலக்ட்ரானிக் துண்டு மெஷின் வெளிச்சத்தில் பட்டு எழுப்பும் ஒவ்வொரு ஒலியும் மெஷினில் விலையைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அதே மெஷின் வேகத்தில் விலை அட்டைகளை அவள் மெஷினுக்கு காட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

எல்லாம் முடிய மெஷின் மொத்த கணக்கைக் காட்டியது

ஆரம்பத்தில் சிரித்ததிலும் மற்றவர்களோடு உரையாடி இன்பமாக அப்பொழுதைக் கழித்துக் கொண்டிருந்த அவசரத்திலும் அவள் அவரது டெலிபோன் நம்பரை மெசினில் பதிய மறந்து விட்டாள். அன்று அவர் மிக அதிகமாகப் பொருட்கள் வாங்கியிருந்தார் நிச்சயம் ரூபா ஆயிரமாவது டிஸ்கவுண்ட் வரும் என்பது அவரது சிறிய கணிப்பு

மொத்த கணக்கு காட்டப்பட்டதும் அவர் அவளிடம் “டிஸ்கவுண்ட் போடவில்லையே எவ்வளவு டிஸ்கவுண்ட்?” எனக் கேட்டார்

அவள் ஐயோ என்ற பாவனையில் நாக்கைக் கடித்தபடி தலையில் அடித்து கொண்டு பிழை விட்டுவிட்டேன்

என்ற பாவனையில் இவரைப் பார்த்தாள் பேத்தி ஒருத்தி பிழை விட்டு விட்டு பேந்தப் பேந்த விழித்து ஐயோ என்று கூறுவது போல அவருக்கு பட்டது.

“புதிய ஆளா...?” என்று கேட்டார்

அவள் ஆம் ஆம் என்று தலையாட்டினாள் “இந்த சிரிப்பும் கும்மாளமும் இந்த நிர்வாகத்துக்கு பிடிக்காது. இங்கு இதற்கான தர்மம் இல்லை வாங்குவோர் டிஸ்கவுண்டை இழந்தால். ரிப்போர்ட் பண்ணி விடுவார்கள் கவனம் அம்மா இனி இந்தப் பிழையை விடாதே..” என்று கூறினார் இவர். மிகுந்த நன்றியோடும் மனித உறவுப்பார்வையோடும் சாமான்களை பையிலே கொடுத்து அனுப்பி வைத்தாள் அவள்.

அவளுடைய அந்தப் பார்வையும் அன்பும் உறவும் அவருக்கு. கிராமத்து மார்க்கட்டில் கீரை விற்றுகொண்டு தன் பேத்தியின் துயரைக் கூறிய அந்தப் பெண்ணை அவருக்கு ஞாபகம் ஊட்டியது.

மனிதர்கள் எங்கும் உண்டு. அவர்கள் ஒருபோதும் மெசின் ஆகிவிடுவதில்லை.

கஜல் கவிதைகள் பேசும் காதல்

ஏ. கிரேஷா யிலவணி

தமிழ் முதுகலை மாணவி, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

உருது மொழியானது கவிதைக்கு அளித்த திருக்கும் கொடை கஜல் வடிவமாகும். கி.மு 10^{ஆம்} நூற்றாண்டில் அரேபியாவில் புகழ்பெற்ற வடிவமான கவிதாவிலிருந்து பிறகு வார்த்தெடுக்கப்பட்டதே கஜல் வடிவம் ஆகும். கஜல் என்கிற அரேபியச் சொல்லின் நேரடிப் பொருள் மான் கண் என்பதாகும். கஜல் என்பது காதலின் பரிணாமங்களைச் சுருக்கமாகவே வெளிப்படுத்தும் பாடல் வடிவமாகும் கஜல் இலக்கணம் பற்றி கவிக்கோ கூறுகையிலே, “கஜல் இரண்டடி கண்ணிகளால் ஆனது. ஒரு கண்ணிக்கும் அடுத்த கண்ணிக்கும் கருத்து தொடர்பானது இருக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை” என்கின்றார். 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் இந்தக் கஜல் வடிவமானது காதலையும் இறைமையும் மட்டும் பாடாமல் வாழ்வின் யதார்த்தங்களையும் தெளிவாகப் படம்பிடித்திட வேண்டும் என்று ஹல் அவர்கள் குரல் கொடுத்தார்.

கஜல் கவிதையிலே புகழ் பெற்ற கவிஞர்களாக ஜலாலுதீன், மிர்சாப் காலிப், மக்பி போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் மிக முக்கியமானவர், மக்பி. அவர் தன்னைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது, “வைரங்களைவிடப் பிரகாசமான சொற்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன அதை நான் உருட்டி விளையாடுகிறேன் இதுவே போதும்” என்கிறார். இவருடைய கவிதைகளிலே துயரம் குடி கொண்டிருப்பதனையும் அந்தத் துயரமே இவருடைய கவிக்கு அழகு சேர்ப்பதனையும் காண முடியும் இதனை,

நான் துக்கத்தால் மட்டுமே

பாதிப்படைகின்றேன்

மகிழ்ச்சியின் இறுதிப்படுக்கையருகே

அழுது கொண்டும்

பாடிக்கொண்டும் இருக்கிறேன்.....

என்னும் கவிதையின் ஊடாக நோக்க முடிகிறது. தமிழில் ஏற்கனவே கஜல் கவிதை

தொகுதிகள் வந்திருந்தாலும் முறையாக கஜல் என்கின்ற கவிதையின் பழைய இலக்கண முறையை தகர்த்தெறிந்து விட்டு புதிய பொலிவுடன் முழுக்க முழுக்க காதலை பாடுபொருளாகக் கொண்ட தொகுப்பாய் **மன்மண்களால் ஒரு கடிதம்** என்கின்ற கஜல் கவிதைத் தொகுப்பை கொண்டுவருகின்றார், கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான். அவர் காதலியுடன் பேசுதல் என்று கஜலை அறிமுகம் செய்கிறார். அவருடைய கவிதைகளை நோக்குவோமானால்,

இறைவா

நம் சங்கமத்திற்காக நான்

பெண்ணிடம் ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

இந்த கவிதைகள்

நீ செய்த காயங்களில் இருந்து

வடியும் ரத்தம்

காதலின் நெஞ்சை குடித்தே

சாகாமல் இருப்பவன் நான்

என, காதலின் துயரத்தினைப் பாடும் கவிதைகளாகவே அமைகின்றன. மேலும், மிர்சாப் காலியின் உருது கஜலான உதிர் நிலைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த கவிஞர் நிலமணியின் உப்பு நதிகள் என்ற நேரடிக் கஜல் தொகுப்பில் இருந்து நோக்குவோமானால், கல்லும் கவி பாடும்

இங்கு ஒரு

கவிதையே கள்ளானதே

தேர் வரும் என தெருமுனைப்பார்த்தேன்

என்கின்ற கவிதையிலே ஒரு பெண்ணின் வருகைக்காக காத்திருந்து அந்தப் பெண் தன்னை கடந்து சென்ற போது தேர் மிதித்துச் செல்வது போன்ற உணர்வை கவிதைக்குள்ளே கொண்டு வருகிறார், கவிஞர். இவருடைய கவிதையிலே அதிகப்படியான காதல் துயரமானது வெளிப்பட்டு நிற்பதனையும் நோக்க முடிகின்றது. இதனை,

அழகையே ராகம் என்றால்
இந்த ஊரின்
சிறந்த பாடகன் நான் தான்
என்ற கவி வரிகள் ஊடாக விளங்கிக்
கொள்ள முடிகின்றது. இதனைப் போன்று கோ
பாரதி மோகனின் கஜல் கவிதைகள் குறித்து
பேசும்போது,

பெட்டிக்குள் அடைக்க இசைக்கும்

மகுடையைப் போன்றது

உன் குரல்

என்ற கவிதையிலே காதல் புதை குளிக்
குள்ளே கவிஞர் மூழ்கிப் போவதாகப் பாடு
கிறார் மேலும்,

மணலும் சுரண்டப்பட்ட நதியின் துயர்

என் இதயம்....

என்கின்ற கவிதையிலே காதல் பிரிவு துய
ரானது இதய புற்றுநோயை பரிசாக அளித்
திருக்கிறது என்பதனை வெளிப்படுத்துவதுடன்
அக்கொடையையே தனக்குத் தந்தமைக்கு
நன்றி எனவும் பாடுவதாய் அமைகின்றது.
அவருடைய **காதலன் மீது மோதல் கொண்டேன்**
என்கின்ற தொகுப்பை நோக்குகின்றபொழுது
காதலின் பிரிவு காரணமாக ஏற்படும் கண்ணீர்
ஊடாக ஆடை நெய்வதாகவும் காதலியின்
கூந்தல் முனைவரைதான் தனது ஆயுட்
காலம் என்றும் காதலியின் கைவிரல் பிடித்து
நடக்கும்போது மரணத்தின் பாதை அழகாகக்
காணப்படுகிறது என்பதனையும் வெளிப்
படுத்துகின்றார். இதனை,

காதலே

உனக்கான ஆடையை

கண்ணீரால் செய்கின்றேன்

உன் கூந்தலின் முனைவரை தான்

என் ஆயுளின் நீளம்

உன் விரல் பிடித்து நடக்கையில்

அழகாக இருக்கிறது மரணத்தின் பாதை

என்கின்ற வரிகளில் ஊடாக அறிய முடி
கிறது. மேலும் கஜல் கவிதைகள் நம்மவர்கள்
இருப்பதாய் நினைந்து இன்புறுவது போலப்
புலம்புவதைக் காணலாம். அவ்வாறு அமைந்த
பாடல்களை நாம் சங்க காலத்தில் கூட அகத்
திணையில் நோக்க முடிகின்றது பிரிவின்
அவலத்தினை வெளிப்படுத்தும் கவிஞர்,

நீ இல்லைதானே

நிலை வாசலில் அழைப்பு மணி

நீயில்லை தானே

என பாடுகின்றார் இவ்வாறு கஜல் காதல்
கூடலை தவிப்பை பாடினாலும் அது காதலின்
பிரிவை பாடுவதிலே தனித்துவம் பெற்றிருக்
கின்றது காதலின் கையறு நிலையில் பிரிவாற்றா
மையிலே நிற்கும் ஆடவனின் உணர்வை
இக்கஜல் கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.
காதல் பிரிவின் பின் அவ் நினைவுகளைச்
சுமந்து உழல்வதும் அவ்வேதனையை மதுவால்
ஆற்றிக் கொள்ள முயலும் தன்மையினையும்
கஜல் கவிதை களிலே கண்டிட முடியும்.

எங்கள் புலமை அடையாளமான மாணிடவியல்

பேராசிரியர் கணநாத் ஓயசேகரா

மேனாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன் அஞ்சலி

உலகப்புகழ் பெற்ற மாணிடவியல் பேராசிரியரும் என் குருநாதருமான கணநாத் ஓயசேகரா அவர்களின் மறைவுச்செய்தி நெஞ்சில் எழுதும் துயரம் தாங்கமுடியாதது. எங்கள் சமூகங்களின் மாணிடவியலை ஆழ எழுதிய புலமையாளர். எண்ணற்ற நூல்களின் ஆசிரியர். அறிவுத் துணிவோடு மாணிடவியலுக்கு அவராற்றிய பங்களிப்பு இணையிலாதது.

பேராதனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் விரிவுரை யாளராக தொடங்கிய பயணம், அமெரிக்க பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் மாணிடவியல் பேராசிரியராக, துறைத் தலைவராக உயர்வுகளைக் காணும். எங்கள் புலமை அடையாளமாக அவர் நீழலில் நிபிர்ந்திருந்தோம். இன்று தனித்தோம். அவர் மேலான நினைவுகளை, புலமை மரபின் தனித்துவங்களை காத்து நின்றலை அவருக்கான அஞ்சலியாக்குவோம்!

வானளவு உயர்ந்தெழுந்து நிற்கின்ற மலைகளின் அடிவாரத்தில் ஓர் அழகிய லயக் குடியிருப்பு. உயர்ந்துநின்ற மலைகளில் முழுவதுமாக தேயிலைச்செடிகளும், இறப்பர் மரங்களும் பரவிக் கிடந்தன. ஊர் மக்களுக்கு நதியன்னை அருளிய பரிசாய் மலைகளின் ஊடே வழிந்தோடும் அழகிய அருவி, அருவிக்கு குளிக்கச் செல்லுபவர்களை குதூகலிக்கச் செய்யும் மீன்களினதும் நண்டுகளினதும் விளையாட்டுக்கள், அருவியை ஓட்டியிருந்த அம்மன் கோயிலின் அமைதி, சுற்றி திரிந்து கீச்சிடும் குருவிகளின் சத்தம், லயத்து எல்லையை சொல்லும் அரச மரத்தடி, வாழ்ந்துத் தீர்த்ததாய் நினைத்துக் கொள்ளும் ஊர் பெரியவர்களின் அரசமரத்து வெட்டிக் கச்சேரி, சனமற்றுக் கிடக்கும் வீரய்யாவின் பெட்டிக்கடை, வெள்ளையனின் வீட்டையொட்டிய மலைமேடு என ஒவ்வொன்றும் லயத்துக்கு அழகு சேர்த்தன.

மழைக்காலம் வந்தால் போதும் ஊர் சிறுவர்கள் பெருக்கெடுக்கும் அருவியில் 'பண்ட்' கட்டுவதும், பண்டில் சர்க்கஸ் விளையாட்டு காட்டுவதும், கப்பல் செய்து விளையாடுவதும் எனத் துள்ளித்திரிவார்கள். அதற்காக அவ்வப்போது பெற்றோர்களிடம் அடிவாங்குவதும் உண்டு. காலைநேரம் அடிவாங்கி மாலைநேரம் மறுபடியும் அங்கு சென்று நிற்பதில் வெளிப்படும் அவர்களின் அசட்டு தைரியம்.

லயக்குடியிருப்பானது ஒன்றையொன்று ஓட்டியப்படியான இருபது வீடுகளை கொண்டிருந்தது. ஒரு நீண்ட சுவரில் ஒரு பக்கம் பத்து வீடுகள், மறுபக்கம் பத்து வீடுகள் என பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு பக்க வீட்டிலிருந்து

கேள்விகேட்டால் மறுப்பக்கத்தில் உள்ளவன் பதில் சொல்வான். அவ்வளவு நெருக்கம். இந்த நெருக்கம்தான் அவர்களின் அந்நியோன்யத்துக்கும் காரணமாக இருந்தது. எனினும் அங்கு அந்தரங்கத்துக்கு இடமிருக்கவில்லை.

பனிவிழும் மார்கழி மாத குளிரில் இளம்பெண்கள் அதிகாலையிலேயே முற்றம் பெருக்கி, சாணியால் மெழுகி கோலமிட்டு, கரங்களில் பூமாலையுடன் இராமனின் வருகைக்காக காத்திருந்தார்கள். இராமர் பஜனைக் காலம் அது. கம்பத்தில் இராம திருவுருவத்தை சுமந்து இராம கானங்களைப் பாடி பக்தர் கூட்டம் அதிகாலையிலேயே ஊரைச் சுற்றிவருவார்கள். இளம்பெண்கள் வரும் இராமரின் பாதங்களுக்கு நீர் வார்த்து, பூ மாலையை சாத்தி இரகசியமாய் மனதிற்குள் பிரார்த்தித்துக் கொள்வார்கள்.

“சிலவேளை இராமன் போன்ற கணவன் வேண்டும் என்று வேண்டியிருப்பார்களோ..” எனக்கென்றால் இராவணன் போன்ற கணவன் தான் வேண்டுமென்றிருப்பேன்... என்று மனதில் நினைத்துக் கொள்கின்றாள் துளசி. தன்னவளை சந்தேக தீயில் சுட்ட இராமனைவிட விரும்பியவளின் விருப்பமின்றி தள்ளியிருந்த இராவணனின் காதலை உயர்ந்ததாக எண்ணினாள் போலும் அவளுக்கு பாட்டி சொன்ன இராமனையும், இராவணனையும் மாத்திரமே தெரியும். இலக்கிய உலகின் இராம, இராவண விமர்சனம் எல்லாம் அவளுக்கு தெரியாது.

துளசி வெள்ளையனின் மகள். வெள்ளையனின் அத்த அன்பைப் பெற்றவள். இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டிலும் தினக் கூலியில் அரைவயிறை நிரப்பி வாழ்க்

கையை ஓட்டிக்கொள்ளும் விடுதலை கண்டிராத, காணத்துடிக்கும் சிறிய குடும்பம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் வெள்ளையனுக்கும் பூவதிக்கும் இரட்டையர் பிறந்தனர். வெள்ளையனின் சமை இன்னும் இரட்டிப்பானது. அதிகாலை 'பெரட்டு'க்கு சென்று மத்தியானம்வரை மலையில் வேலை செய்வான், வேலைமுடிந்து மலையிறங்கியதும் கங்காணியிடம் காலில் விழாத குறையாக போராடி மேலதிகநேர வேலைக்கேட்டு பக்கத்து மலைக்குச் சென்றுவிடுவான். மரக் கன்றுகளுக்கு குழி வெட்டுவது தேயிலைச் செடிகளுக்கு உரிடுவது எனயெல்லாம் முடித்து பொழுது சாயும்போது பக்கத்து ஊருக்கு தேங்காய் பறிக்கச் செல்பவன் இருட்டியதும் தோளில் விறகு கட்டையும் கைகளில் இரண்டு தேங்காயுமாக வந்து சேர்வான். இவ்வாறு அல்லும்பகலுமாக உழைத்தும் அவனால் சாதாரண வாழ்க்கையைகூட வாழ முடியவில்லை.

தோட்ட நிர்வாகமும் அடிக்கடி ஒவ்வொரு கரங்களுக்காய் மாறிக்கொண்டிருந்தது. கடைசியாக அவர்களிருக்கும் குறித்த பிரதேசத்தையொட்டிய சில பகுதிகள் மட்டும் தனியொருவனின் கைகளுக்கு சென்றது. போராட்டங்கள் செய்தும் உழைப்பிற்கேற்ற கூலி கிடைக்கவில்லை. அடிப்படை மனித நேயமும் செத்துக் கொண்டிருந்தது. இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு மலையில் குழிவெட்டிக் கொண்டிருக்கும் போது அலவாங்கு வெள்ளையனின் காலினை பதம்பார்த்து விட்டது. மேற்பக்கம் குத்திய இரும்பு கீழ்ப்பக்கம் சற்று வெளியிலேயே வந்துவிட்டது. வெள்ளையன் துடித்துடியென துடித்துப் போனான். நாற்பது வருட அழகையையும் வலியால் ஒரேநாளில் அழுது தீர்த்தான். ரத்தம் கொப்பளித்து ஆறாய் பெருகியும், தோட்ட நிர்வாகம் அதைக் கண்டுக் கொள்ளவில்லை. பெயரளவிற்காக மருத்துவ உதவி தொகையென 1000 ரூபாவைக் கொடுத்து கணக்கை முடித்துக் கொண்டது. பூவதிதான் பாவம் தன் குழந்தைகளோடு குழந்தையாக வெள்ளையனை கவனித்துக் கொண்டாள். இனி அரைவயிற்றுக்கும் பஞ்சம் வந்துவிட்டது.

தோட்டங்களைப் பொறுத்தவரை தோட்ட புறங்களையொட்டி சிங்களவருக்கு சொந்த

மான நிலங்கள், மலைகள் இருக்கும். சுய முயற்சியில் சிங்களவர்கள் தேயிலை, இறப்பர், தென்னை, கரம்பு என பயிரிடுவார்கள். சிங்களவர்கள் லயங்களுக்கு விடுமுறை நாட்களில் தங்களின் நிலங்களில் வேலைசெய்வதற்கு வேலையாட்களைத் தேடி வருவார்கள். வெள்ளையனின் இந்நிலைக்கு பின் பூவதிக்கு தோட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் வேலைசெய்வதில் பிடிப்பு இருக்கவில்லை. சிங்களவரின் நாட்டுக்கே சென்று வேலைசெய்யலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். சிங்களவர்களின் சுய முயற்சியில் பயிரிடப்பட்ட இடங்களை, மலைகளை நாடு என்று சொல்லும் வழக்கு உண்டு. வேலையாள் தேடி வந்தவர்களிடம் தேயிலை பறிப்பதற்கு நாளொன்றுக்கு இரு வேளை உணவுடன் 700 ரூபா சம்பளம் என்று பேசி முடித்துக் கொள்கின்றாள்.

காலடிப்பட்ட கணவனையும் குழந்தைகளையும் வீட்டில் விட்டுவிட்டு நாட்டிற்கு வேலைக்குச் சென்றாள் பூவதி. துளசி பெரியவன் என்பதால் தந்தையையும் தம்பிகளையும் கவனமாக பார்த்துக் கொண்டாள். அவ்வப்போது பக்கத்துவீட்டு வீரய்யாவின் மனைவியுடன் பக்கத்து மலைக்கு வேலைக்குச் செல்வாள்.

பூவதிக்கு வேலைக்கு சென்ற இடத்தில் காலை உணவுக்கு 'கிரிபத்', 'லுனுமிரிஸ்', பகலுணவுக்கு நல்ல அரிசிச் சோறுடன் நான்கு வகை கறிகள் என்று மதியச்சாப்பாடு கிடைத்தாலும் குழந்தைகளின்றி சாப்பிட மனமில்லாமல் முடிந்தவற்றை முந்தானையில் முடிந்து பிள்ளைகளுக்கு கொண்டு வந்து விடுவாள். பூவதியின் ஓய்வுளைச்சல் இல்லாத உழைப்பை கண்டு மனம் வருந்தினான் வெள்ளையன். நாமிருக்கும் கஷ்டத்திற்கு 700 ரூபா எந்த மூலைக்கு என்று எண்ணிக் கொண்டு தடியின் உதவியோடு காலை மெல்ல ஊன்றி வெளியில் வந்தான். நீண்டநேரமாக என்ன செய்வதென்று யோசித்தப்படி இருந்தவனுக்கு வீட்டிற்கு முன்னிருந்த மலைமேட்டினை பார்த்ததும் ஒரு சிந்தனை தோன்றியது.

உழைப்பெனும் கருவி கையிலிருக்கையில் நல்ல முதலாளியை தேடி அலைவதேனோ... என்று காலை நொண்டிக் கொண்டு மண் வெட்டியால் நிலத்தைப் பிளந்தான். முன்னையக் காலங்களில் அந்தப்பகுதி தேயிலை

செடிகளுக்கான உரங்களை சேர்த்து வைக்கும் இடமாக இருந்தது. நிலத்தை பிளந்ததும் புற்களுக்கடியில் கிடந்த கறுத்த உரமண நிலத்தின் செழிப்பை காட்டியது. ஒரு கணம் சிலிர்த்த அவன் மனம் நிலத்தின் மேல் மோகம் கொள்ளத் தொடங்கியது. ஆசையாக நிலத்தை பிளந்தெடுத்துப் பதப்படுத்தினான். பயிருக்கான நீர் வசதியை ஏற்படுத்தினான். சமூர்த்தி வங்கிகளில் சுயமுயற்சியில் ஈடுபடுவோருக்கு வழங்கும் இலவச விதைகளை வாங்கி, காயமுற்ற காலோடு மெல்ல மெல்ல பயிரிட ஆரம்பித்தான். துளசியும் சலிக்காது வெள்ளையனுக்கு உதவினான்.

நிப்பாட்டுனோ கஷ்டமாயிருந்தாலும் நமக்காக பேசாம வீட்டுல இருக்கா. அப்பப்ப பக்கத்துல எங்கயும் வேலயிருந்தா போயிட்டு வாரா. நீ இல்லாதப்ப குழந்தைகளையும் என்னையும் அம்மாமாறிப் பாத்துகிறா, அவளுக்கு ஏதாவது நல்லது செய்ய வேணாமா.. அதுக்கு நானும் உழைக்கனுமே.. நம்மளமாதிரியாக்கள் உடம்புவலினு படுக்க ஆசப்பட்டா முடியுமானு சொல்லு, இப்ப நமக்கு வார காசு போதாது நம்பள அனுசரிச்சி புரிஞ்சி நடக்குறவளுக்கு நாம ஏதாச்சும் பண்ணனு

உதடு முறுமுறுக்கின்றது.
“இராமா சீதைக்காக
கடல்கடந்து வந்த உன் காதலும்
கடத்திவந்தாலும் விரும்பியவளின்
அனுமதிக்காய் காத்திருந்த
இராவணனின் காதலும்
கலந்த ஒருவனை எனக்காய்
அனுப்புவாயா..”

பூவதி “ஏங்க இப்படி பண்ணுறீங்க, பாருங்க காலுல இருந்து மறுபடி ரத்தம் வருது. பேசாம இருங்க, சரியாகட்டும் அப்பறம் பாத்துக்கலாம்” என்றாள்.

“என்னடி பேசற கரண்ட் பில் 4000 வந்திடுச்சி, ஒவ்வொரு மாசமும் கட்டாம ரெட்பில் வந்து கெடக்கு, குழந்தைகளுக்கு வேற அடிக்கடி உடம்பு சரியில்லாம போயிடுது, ஓராளுக்கு காச்சல் வந்தா மத்த வனுக்கும் வந்துடுது, ஓராளுக்கு மறந்து எடுத்து மத்தப்புள்ளைய விட முடியுமா..?”

“அதுக்காக..? என்றாள் பூவதி. நீ எடுக்குற சம்பளத்த வச்சி சாப்பிடத்தான் முடியும் மத்த செலவுக்கு என்னப்பன்னுறது. என் மருந்து செலவுக்கு காசு வேணும் அதவிட்டாலும் துளசி பாவம் டி தினமும் ஓரஞ்சாரமாகிழிஞ்ச உடுப்பத்தா உடுத்துறா. வயசுக்கு வந்து அஞ்ச வருஷமாகுது இன்னவரைக்கும் எதுவும் கேட்டதில்லை. ஆறாவது வருஷம் படிக்கும் போது காசில்லனு ஸ்கூல விட்டு

அதுவரைக்கும் இந்த கை மண்வெட்டியை விடாது” என்றான்.

பூவதிக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. வெளியே சத்தம் கேட்கிறது. “நாங்க எலெக்ட்ரிக் போட்ல இருந்து வந்திருக்கோம் இன்னும் காசுகட்டல நாங்க கரண்ட கட் பண்ணப்போறம் என்றார்கள். பூவதி கெஞ்சியும் பார்த்து விட்டாள் அவர்கள் கேட்கவில்லை துண்டித்துவிட்டார்கள். அன்றி லிருந்து வெள்ளையனின் குடும்பம் விளக்கின் துணையைத் தேடிக்கொண்டது.

வெள்ளையன், பூவதி, துளசி எல்லோரும் தங்களுக்கான விடியல் அந்த மலைமேட்டில் கிடப்பதாய் நிலத்தோடு போராட ஆரம்பித்தார்கள். வெள்ளையனுக்கும் கால் மெல்ல மெல்ல தேர ஆரம்பித்தது. பயிரிட்டு மூன்று நான்கு வாரங்களிலேயே காய்கறிகள் செழித்து வளர்ந்துவிட்டன. அருவி நீரும் நிலத்தின் உரமும் இவர்களின் உழைப்பும் விதைகளுக்கு உயிர்க் கொடுத்தன. செழித்து நின்ற காய்கறிகளுக்கு வேலி அமைத்து நன்றாக பராமரித்தனர்.

நாளை மறுநாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை வார சந்தை நாளாக இருக்கும். நாளை காய்கறி விளைச்சளை அறுவடை செய்துவைத்துக் கொண்டால் மறுநாள் சந்தைக்கு கொண்டு சென்று விற்று வரலாம் என்று கூற, அப்போ நம்ப கஷ்ட காலமெல்லாம் போகப்போகுதா...? என்றாள் பூவதி. ஒரு கையால் அவளின் தோளைப்பற்றி மற்றைக் கையால் மண் வெட்டியை தோளில் வைத்துக் கொண்டு “கொஞ்சத்தை அக்கம்பக்க உறவுகளுக்கு கொடுத்து விட்டு மற்றையவற்றை சந்தைக்கு சென்று விற்று வருவோம்” என்றாள்.

“நாளைக்கு நெறைய வேலை இருக்கு எல்லா வெல்லனா தூங்குக..” என்று தரையில் சேலை துணியை விரித்துப் படுத்துக் கொள்கின்றாள். ஒவ்வொருவரும் தங்களின் சீலைகளை விரித்துப்படுத்துக் கொள்கின்றனர். ஒருவருக்கும் தூக்கம் வரவில்லை. தங்களின் உழைப்பு கைக்கூடிவரப் போகும் நாளை யை எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

“ஏங்க” மறுநாள் காசு வந்ததும் முதல் வேலயா கரண்ட் பில்ல கட்டிடுங்க. இருட்டு பட்ட நேரத்தில் புள்ளைங்க அழகுதுங்க, பூச்சுப்பட்ட கிடக்குதானு கூட தெரியல இருட்ட முன்னமே அவசர அவசரமா சமைக்க வேண்டிக் கெடக்கு, சீதேவியே இல்லாத மாறி இருக்கு வீடு..” என்றாள்.

துளசி வெள்ளையனிடம் “அப்போ நம்ப பாட்டி காலத்துல வீட்டுல சீதேவி இருக்கல யப்பா” என்றாள் சிரித்துக் கொண்டே உடனே பூவதி போதும் போதும் இந்த சிரிப்பலாம் நிப்பாட்டிட்டு வீட்டுவேளைகளை கத்துக்கப்பாரு, இன்னைக்கு நாளைக்கு அடுத்த வீட்டுக்கு போகபோற எப்பபாத்தாலும் எகத்தாலாம் தான் என்று கண்டித்தாள்.

வெள்ளையன் “அவ கேக்குறதும் சரி தானே.. அதவிடு இனிவார காசல சேத்து என் பொண்ணுக்கு நல்ல ராஜா கனக்காட்டம் ஒரு மாப்பிள பாத்து கட்டிவைக்கப் போறே, என் கைக்கு ஏத்தமாறி பெருசா செய்வேன். இந்த போகம் முடிஞ்சதும் அடுத்தடுத்து காய்கறிகளை போட்டு என் பொண்ணுக்கு புடிச்சமாறி கல் யாணம் பண்ணிவைக்க போறே..” என்று கூற “போதும் போதும் தூங்குக” என்கிறாள் பூவதி.

மெல்ல விடிகின்றது. அதிகாலை மணி நான்கிருக்கும் இராமனின் வருகைக்காக

கதவை திறக்கின்றாள் துளசி. திறந்ததும் மலைமேட்டை பார்க்கின்றாள். கருமிருட்டாக இருக்கின்றது. இன்று இராம பஜனையின் கடைசி நாள். தினமும் தேடிவந்த இராமன் இனி துளசியைத் தேடி வரப்போவதில்லை. தேடிவரும் இராமனை காட்டிலும் துளசிக்கு இராவணனின் மீது தான் தீராத காதல்.

குளித்து முடித்து வந்தவள் கோலமிட்டு இராமனை வரவேற்று இரகசியமாய் வேண்டுகின்றாள். உதடு முனுமுனுக்கின்றது. “இராமா சீதைக்காக கடல்கடந்து வந்த உன் காதலும் கடத்திவந்தாலும் விரும்பியவளின் அனுமதிக்காய் காத்திருந்த இராவணனின் காதலும் கலந்த ஒருவனை எனக்காய் அனுப்புவாயா..” என்று மனதிற்குள் சொல்லி வெட்கப்பட்டுக் கொண்டே வீட்டிற்குள் சென்றுவிட்டாள்.

மெல்ல சூரியன் எழுகின்றான். மலை மேட்டில் பட்டுத்தெரிக்கும் ஓளிகதிர்கள் வீட்டின் யன்னல் வழியாக பூவதியின் முகத்தில் படுகின்றது. எழுந்து விளக்கை அனைத்துவிட்டு கதவை திறந்து பார்த்ததும் அப்படியே உறைந்துப் போய்விட்டாள். “எல்லாம் போச்சே.. எல்லாம் போச்சே..” என்று தலையில் அடித்து அழுதுக்கொண்டே தரையில் சாய்கின்றாள். பதறியடித்து வெளியில் வந்து பார்த்த வெள்ளையனுக்கும் துளசிக்கும் பேரதிர்ச்சி. மலைக்கு மேலே இருந்த கல்லொன்று உருண்டுவந்து வளர்ந்திருந்த பயிர்களில் விழுந்து விளைநிலத்தையே முழுவதுமாக நாசம் செய்துவிட்டது. என்ன செய்வதென்று புரியாமல் திகைத்துப் போய் நின்றனர்.

மலைமேடுவரை வந்த கல் வீட்டிற்குள் வராதவரை நல்லது என்ற பெருமூச்சுடன் வீட்டிற்கு வெளியில் வந்த வெள்ளையன். தளராது அருகில் இருந்த மண்வெட்டியை தோளில் சாத்திக் கொண்டு நிலத்தோடு போராட ஆரம்பித்துவிட்டான். பொறுப்புக்களை சுமந்தவனின் உழைப்பு போராட்டம் என்றும் சோர்ந்து போவதில்லை. நேற்றிரவு இடிந்த மண் மேட்டோடு வெள்ளையன் குடும்பத்தின் கனவுக் கோட்டையும் இடிந்து தரைமட்டமாகிவிட்டது.

உள்ளம் தமிழ்வே ஒன்பம் காணும்

மோகனக் குயி லிசையும் - மனதில்
முட்டி எதி ரொலிக்கும் - அதனை
ஏகென ஏசி உள்ளம் - தமிழில்
என்றும் பதிந் திருக்கும்

வட்ட நில வொளியும் - வந்தென்
வாசலில் கோல மிடும் - தமிழ்
சொட்டும் கவி பாடி - அதனைத்
தூவெனத் தள் ளிடுவேன்

தென்றலும் வந்து வந்தென் - உடலைத்
தீண்டி மனம் மயக்கும் - தமிழோ
டன்றிலாய் ஒன்றிய தால் - அதிலே
ஆனந்தம் காண்ப தில்லை

மல்லிகை முல்லை எல்லாம் - முற்றத்தில்
மகிழ்ந்து மணம் பரப்பும் - தமிழ்ச்
சொல்லில் இருப் பதைப்போல் - அவற்றில்
சொர்க்கத்தைக் காண்ப தில்லை.

முக்கனி சர்க் கரையும் - மூச்சாம்
முத்தமிழ் இனிமை தரா - உலகில்
எக்கனி தரும் சுவையும் - தமிழ்போல்
இனிமை தருவ தில்லை

துன்பப் பசி நெருப்பும் - உடலைத்
தூளைத்தெனை வாட்டி நிற்கும் - தமிழ்
இன்பப் பெரு மருந்தால் - அதையும்
இல்லாமற் செய் திடுவேன்

ஈழத் தமிழ் நாட்டில் - தமிழ்த்தாய்
இன்னலில் வாடு கையில் - பெருங்
கோழைத் தன மெனவே - இயற்கையின்
கோலத்தை இரசிப்ப தில்லை

- கவுடூர் அகலாங்கன்

பூதங்கள் விற்கும்
சாலையின் வழியே
பூந்தளிர் போகின்றாள்
புன்னகை எங்கே?
பாதுகை எங்கே?
வெய்யிலில் மேய்கின்றாள்

பாதங்கள் பட்ட
இடங்களில் எல்லாம்
பயிர்கள் உரு மாறும்
பருவச் சிலிர்ப்பு
படிப்படியாகக்
காலத்தின் அரங்கேறும்

மீதங்களாக
எஞ்சியிருப்பது
கசங்கிய போர்வைகளே
மிடுக்குடன் மிதந்த
பளிங்கினில் இன்று
விழுந்ததா பார்வைகளே

சாதம் குறைந்த
இட்டிலி தட்டுடன்
தனிமையில் வாடியது
சரசம் உரசிய
வாய்களும் வேறு
வழிகளை நாடியது

இருண்மைக்குள் புதைந்த பருவம்

- மு. இ. அச்சு முகம்மது
(சம்மாந்துறை)

ராணி சீதரனின் சிறுவர்க்கான சிலப்பதிகாரம் பற்றிய கண்ணோட்டம்

சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மக்களுக்குப் பரிச்சயமான ஒரு இலக்கியமாகும். தமிழ் மக்களிடையே எந்தளவு இராமாயணம் மகாபாரதம் போன்ற காப்பியங்கள் தொன்றுதொட்டு நிலவி வருகின்றதோ அதே போல சிலப்பதிகாரமும் அதன் கதையும் மக்களால் அறியப்பட்டதொன்றாகும். ஆனால் சிலப்பதிகாரத்தை இளங்கோவடிகளின் வரிகளில் படிப்பதானால் அதற்கு உரையாசிரியர்களின் உதவி தேவைப்படுகிறது. அவ்வாறு உரையாசிரியர்களின் உரையைக்கொண்டு படிப்போர் பலராலும் அதனை அனுபவித்துப் படிக்க முடியாத நிலையும் உள்ளது. குறிப்பாக இங்கே இன்றைய இளஞ் சந்ததியினர் சிலப்பதிகாரத்தை விரும்பிப் படிக்க வேண்டுமானால் அதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு ராணி சீதரன் சிலப்பதிகாரத்தை அருமையாக உரைநடையில் அமைத்துத் தந்துள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தின் கதையை, அதன் அமைப்பை, உவமைகளை எளிமுகுறையியில் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அதற்காக இந்தப் படைப்பைத் தந்திருக்கிறார். இதுவரை சிலப்பதிகாரத்திற்கு வந்த உரைகள் வரிக்கு வரி வார்த்தைக்கு வார்த்தை அப்படியே பொருள் தருவதால் இந்தக் காப்பியத்தில் மறைந்திருக்கும் நவீன உளவியல் சார்ந்த கருத்துகளைப் பொதுவாகக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகிறோம். அதனால் சிலப்பதிகாரத்தை அதன் அடைமொழி அடர்ந்த வரிகளை எளிதாக்கி மூலத்தின் அழகு குன்றாமல் ஓர் அழகான உரைநடையில் இந்தப்புத்தகத்தில் அவர் தந்துள்ளார். இதில் அவர் வெற்றியும் கண்டுள்ளார் என்று கூறலாம். சிலப்பதிகாரம் தமிழ்நாட்டின் கதை, தமிழ்நாட்டின் வரலாறு, தமிழ்நாட்டின் வாழ்வியல் இவற்றையெல்லாம் கொண்டு சேர, சோழ, பாண்டியரின் மூன்று நாடுகளிடையே புகார், மதுரை, வஞ்சி என்ற மூன்று நகரங்களில் இந்தக் கதை தொடருகிறது.

கண்ணகி என்ற அறியாச் சிறுமி மதுரையை எரித்துத் தெய்வநிலை பெறுகின்றகதை இதுவாகும்.

மயில்வாகனம் தனபாலசீங்கம்

சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா

அதே சமயம் நவீன உளவியல் சார்ந்த பாத்திரமாகக் கோவலன் காணப்படுகிறான். கோவலன் எந்தவிதத் தங்கு தடையுமின்றி வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நகரத்தில் பிறந்து வளர்ந்து வியாபாரம் செய்து பெரும் பொருள் ஈட்டினான். கோவலன் குறைகளும் நிறைகளும் உள்ள இளைஞர்களைப் போன்ற ஓர் உளவியல் பாத்திரமாகும். புகார் நகரிலே பிறந்து பாதுகாப்பான மதுரையில் போய் கொலையுண்ணப்படுகிறான் இவ்வாறான ஓர் அற்புதமான கதை தான் இந்தச் சிலப்பதிகாரக் கதையாகும். இந்தக் கதையை இன்றைய இளைஞர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அவர்கள் வாசிக்கத்தக்கதாக எழுதப்படல் வேண்டும். அதனைத்தான் ராணி சீதரன் செய்துள்ளார். இன்றைய இளைஞர்கள் அவசரமாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் எஸ். எம். எஸ்., “வட்ஸப்” யுகத்தை தம் வசப் படுத்திக் கொண்டவர்களாவர்.

பொதுவாக அச்சிலுள்ள நூல்களை வாசிக்கும் பழக்கம் அருகி வரும் இக்காலத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தைத் தேடி வாசிப்போர் அரிதாகவே உள்ளனர். சிலப்பதிகாரம் போன்ற அரும் புதையலை இளஞ் சமுதாயத்திற்குக் கடத்துவது காலத்தின் தேவையாகும். அந்தத் தேவையைக் கற்றும், படிப்பித்தும், ஆய்வு செய்தும் பழகிக் கொண்ட ராணி சீதரன் அருமையாக இதைச் செய்துள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தின் சாறைப் பிழிந்து அதன் சுவை குன்றாமல் எளிய நடையில் யாவரும் விளங்கக்கூடிய சொல்லாட்சிகளைக் கொண்டு அருமையான ஒரு நூலை அவர் ஆக்கித் தந்துள்ளார். புகார் நகர அமைப்பை இளங்கோவடிகள் சித்திரிக்கும் விதங்கள் நவீன சமூகவியலாளர்களையே வியக்க வைக்கத்தக்கதாகும். ஒரு நகரம் எவ்வாறு அங்கு வாழ்வோரை உருவாக்குகின்ற தென்பதை சமூகவியலாளர் மட்டுமே புரிந்து கொள்வார்கள். அப்படி ஒரு நகர அமைப்பை இளங்கோவடிகள் காட்டி அந்த நகரத்தில் பிறந்து வளர்ந்த கோவலன் கண்ணகி வாழ்க்கையை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார். வாசித்து விளங்கக்கூடிய வகையில் இவை தரப்பட்டால்தான் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நகர அமைப்பை இளங்

கோவடிகள் சிக்கலான வார்த்தைகளில் தந்தி ரூப்பதை ராணி சீதரன் எளிமைப்படுத்திக் காட்டுகின்றார். உதாரணமாக நகரத்திலே உள்ள காட்சிகளைக் காட்டும் போது நகை வேளம்பர் என்றொரு வார்த்தைப் பிரயோகம் வருகின்றது. இந்த நகைவேளம்பர் சிரிப்புட்டிக் கதைசொல்லுவோர் என இவர் அறிமுகப் படுத்துகிறார். இப்படியான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் எளிதில் பொருள் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அதே போல சிலப்பதிகார உரையாசிரி யர்களின் உதவியோடு கூடவாசித்து விளங்கிக்கொள்ளக் கடினமான இடங்களை இலகுவாக்கி இவர் தம்வசப்படுத்திக் காட்டுகின்றார். உதாரணத்துக்கு மாதவி இரண்டு கடிதங்களைக் கோவலனுக்கு எழுதுகின்றாள். முதல் கடிதம் எட்டு வரிகளில் அமைந்தது. இவ்வரிகளைச் சிலப்பதிகாரத்தில் பயிற்சி உள்ளவர்கள் கூட விளங்கிக் கொள்வது கடினமானது. அதனை ராணிசீதரன் “மாலைச் சந்திரன் மன்மதனுக்குத் துணையாக வந்துள்ளான். நீங்கள் வராவிடில் மன்மதன் மலர் அம்புகளால் என் உயிரை எடுத்துவிடுவான்” என நவீன முறையில் படிக்கும்போது வாசகன் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இதுபோல இன்னமும் கடினமான வரிக்கூத்துகள் எட்டை அழகுதமிழில் எளிமைப்படுத்தி அழகாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். மதுரைக்காண்டத்தில் கண்ணகி வழக்குரைக்கும் காட்சிகளில் “தேரா மன்னா”... என்று தொடங்கி வழக்காடும் பகுதி அற்புதமானவை ஆனால் அவற்றை நவீன இளைஞர்கள் விளங்கிக்கொள்வது கடினமானது. அவற்றையெல்லாம் ராணி சீதரன் மிக அருமையான எளிமையான நடையில் யாவரும் விளங்கிப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவகையில் எடுத்துக்காட்டும் விதம் போற்றத்தக்கதாகும் அவரது இந்த நூல் எல்லோருக்கும் பயன்படுமென்று நம்புகின்றேன்.

இதனை எல்லோரும் வாங்கிப் படித்து எமது பண்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வோம்.

இலங்கை வானொலியில், செய்திகள் வாசித்து முடிந்ததும், ரெண்டோ மூண்டோ மரண அறிவித்தல்கள் வாசிக்கப்படும். முஸ்லிம் மரண அறிவித்தல்களை வாசிக்கிற போது, “ஜனாலா, மாலிகாவத்தை மையவாடியில் அடக்கம் செய்யப்படும்” என்று அறிவிப்பார்கள்.

மாலிகாவத்தை மையவாடி என்கிற இஸ்லாமிய அடக்கஸ்தலத்தை அறிந்து கொண்டது அப்படித்தான். அதெல்லாம் நம்முடைய பள்ளிப் பருவத்திலும், கல்லூரிக் காலத்திலும், வீட்டில் பிரதானமாய்க் கொலுவிருந்த ஜி இ ஸி ரேடியோவில் செவிமடுத்த சோகச் செய்திகள்.

இப்போது, இலங்கை வானொலி, மொபைல் :போனுக்குள்ளை குடிவந்துவிட்டது. வர்த்தக ஒலிபரப்பு, முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி, தென்றல் எ.பி எம் எல்லாம் கையடக்கத் தொலைபேசியில் கேட்கக்கிடைக்கின்றன.

மயில்வாகனன், ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்தினம், வி.என். மதியழகன், வி. சுந்தரலிங்கம், எஸ்.கே. பரராஜசிங்கம், கே.எஸ். ராஜா போன்ற ஒலிபரப்புக் கலைஞர்களின் குரல்கள் இலங்கை வானொலியில் ஒலிப்பதில்லை என்கிற நிரந்தர இழப்பையும், பி.ஹெச். அப்துல் ஹமீத், விசாலாட்சி ஹமீத், :புர்கான் பீ இ.ப்திகார், மஹ்தி ஹஸன் இப்போதும், போன்ற ஜீனியஸ்கள் ஓய்வு பெற்று விட்டார்கள் என்கிற மனக்குறையையும், இப்போது பணியிலிருக்கிற இலங்கை வானொலி அறிவிப்பாளர்களுக்கு 1950,

60, 70 களின் பொற்காலத் தமிழிசைப் பாடல்களைக் குறித்த குறைந்த பட்சஞானம் கூடக் கிடையாது என்கிற தார்மீகக் கோபத்தையும் கிடப்பில் போட்டுவிட்டு, என்றும் இனியவை, ஆராதனா, தங்கப் புதையல், அமுத கானங்கள் போன்ற அபூர்வமான நிகழ்ச்சிகளில் இனிமையான பழைய பாடல்களை ரசிக்க முடிகிறது.

இலங்கை வானொலியில், செய்திகளையும் தினமும் கேட்கிறேன். ஆனால், செய்திகளைத் தொடர்ந்து வாசிக்கப்பட்டு வந்த மரண அறிவித்தல்கள், இப்போது அருகிப் போய் விட்டன. மாலிகாவத்தை மையவாடி என்று உச்சரிப்பது அரிதாகிப்போனது.

2

சிங்களத் தீவில் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் ஆயுள் கூடிவிட்டது என்றோ மரணங்கள் குறைந்து போய்விட்டன என்றோ அர்த்தம் கிடையாது. மரணச் செய்திகளை, உறவுகளை எஸ் எம். எஸ்ஸிலும்

ஏ.ஏ.ஹெச்.கே.கோரி

இலங்கை வானொலியில், செய்திகளையும் தினமும் கேட்கிறேன். ஆனால், செய்திகளைத் தொடர்ந்து வாசிக்கப்பட்டு வந்த மரண அறிவித்தல்கள், இப்போது அருகிப் போய்விட்டன.

வாட்ஸ் அப்பிலும் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள், வானொலியில் விளம்பரப்படுத்துவதைத் தவிர்த்து விடுகிறார்கள்.

முன்னொரு காலத்தில் ரேடியோ சிலோனில் கேட்ட மாலிகாவத்தை மையவாடிக்கு நேரடியாய்ப் போக நேரிட்டது, மாமாவத்தான போதுதான். மாமாவைத் தொடர்ந்து மாமி. வருடத்துக்கொருதரம் கொழும்புக்கு விஜயம் செய்கிறபோது, ஓர் அரை நாளை ஒதுக்கி, மாலிகாவத்தை மையவாடிக்கு விஜயம் செய்து, மாமா, மாமி, மாமியுடைய நெருங்கிய உறவினர்கள், மற்றும், அங்கே மண்ணறைகளில் நித்திரை கொண்டிருக்கிற, அறிமுகமில்லாத அத்தனை மர்ஹம்களுக்கும் சலாம் சொல்லி, அல்லாவிடம் அவர்களுக்காக துஆச் செய்வது ஒரு வருடாந்திர வழக்கமாகிப் போனது.

இந்த வருடக் கொழும்புப் பயணத்தின் போதும் வருடாந்திர விஜயம் நிகழ்ந்தது மாமாவுடைய மண்ணறையும் மாமியுடைய மண்ணறையும் பக்கத்தில் பக்கத்தில்தான். அவர்களுக்கு சலாம் சொல்வதற்கும் துஆ ஒதுவதற்கும் தயாராகி, பேன்ட் பொக்கெட்டிலிருந்து தொப்பியை உருவித் தலையில் அணிந்துகொண்டு, மண்ணறை ஏரியாவை நெருங்கிப் பார்த்தால், அங்கே, மாமா மாமியின் தலைமாட்டில் நடப்பட்டிருந்த பெயர்ப் பலகைகள் ரெண்டுமே மிஸ்ஸிங். விசாலமான அந்த மைய வாடியில், மண்ணறைகளுக்குப் பொறுப்பாயிரான அலாவுதீன் பாயைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து முறையிட்டபோது, அவர், ஸ்பாட்டுக்கு வந்து, மண்ணுக்குள் புதைத்து கிடந்து பெயர்ப் பலகைகள் ரெண்டையும் தோண்டியெடுத்து, நட்டமாய் நிறுத்தி வைத்தார்.

“என்ன அலாவுதீன் பாய் இது, போன வருஷம் நா வந்திருந்தப்பவும் இப்படித்தான் பெயர்ப் பலகை ரெண்டையும் பூமிக்குள்ளேயிருந்து

தோண்டியெடுத்து நட்டமா நிப்பாட்டி வச்சீங்க. அத க்ளீன் பண்ணி ஒழுங்கா நட்டு வையங்க பாயன்னு நா ஒங்களுக்கு ஒரு ஐநூறு ரூவா சல்லியத் தந்துட்டுப் போனேன்...”

“ஐநூறு ரூவாயெல்லாம் ஒரு சல்லியா தொர?”

“ஒங்களுக்கு ஐநூறு ரூவா சின்னத் தொகையா இருக்கலாம் பாய், எனக்கு அது பெரிய தொகை. இந்தாங்க, இந்த ஆயிரத்தப் புடிங்க. போர்டு ரெண்டையும் அழகா க்ளீன் பண்ணி வடிவா நட்டு வையங்க. இன்ஷா அல்லா, நா அடுத்த கெழும்வந்து பாக்கறேன்.”

“சரி சரி, வாங்க, பாப்பம்.”

நம்முடைய தரைட்டிப் போன பொருளா தாரத்தில், ஆயிரம் ரூபாய் ஓர் ஆடம்பரச் செலவுதான். பரவாயில்லை. நமக்கு ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துத் தந்த மாமா மாமியின் நினைவுக்கு ஒரு சிறிய காணிக்கை.

3

மையவாடி வளாகத்திலிருக்கிற பள்ளி வாசலைப் புனரமைத்து அழகுபடுத்தி யிருப்பதைப் பார்க்க சந்தோஷமாயிருந்தது. அந்தப் புதிய பள்ளியில் சின்னதாயொரு தொழுகை தொழுதுவிட்டு மையவாடி வளாகத்திலிருந்து வெளிக்கிட்டு, மெய்ன் ரோடுக்கு, பஸ் தரிப்பை நோக்கி நடந்தபோது, சாலையைக் கடக்க, ஸிக்னலில் நிற்கவேண்டியிருந்தது.

கொழும்பு நகரத்தில், பாதசாரிகள் சாலையைக் கடப்பதென்பது வலு ஈஸியான விடயம்.

வரிக்குதிரைத் தடத்தில், அதாவது ஸீப்ரா க்ராஸிங்கில் ஒரு பாதசாரி பார்த்தைப் பதித்துவிட்டானென்றால், மின்னல் வேகத்தில்

வருகிற வாகனம் கூட க்றீச்சிட்டு பிரேக் பிடித்து நிற்கும். நம்ம சென்னை மாநகரில், பாதசாரி பாதையைக் கடப்பதென்பது ஒரு சர்க்கஸ் சாகசம். சென்னை சாரதிகளுக்கு பிரேக் அடிக்கத் தெரியவே தெரியாது. ஹாண் அடிக்க மட்டுமே தெரியும். இந்திய வாகனவோட்டிகள், ஸ்டீரிங், ஆக்ஸலரேட்டர் இல்லாத வாகனத்தைக்கூட ஓட்டி விடுவார்கள், ஆனால் ஹாண் இல்லாத வாகனத்தை அவர்களால் ஓட்ட இயலாது.

சென்னையில் கூட அபூர்வமாய் சில ஸீப்ரா க்ராஸிங்குகள் உண்டு. ஆனால், அந்த வரிக்குதிரை வரிகளுக்கு மேலே வரிசையாய் வாகனங்கள் நிற்கும். பாதசாரிகள், வாகனங்களுக்கு இடையே இருக்கிற குறுகிய இடைவெளிகளில் புகுந்து புகுந்து, பாதி தூரம் கடப்பதற்குள் ஸிக்னல் மாறிவிடும். பாதசாரி ஸிக்னல், சிகப்பிலிருந்தது. அது பச்சையாய் மாறுவதற்கு நான் நின்ற போது, பக்கவாட்டிலிருந்து, “ஐயா, ஒரு உதவி செய்யேலுமே ஐயா” என்று பாவமான குரலொன்று கேட்டது.

பொட்டு வைத்த முகங்களை ரெண்டு பெட்டைகள். பொட்டு வைத்திருந்த தமிழ்ப் பெட்டைகள் என்பது முக்கியமில்லை. அவர்களுடைய கண்களில் கண்ணீர் முட்டிக்கொண்டு நின்றிருந்தது என்பது தான் முக்கியம்.

“ஐயா, நாங்கள் ரெண்டுபேரும் இந்த ஆட்டோவுல வந்தோங்க ஐயா, ஆட்டோவுக்குத் தர நூறு ரூவாக் கொறையுது. டிரைவர் ஐயா கர்ச்சல் பண்ணுறார் ஐயா....”

“இந்தாம்மா, நானா கர்ச்சல் குடுக்கறன்? ஆட்டோவிலை ஏறுகிறபோது சொன்ன இடம் வேற. சுத்துன இடம் வேற. ஒங்களுக்கெல்லாம் நான் ஓசியிலை ஆட்டோ ஓட்ட ஏலுமே?”

சாலையோரம் நின்றிருந்த ஆட்டோவின் சாரதி பொருமிக்கொண்டிருந்தார்.

“ஐயா, கோப்பபாதையுங்கோ நூறு ரூவா தானே, நான் தாறன்.”

அவருக்கு ஒரு நூறு ரூபாயைத் தந்துவிட்டு, இன்னொரு நூறு ரூபாய் நோட்டையெடுத்து நீட்டினேன், அந்தப் பெண்களில் ஒருத்தியிடம்.

“தெய்வம் போல வந்தீங்கள் ஐயா. சமயத்துல

நீங்கள் வந்து உதவி செய்யலையெண்டா நாங்கள் தவிச்சிப் போயிருப்பம்” என்று, நன்றியோடும் கண்ணீரோடும் என்னை நோக்கிக் கரங்குவித்த அந்த அழகிய தமிழ் மகளுக்கு பதில் வணக்கம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த போதும், அந்த ஆட்டோ டிரைவருடைய பொருமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

4

“இதுகளாலை இண்டைக்கி ஒரு முக்கால் மணித்தியாலம் வேஸ்ட், கையிலை சல்லி இல்லையெண்டா நடந்து போகவேண்டியது தானே, இவையளுக்கெல்லாம் எதுக்கு ஆட்டோ?” அந்த வசை வசனத்தை ஒப்பித்து விட்டுக்கூட அந்த முச்சக்கர சாரதி இடத்தைக் காலி பண்ணாமல் அங்கேயே தரித்து நின்று கொண்டிருந்தபோது, வாஸ்தவமான வசனமொன்று என்னுடைய மனதில் கருக் கொண்டது.

“ஐயா, முச்சக்கர சாரதியாரே, நீங்கள் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிற இந்த வாகனத்துக்கு மூலகாரணமே எங்க மாமாதான் என்கிற விடயம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. இப்போது தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

ஆட்டோ ரிக்ஷா என்கிற வடிவான, வசதியான வாகனத்தை, இந்த சிலோனிலும், கொழும்பு நகரத்திலும்

முதன்முதலாக அறிமுகம் செய்து வைத்த சாதனையாளர், ஷா ரசாக் என்கிற என்னுடைய மாமாதான்.

இதோ இந்த மாலிகாவத்தை மைய வாடியில்தான் அவர் ஓய்விலிருக்கிறார். அவருக்கு சலாம் சொல்லிவிட்டுத்தான் நான் இங்கே வந்து நிற்கிறேன்.”

இந்த வெற்றி வரலாற்றை இவருக்கு உணர்த்தினால் ஒருவேளை இவருடைய ஆத்திரம் அடங்கும்

என்று, நான், வாயைத்திறக்க முனைந்த போதுதான் அந்த ஆட்டோக்காரரை கூர்ந்து அவதானித்தேன்.

அவரும், என்னைப்போலவே, தலையில் தொப்பி அணிந்திருந்தார்.

புன்னகை என்பது வெறுமனே
அன்பின் அடையாளம் மட்டுமல்ல
அது ஆக்கிரமிப்பின் அடையாளமும் தான்
என்று நிறுவும்போல
ஆலமப் பிள்ளையார் கோவிலின்
அரசமரத்தின் கீழ் அடாத்தாகக்
குந்தி இருக்கும் புத்தரைப் போல
என்னைக் கைவிட்டுப் போன
அவள் எண்ணங்கள் இன்னும்
என் இதயத்து மூலையில்
இறுமாப்பாகக் குந்தி இருக்கின்றன ...

அவற்றை அகற்றுவதற்கான
அத்தனை பேராட்டங்களிலும் தங்கள்
நிலங்களில் இருந்து வலிந்து
விரட்டப்பட்டவர்களின் நில மீட்புப் போல
நான் தோற்றுப் போகிறேன்

குடும்பமேளாவின் போது கங்கை ஆற்றில்
கணக்கின்றி மிதக்கும் பக்தர்களின்
மலக்கட்டிகளைப் போல அவள்
எண்ணங்கள் என் இதயநதியில் இன்னும் மிதந்து
என் மனதினை மாசுபடுத்திப் போகின்றன....
மலமகற்றல் மட்டுமே என்னை மனிதனாக்கும்

காரைக்கல் - தீக்குளிக்கிறேன்

என்று தெரிந்து நான் மேற்கொண்ட
அத்தனை முயற்சிகளும் இறுதி யுத்தத்தில்
காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் போலக்
காணாமலே போகின்றன

காணாமல் போனவர்களின் உறவுகளைப் போல
அந்த எண்ணங்களில் இருந்து
என்னை விடுவிக்க இன்னும் இன்னும்
விக்கிரமதித்தனமாக முயன்று
கொண்டிருக்கிறேன்....

என் செய்வது இலக்கிய மேடைகளில்
இன்றும் கூடத் துகிலுறியப்பும் திரௌபதையைப் போல
தீக்குளிக்கும் சீதையைப் போல
கற்புப் பரிசோதிக்கப்படும் கண்ணகியைப் போல
எண்ணங்கள் பல்கிப் பெருகித் துட்டர்களால்
தீமூட்டப்பட்ட எல்லெவளிக் காடுகள் போல
போதைக் கணவனால் தீமூட்டப்பட்ட
கர்ப்பிணித்தாயினைப் போல
என்னை இன்னும் இன்னும் தீமூட்டுகின்றன.....

தினமும் இந்தத் தீயில் நான் வெந்து போகிறேன்
தீயெரிந்து சாம்பலாகிப் போன
யாழ் நூலகத்தினைப் போல ...

பிறழ்வு முனையல் நீங்கள்

கோலம் கலைந்த ஆதிசிவன்
பார்வை தெளிந்திட கண்ணாடி அணிகிறான்
நெற்றிக்கண் உடைந்து கலகஞ் செய்கின்றது
பணமுடிப்புப் பங்கீட்டில் நக்கீரர்கள்
தருமிகளுடன் சமரசமாகின்றனர்!

இரசாயனம் திணிக்கப்பட்ட
மண்ணின் படுக்கையில்
மண்புழுக்களின் போராட்டம்
ஊசிமுனையில் பலியாகின்றனர்
மண்குமந்த மேனியர்கள்
தூரநோக்குக் கண்ணாடியில் புதிய நிலவு
நெருங்கி வருகின்றது!

கிணற்று நீரில் வெப்பம் தணிக்கும் சூரியனை
உதைத்து விளையாடுகிறது ஆமை
அதன் நம்பிக்கையை முதுகிலிருந்து
ரசித்தவர்கள்
குப்பைகளை விட்டுச் செல்கின்றனர்
பணையடியில் உதிர்ந்து வலிக்கின்றன
பூக்கள்!

திட்டமிட்டு தடைபோடும் வன்மங்களின்
நீட்சியில்
பொதுநலம் நோக்கிய புதிய எழுச்சிகளைப்
பைத்தியம் என்கிறது சமூகம்!

உபயத்தில் உலகம் பார்க்கின்ற
உத்தம பொய்களிலிருந்து
வெளியேறுகிறேன்
அவசியம் நீங்களும்.....

அர்ச்சுனா அபயம்.!?
அர்ச்சுனா அபாயம்.....!?

- கனகசபாபதி செல்வநேசன் (அல்வாய்)

எழுத்துத் தூண்பும் எண்ணிக்கை

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

நல்ல ஒரு பாடம்

நமது நாட்டில் எப்போதும் வேடிக்கை வினோதங்களுக்குக் குறைவே இல்லை. புதிது புதிதாக ஏதாவது கிளம்பிக்கொண்டே இருக்கும். நமது நாட்டின் முன்னாள் ஆட்சியாளர் ஒருவர் சும்மா இருக்கமுடியாமல் திமிரோடு புகழ்பெற்ற ஒரு வெளிநாட்டுத் தொலைக்காட்சிக்கு நேர்காணல் வழங்கப்போய், நன்றாக மாட்டுப் பட்டுக்கொண்டு, செய்வதறியாது திணறித் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார். உள்நாட்டு ஊடகவியலாளர்களை மடக்கிப் பயிற்சி பெற்ற தமது அனுபவத்தை, சிறந்த ஒரு வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளரிடம் காட்டப்போய், நாடும், உலகமும் நகைக்கும் பரிதாபநிலைக்கு அவர் ஆளாகியுள்ளார். கனவான் வேடத்தில் அவர் சித்திரவதைக்கூடத்தில் செய்வித்த அநியாயங்கள் இப்போது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. நரிக்குணம் எந்த நாளும் வெற்றியைத் தராது என்பதை, அவர் இப்போதாவது புரிந்துகொள்வாரா என்று தெரியவில்லை. திணை விதைத்தால் திணையையும், விணை விதைத்தால் விணையையும் அனுபவிக்கத்தானே வேண்டும்.

இந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர், பேரின வாத்தத்தையும், நரித்தனத்தையும் கொண்ட தமது உறவினரும், மூதாதையருமான முன்னாள் ஆட்சியாளர் ஒருவரை, சகலவிதத்திலும் அப்படியே பின்பற்றுகிறார். அந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர் காலத்திலேயே, நாட்டுக்கு உலகரீதியாகப் பெரும் இழுக்கைத் தேடித்தந்த இனப்படுகொலைகள் இடம் பெற்றன. அத்தகைய அவரின் உறவுத் தொகுதிக்குள் அடங்கும் மற்றைய முன்னாள் ஆட்சியாளரும் அதே நோக்கும், போக்கும் கொண்டவராகவே விளங்குகிறார். அத்தகையவரிடம் இருந்து எப்படி நல்ல விடயங்களை எதிர்பார்க்க முடியும்?

புதிய திரைக்கதை உவசியம்

பிறிதொரு முன்னாள் ஆட்சியாளர் பற்றித் திரைப்படம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட இருப்பதாகச் செய்தி ஒன்று வந்துள்ளது. அதற்கான

திரைக்கதை அமைக்கப்பட்டு, குறிப்பிட்ட முன்னாள் ஆட்சியாளரிடம் கையளிக்கப் பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அவரும், அவரைச் சார்ந்தவர்களும் பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு இழந்துநிற்கும் இக்காலகட்டத்தில், அவரை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியாக இத்திரைப்படத் தயாரிப்பு முயற்சி நடப்பதுபோல் தெரிகிறது. இத்திரைப்படத்தின் திரைக்கதை எவ்வாறு அமையும் என்பதை ஊகித்தறிய அதிகநேரம் மூளையைச் செலவுசெய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படாது. நாட்டின் மீட்பர் அவர் என்பதே கதைக்கருவாக அமையும் எனலாம். அவரை அன்றி, நாட்டை எவராலும் மீட்டெடுத்திருக்க முடியாது என்பதற்கேற்பவே கதையம்சமும், காட்சிகளும் பெரும்பாலும் அமைந்திருக்கும். அவரைப் போன்ற ஒருவர், நாட்டில் முன்னர் தோன்றியதும் இல்லை இனித் தோன்றப் போவதும் இல்லை என்பதாகக் கதையின் முடிவு அமையலாம்.

ஆயினும், அந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர் பற்றிய திரைக்கதைக்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் இணைக்கக்கூடிய விடயங்கள் இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவற்றையும் சேர்த்துக்கொண்டால், திரைக்கதை மேலும் “சிறப்பாக” அமையும். நாட்டில் குடும்ப ஆட்சியைச் சிறப்பாகச் செய்துமுடித்த “பெருமை,” அக்கதாநாயகனுக்கு உண்டு. குடும்பமாகச் சேர்ந்து ஊழல் மோசடிகள் செய்தமை, அவர்கள் நிகழ்த்திய அநீதிகளும், அடாவடித்தனங்கள், பஞ்சமாயாதகங்கள் முதலானவற்றையும் சேர்த்துக்கொண்டால், திரைக்கதை அப்படி ஒரு “சிறப்பை” பெறும்.

நாட்டில் தமிழ்மக்களுக்கு எதிராகக் கதாநாயகன் செயல்பட்ட விடயங்களே போதும், அவரின் “பெரும்சிறப்பை” திரைக்கதையில் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு. அவரது படைகளிடம் சரணடைந்தோரைக் காணாமல் ஆக்கி, அவர்களில் ஒரு பகுதியினரின் சடலங்களின் மீது மதத்தலம் அமைத்து, அவரும், அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் செயல்பட்ட விதங்கள், அவர் பற்றிய திரைக்கதைக்கு எவ்வளவு வளம்

சேர்க்கும் தெரியுமா? குறிப்பிட்ட திரைக் கதையின் கதாநாயகன் என்ன சாமானியரா? எட்டுத்திக்கும் புகழ் மணக்கும் ஓர் அரிய செயலையும் கதாநாயகனும், அவரைச் சார்ந்தவர்களும் செய்து “சாதனை” படைத்துள்ளார்கள். அச்சாதனையை வியந்து, சில அமெரிக்க “அறிவாளிகள்,” காஸா போர் விடயத்தில் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளுமாறு இஸ்ரேலுக்கும் அறிவுறுத்தியுள்ளார்கள். அச் “சாதனை” வேறு ஒன்றும் அல்ல. நிராயுதபாணிகளாக வெள்ளைக்கொடியுடன் சரணடைய வந்தவர்களை, அப்படியே கூண்டோடு அழித்தொழித்தமையாகும். என்ன ஒரு வியத்தகு “சாதனை!” இது ஒன்றே போதும், திரைக்கதையில் கதாநாயகனின் “வீரப்பிரதாபத்தை” விளக்க.

இப்படிப் பார்த்தால், கதாநாயகன் சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகள் இன்னும் அதிகரிப்பதற்கு நிறைய வாய்ப்புண்டு. குறிப்பிட்ட திரைப்படத்தின் கதாநாயகன் வித்தியாசமான குணம்சங்களைக் கொண்டவன் என்பதும் திரைக்கதையில் காட்டப்படவேண்டும். மக்கள் முன்னால் கதாநாயகனாகவும், செயல்பாடுகளில் வில்லனாகவும் அவனின் பாத்திரத்தைக் கட்டமைப்பதே சிறந்தது. திரைக்கதையில் நிறைய நகைச்சுவைக் காட்சிகளைப் புகுத்த வேண்டி வரும். ஏனெனில், கதையின்படி, கதாநாயகனின் அணுகுத்தொண்டர்களாக இருப்பவர்கள் அனைவரும் சிறந்த நகைச்சுவைக் கதாபாத்திரங்கள். அதனால், எதிர்பார்த்ததை விடவும் திரைக்கதை அதிக நீளமாக அமையவேண்டிய நிலை ஏற்படலாம்.. அதன் காரணமாகத் திரைப்படத்தைப் பாகம் பாகமாகத் தயாரித்து வெளியிடவேண்டிய நிலை திரைப்படத் தயாரிப்பாளருக்கு ஏற்படலாம்.

இனிய ஒரு கொண்டாட்டம்

அண்மையில் கண்டியில் இல்ங்கை – இந்திய நட்புறவு ஒன்றியத்தின் சார்பில் தினகரன் பத்திரிகையின் 93ஆவது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டமும், 100 பேருக்கான விருது வழங்கும் நிகழ்வும் இடம்பெற்றன. பிரதம விருந்தினர்களாக மத்திய மாகாணத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சர் சரத் ஏக்கநாயக்க, தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் செந்தில்வேலவர் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். சிறப்புப் பேச்சாளராகப் பேராசிரியர் துரை. மனோகரனும், சிறப்பு அதிதிகளாகப் பெளத்த மதகுரு ஒருவரும், இராமச்சந்திரக் குருக்கள் பாபுசர்மா,

அருட்கலாநிதி சந்திரா பெர்னாண்டோ, காவல்துறைப் பொறுப்பதிகாரி ராஜ்பக்ஷ, துரைராசா சுரேஷ், தினகரன் பிரதம உதவி ஆசிரியர் ஈஸ்வரலிங்கம், இனிய நந்தவனம் ஆசிரியர் சந்திரசேகரன், துலித் சாந்த ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். இலங்கை – இந்திய நட்புறவு ஒன்றியத்தின் தலைவர் தீபன் விழா ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக்கொண்டார்.

விழாவில் மதக்குருமார்களின் வாழ்த்துரைகள், வரவேற்பு நடனம், கவிதை வாசிப்பு, சிறுமி ஒருவரின் நடனம் உரைகள், கௌரவிப்பு, விருது வழங்கல் எனப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சியில் பாடல்கள் பாடி மகிழ்வித்த பாடகரும், பாடகியும் மிகச் சிறப்பாகத் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்தனர். பாடல்கள் பாடிய அவ்விருவரும் இந்தியப் பாடகர், பாடகிகளுக்கு நிகராகத் தமது இசைத்திறமையை வெளிப்படுத்தினர். எனது உரையிலும் அவர்களது இசைத்திறமையைப் பாராட்டிப் பேசினேன்.

கவிதைப் பயிலரங்கு

ஒரு நல்ல நிகழ்வு அண்மையில் பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பிரதான நூலக இந்தியத் தகவலகமும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையும் இணைந்து நடத்திய கவிதைப் பயிலரங்கு, தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஸ்ரீபிரசாந்தனின் தலைமையில் நடைபெற்றது. இதன் தொடக்க உரையினைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பிரதான நூலகர் இரா. மகேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார். சிறப்புரையினை இந்திய உதவித் தூதுவர் வி, எஸ். சரண்யா வழங்கினார்.

கவிதைப் பயிலரங்கின் வளவாளர்களாகப் பேராசிரியர்கள் எம். ஏ. நு. மானும், துரை. மனோகரனும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினர். தமிழ்த்துறை மாணவி ஒருவர் தமது கவிதைகளை வாசித்தார். பயனுள்ள ஒரு கலந்துரையாடலும் நிகழ்வில் இடம்பெற்றது. கண்டி இந்திய உதவித் தூதுவர் சரண்யா, எவ்விதப் பதவிப் படாடோபமும் இன்றி இயல்பாக நடந்துகொண்டமை, குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஒரு நல்ல விடயம் ஆகும். உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்கு, அவர் நல்ல ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்குகிறார்.

அந்தநாள் ஞாபகங்கள் அலையாக நெஞ்சில்
 அள்ளிவந்தே நிறைத்திருதே யளவில்லா வேக்கம்!
 பந்தமொடு உறவாடிப் பாடிநின்ற இல்லம்
 பாசமுடன் பகிரந்ததெல்லாம் பலப்பலவாம் வண்ணம்!
 சந்தனமாய்ச் சிந்திடுதே சத்தமற்றே நித்தம்
 சரமாகத் தொடுத்திருதே சித்திரையின் பக்கம்!
 தந்தையின் அணைப்பாகித் தாங்கிநின்ற தொட்டில்
 தந்ததெல்லாம் எதிர்பார்ப்பே யில்லாத வின்பம்!

அந்தநாளின் சித்திரை!

கீந்தா பரமானந்தன்

புத்தாண்டின் பிறப்பாகப் புலர்ந்திடும் காலை
 புத்தாடை போடுதற்காய் பரபரப்பும் கூடும்!
 கொத்தாகச் சீர்களெல்லாம் கொலுவிருக்கும் வீட்டில்
 கோவிலுக்கும் தேர்பார்க்கச் சென்றிருவோம் நாமும்!
 புத்தொளிர்ப்பாய்ப் பணத்தாள்கள் பூத்திருக்கும் தட்டில்
 பூரிப்பாய்க் கைவிசேடம் எல்லோர்க்கும் கிட்டும்!
 மொத்தமாக உறவுகளும் முழுமூச்சாய்ச் சேர்வார்
 மோகனமாய் நாளதுவும் முழுமதியாய் மின்னும்!

தனிமையிலே நினைவுகளின் தாலாட்டில் நானும்
 தரணியிலும் மாறியதே புத்தாண்டுத் தையாய்
 இனிமையேது மிங்கில்லை இதுவேறாம் நாடு
 இவையேதும் அறியாது வேலைநாளா யோடும்!
 கனிவான இனிமைகளும் கனவுகளா யின்றே
 கடமையதில் எல்லோரும் தனிதனியாம் தீவாய்!
 வனிதையிவள் சித்திரையை வரவேற்புக் கூறி
 வனப்பாக வந்திடவே வழிபார்த்து நிற்பாள்!

வாசகர் பேசுந்நார்

மார்ச் 2025 ஞானம் இதழில் (298) ஜேர்மனி ஏலையா க. முருகதாசனின் அப்புவின
 சால்வை சிறுகதை வாசித்து அகம் மகிழ்ந்தோம். கண்கள் கசிந்தன - நல்ல அருமையான
 கதை. பாராட்டுகள். - இனுவையூர் - ஆ. இரகுபதி பாலசூதரன்

298ஆவது இலக்கிய சஞ்சிகை கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றிகள். இடம்பெற்ற ஆக்கங்கள் யாவும்
 சிறப்பாக இருந்தன அதிலும் திரு.ச.முருகானந்தன் எழுதிய “பெண்விடுதலை பற்றிய தப்பான
 புரிதல்கள் விவாகரத்திற்கு வித்திடுகின்றனவா?” எனும் கட்டுரை குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் “பரிமேலழகர் உரையில் நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைக்கும் திருத்தங்கள்”
 என்ற பெயரில் இடம்பெற்ற சிறப்புக் கட்டுரை நிலத்தை தோண்ட தோண்ட இரத்தினங்கள்
 பெறப்படுவதுபோல மதிப்பற்ற செய்திகளைத் தந்தவண்ணம் இருந்தது. வாழ்க ஞானம்.

- ஆறுமுகம் சந்திரமோகன் (இரட்டையா) (கதை)

ஞானம் சஞ்சிகையின் 300^{ஆம்} இதழானது

2025^{ஆம்} வருடம் மே மாதம் 20^{ஆம்} திகதி வெளிவரும் என்பதை அன்புடன் அறியத் தருகிறோம்.

அரசு இலக்கிய விருது விழா 2025

2025 அரசு இலக்கிய விருது வழங்கல் தொடர்பாக நூல்களை சமர்ப்பித்தல் புத்தசாசன, சமய மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் ஆண்டுதோறும் ஏற்பாடு செய்யும் அரசு இலக்கிய விருது வழங்கல் தொடர்பாக இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்கும் மற்றும் நூல் வெளியீட்டாளர்களுக்கும் இவ்வறிவித்தல் விடுக்கப்படுகின்றது.

2025ஆம் ஆண்டு அரசு இலக்கிய விருது வழங்கும் வைபவத்தின் பொருட்டு 2024ஆம் ஆண்டு பிரசுரிக்கப்பட்ட நூல்களை மதிப்பீடு செய்யும் போது அதனை முறையாகவும் வினைத்திறன் மிக்கதாகவும் மேற்கொள்ளும் நோக்கில் எழுத்தாளர்களுக்கும் பதிப்பாளர்களுக்கும் தமது நூல்களை சமர்ப்பிக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கத் தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ளது. குறித்த எழுத்தாளர்கள் இலங்கை பிரசுரணியாக இருத்தல் வேண்டும்.

அதனடிப்படையில் 2024ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 01ஆம் திகதி முதல் அதே ஆண்டு டிசம்பர் 31ஆம் திகதி வரையிலான காலப்பகுதியில் முதல் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டதும் 49 பக்கங்களுக்கு குறையாததுமான அச்சிடப்பட்ட நூலின் மூன்று (3) பிரதிகள் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டிய நூல்களை "அரசு இலக்கிய ஆலோசனைக் குழு, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 8ஆம் மாடி, செத்சிறிபாய், பத்தரமுல்லை" என்ற முகவரிக்கு பதிவுத் தபால் மூலமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ கிடைக்கச்செய்யலாம்.

நூல்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் இறுதித் தீர்மானம் 2025 ஏப்ரல் மாதம் 20ஆம் திகதி ஆகும். அரசு விருது வழங்கலுக்காக நூல்களை மதிப்பீடு செய்வதற்கு கீழ்க்காணும் பிரிவுகளை சார்ந்த சிங்கள, தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் பிரசுரமான நூல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

- சுய நாவல் இலக்கியம்
- சுய கவிதை தொகுப்பு
- சுய பாடலாக்கத் தொகுப்பு
- சுய அறிவியல் புனைகதை
- சுய இலக்கிய திறனாய்வு
- சுய புலமைத்துவ மற்றும் ஆய்வுசார் நூல்
- சுய நானாவித விடய நூல்கள்
- மொழிபெயர்ப்பு - சிறுகதைத் தொகுப்பு
- மொழிபெயர்ப்பு - நாடகம்
- மொழிபெயர்ப்பு - நானாவித விடய நூல்கள்
- மொழிபெயர்ப்பு - சிறுவர் இலக்கியம்
- மொழிபெயர்ப்பு - ஒலி/ஒளி படைப்பு பிரதியாக்க நூல்
- சுய சிறுகதை தொகுப்பு
- சுய இளையோர் இலக்கியம்
- சுய நாடக இலக்கியம்
- சுய சிறுவர் இலக்கியம் (16 பக்கங்களுக்கு குறையாமல் இருத்தல் வேண்டும்)
- சுய ஒலி-ஒளி படைப்பு பிரதியாக்க நூல்
- மொழிபெயர்ப்பு - நாவல்
- மொழிபெயர்ப்பு - கவிதை தொகுப்பு
- மொழிபெயர்ப்பு - புலமைத்துவ மற்றும் ஆய்வுசார் நூல்
- மொழிபெயர்ப்பு - இளையோர் இலக்கியம்
- மொழிபெயர்ப்பு - இலக்கிய திறனாய்வு நூல்

குறிப்பு:- மொழிபெயர்ப்புக்கான நூல்கள் அனுப்பும் போது கட்டாயம் அவற்றின் மூலப் பிரதியினை சேர்த்து சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.

இது குறித்த மேலதிக விபரங்களுக்காக தொடர்பு கொள்ளவும்.

கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளர்
கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

8ம் மாடி, செத்சிறிபாய், பத்தரமுல்லை.

தொ.பே.: 011-2872030 அல்லது 011-2872031

இலங்கையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களுக்கான

அறிவு ஓ. பாலசுப்பிரமணியன் நினைவாக

(இலங்கை தமிழ் ஆசிரியர் சங்க ஸ்தாபக உறுப்பினர், ஆசிரியர், அதிபர்)

சமூகம் இயல் பதிப்பகம் (லண்டன்)

மார்ச் 2025

சிறுகதைப்

மேடவு - 2025

இலங்கை

புகலிடம்

◆ இலங்கை, புகலிடம் ஆகிய இரு பிரதேசங்களுக்கும், தனித்தனி தேர்வுக்குழுவும், தனித்தனி விருதுகளும் வழங்கப்படும். இலங்கையில் வாழும் படைப்பாளிகளுக்கு பணப்பரிசும் தரப்படும்.

◆ இலங்கையை தாயகமாகக் கொண்ட படைப்பாளிகளுக்கான முன்னெடுப்பே இது. புகலிடம் எனும் போது இலங்கைக்கு வெளியே நிரந்தரமாக அல்லது தற்காலிகமாக வாழ்பவர்களைக் குறிக்கும்.

◆ தேர்வுக்கு அனுப்பும் கதைகள் அச்சு, இணையத்தில் ஏலவே பிரசுரம்/ பதிவு பெற்றிருக்கக் கூடாது. முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும் வரையும் இது கடைப்பிடிக்கப்படல் வேண்டும்.

◆ கதைகள் கணினியில் எழுத்துருவம் பெற்று PDF வடிவில், மின்னஞ்சல் வழியாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

◆ கதைப்பிரதியில் (PDF) படைப்பாளியின் பெயரோ, புனை பெயரோ எழுதப்பட்டிருக்கக் கூடாது. இறுதிப் பக்கத்தில் வதியும் நாட்டை மாத்திரம் குறித்திருக்க வேண்டும்.

◆ தனியாக மற்றுமொரு மின்னஞ்சலில், கதையின் தலைப்பு, படைப்பாளியின் பெயர், புனைப் பெயராக இருந்தால் சொந்தப் பெயர், முகவரி அனுப்பப்படல் வேண்டும். அத்துடன் தேர்வுக்கு அனுப்பப்படும் கதைப்பிரதி சொந்தப் பிரதி என்பதுடன், முன்னர் பிரசுரம்/ பதிவு பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை தெரியப்படுத்தி உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

◆ ஒரு படைப்பாளி, ஆகக் கூடியது இரண்டு கதைகளையே அனுப்ப முடியும்.

◆ கதைப்பிரதியும், ஒப்புதல் கடிதமும் eathuvarai@gmail.com மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு, எதிர்வரும் 10 மே 2025க்கு முன் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

◆ எதிர்வரும் ஜூலை மாதத்தின் முதல் வாரத்தில், தேர்வு பெறும் கதைகளுக்கான விருது வழங்கலும், கௌரவமும் கொழும்பில் நடைபெறுவதுடன், தேர்வுபெறும் கதைத் தொகுப்புகளும் வெளியீடு செய்யப்படும்.

இலங்கையிலும், இலங்கைக்கு வெளியிலும், புகலிட நாடுகளிலும் வாழும்,

அனைத்துப் படைப்பாளிகளையும் கலந்து கொள்ளுமாறு தோழமையுடன் அழைக்கிறோம்!

முதல் பரிசு
1 இலட்சம் ரூபா

இரண்டாம் பரிசு
எழுபத்தைந்தாயிரம் ரூபா

மூன்றாம் பரிசு
ஐம்பதாயிரம் ரூபா

பரிசும் விருதும்...
தேர்வு பெறும்
கதைகள் நூலாகவும்
வெளிவரும்...

நான்கு தொடக்கம் 10 வரைமான 7 தேர்வுப் பரிசுகள்

இருபத்தி ஐந்து ஆயிரம் ரூபா [ஒவ்வொருவருக்கும்]

சமூகம் இயல் பதிப்பகம்
லண்டன்
20TH MARCH 2025

தொடர்புகளுக்கு
Email : eathuvarai@gmail.com
Whatsapp : 0044 7817262980

தொடர்புகளுக்கு : 0044 7817262980 - M. FAUZER , 0044 7877 487335 - BALA SABESAN

கந்தபுராண கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கம்
காசிவாசி செந்திநாயையர்

நூற்றுாண்டிச் சிறப்பிகழ்வு
(1924 - 2024)

விலை:
ரூபா 1500/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 6.
+ 94 11 2586013 / + 94 717 362 862
editor@gnanam.info

